#### ספר ההפמרות

#### THE HAFTAROT

**English translation from** 

The TANAKH: The New JPS Translation
According to the Traditional Hebrew Text.
Copyright 1985 by The Jewish Publication Society.
Used by permission.

Volume 2 of 3 Volumes

ויקרא במדבר דברים

LEVITICUS, NUMBERS, DEUTERONOMY

Published by

JBI INTERNATIONAL

110 East 30th Street ● New York, NY 10016

(212) 889-2525 (800) 433-1531

The reprinting of the Large Print Haftarot
has been made possible by

KEREN KESHET – The Rainbow Foundation

The Large Print Haftarot First Printing 5760 – 2000 Second Printing 5764 – 2004

#### JBI International: Jewish Books for the Visually Impaired

JBI's mission is to help the visually impaired participate fully in the rich educational, literary, cultural, religious and communal life of the Jewish people. Ours is the largest library of Jewish interest in the world for the visually impaired and blind, offering free books in audio, large print and braille, as well as magazines and liturgical materials in English, Russian, Yiddish, Hungarian, Romanian, Spanish, and Hebrew. The JBI collection includes both fiction and non-fiction on subjects that range from history and cooking to science fiction and fantasy, as well as prayer books for the three major denominations.

For more information, call toll free: 1-800-433-1531

# אם אין לך עוד צורך או שימוש בכרך זה אנא החזר אותו אל:

IF THIS VOLUME IS NO LONGER NEEDED BY THE READER TO WHOM IT WAS ORIGINALLY SENT, PLEASE RETURN IT TO:

THE LIBRARY
THE JEWISH BRAILLE INSTITUTE OF AMERICA
110 EAST 30TH STREET
NEW YORK, NEW YORK 10016

אין צורך בדמי דואר. נא לכתוב על החבילה:

"FREE MATTER FOR THE BLIND AND THE VISUALLY IMPAIRED."

NO POSTAGE NECESSARY. SIMPLY MARK THE PACKAGE:

"FREE MATTER FOR THE BLIND AND THE VISUALLY IMPAIRED."

## כרך ב

# תוכן

iv	• •	•	•	•	• •	•	•	•	•	<b>+</b>	<b>+</b>	•	•	•	•	•	<b>+</b>	<b>+</b>	5	7	מו		ון		ני	לפ	5	ברו	בר
iv	• •	<b>*</b>	<b>*</b>	•	<b>+</b>	•	+	+	<b>*</b>	• •	•	•	•	•	•	•	+	•	T	7	ב	זכ	1	•	זרי	78	5	בוו	בר
												•,"																	
																								X		יכ	7	7	של
1	<b>*</b>	•	•	•	•	• <b>.</b>	. •	•	•	•	<b>*</b>	<b>+</b>	•		<b>,</b> •	• •		•	•	•	•		×	٦	ריכ				
5	• ,	, ,	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	<b>.</b> •	• •	•	•	+	•	• • •	•	•		12	)			
9	•	•	•	•	•	•	. +	<b>•</b>	•	· · ·	•	•	•	. •	• •	•	•	•	•		•	4	יבר						
16	• • • • •	•	•	•	•	+	•	•	•	•	•	, <b>•</b>	• •		• •	• •	•	• •	•	· . •	•	(	37	רי	תז				
21	+	• •	•	•	•	•	•	•	• •		(3	7	7=	17	גרו	רכ	3	7	7		(د	3	7	172	\$2				
25																									78				
27																									78				
27																									71-				
<b>30</b>																									7/-				
34																									との				
<b>37</b>																									7				
41	•	• •	• •	•	*	•	<b>*</b>	•	•	•	•	·	• ; <b>•</b>	•	<b>+</b> (	• •	•	•	•	<b>→</b> . •	· •	•	ת	P		}			

#### Volume II

### **CONTENTS**

Preliminary Blessings		i\
Concluding Blessings		i۱
Book of Leviticus		
Va-Yikra	. 1	
Tzav	. 5	
Sh'mini	. 9	
Tazria	. 16	
M'Tzora (alone & combined) .	. 21	
Acharei Mot (Ashkenazim)	. 25	
Acharei Mot (Sephardim)	. 27	
Kedoshim (Ashkenazim)	. 27	
Kedoshim (Sephardim)	. 30	
Emor	. 34	
Behar		
Bechukotai		

# ספר במדבר

43	•	<b>+</b>	<b>+</b>	<b>*</b>	•	<b>*</b>	<b>+</b>	•	•	•	•	<b>+</b>	•	•	•	+	. <sub>[</sub> *	•	+	+			ב	7	מ			
47	 2◆	•	. •	<sup>1</sup> . •	•	•	•	. ◆	•	•	•	•	• •	•	•	•	•	•	• •	+	•	•		×	27	ב		
51		•	<b>*</b>	<b>*</b>	•	<b>*</b>	•	<b>*</b>	<b>*</b>	•	• •	•	<b>*</b>	<b>+</b>	• •	•	, <b>♦</b>	•	, •	•	٦	ת	5	辽	7	<b>⊃</b>		
<b>55</b>	•	•	. •	•	•	•	•	•	•	•	•	+	◆	•	•	•	, ,	•	•	•	-	7	)	T <sup>i</sup>	לכ	*		
<b>59</b>	•	•	•	•	•	•	•	•	•	+	•	•	• •	•	•	<b>*</b>	•	· <b>•</b>	•	<b>*</b>	•	•		Π	٦	7		
64	•	•	, <b>•</b>	•	•	· • ••••	+	•	•	+	, , <b>*</b>	•	· •	•	•	•	: · •	•	•	•	•	•		ח	Pi	7		
70	•	•	<b>*</b>	•	•	, · •	•	•	•	· ,	•	•	•	•	•	•	•	•	•	<b>*</b>	•	•		F	לי			
72	•	•	•	•	•	•	•	<b>*</b>	•	•	+	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•		D	Π	ורב			
77		•	•	•	•	•	•	•	•	•	· .	•	+	•	, •	•	(	ח	7	٤٢	נפ	)	5	17	למ			
80	•	•	•	•	. •	•	•	•	•	<b>*</b>	(	(5	7		7		7	5	7	٦,	בי	1)	7	江				

## **Book of Numbers**

Bemidbar	 	•	43
Naso	 ı <b>•</b>	:	47
Beha'alotecha	1 <b>=</b>		51
Shelach		. =	<b>55</b>
Korach	 •	•	<b>59</b>
Chukat	 		64
Balak	 . <b>.</b>	•	<b>70</b>
Pinchas	 . <b>.</b>		<b>72</b>
Mattot (alone)	 		<b>77</b>
Masei (alone & combined)	 		80

## ספר דברים

		(;	7	ור		5	T		2	, /		7	7.		T	×	٦)	) ;	7	)"		T	ת	27
119																								て
116																	•					•	•	
112															•							•	,	_
108											•													_
105																								בי
103																100								בי
99	-	•		-	-			-	-	-														לעכ
97																								アン
92	<b></b>	•	, •	•	<b></b>	<b>*</b>	<b>♦</b>	<b>*</b>	•	•	<b>*</b>	•	<b>*</b>	•	<b>*</b>	<b>*</b>	<b>*</b>	· . •	<b>*</b>	<b>*</b>	<b>*</b>	<b>*</b>		עכן
89	<b>.</b>	•	• •	•	<b>*</b>	•	•	, <b>◆</b>	•	<b>*</b>	<b>*</b>	•	•	•	<b>*</b>	•	•	<b>*</b> • • • • • • • • • • • • • • • • • • •	•	*		בן	זרו	121
<b>85</b>	•	•	•	•	•	•	•	<b>*</b>	+	+	•	, <b>+</b> 2	•	, •	•	<b>*</b>	•	•	•	<b>*</b>	•		لردا	ココ

## **Book of Deuteronomy**

Devarim	85
Va-Etchanan	89
<b>Ekev</b>	92
Re'eh	97
Shofetim	99
Ki-Tetze	103
Ki-Tavo	105
Nitzavim (alone & combined)	108
Va-Yelech (Shabbat Shuvah) .	112
Va-Yelech	
Ha'azinu	119
V'zot Ha-Brachah (see Volume III, Simchat Tora	ah)

#### ברכות ההפטרה

קודם קריאת ההפטרה, אחר שגמר הגולל, מברך המפטיר ברכה זו:

בְּרוּך אַתְּר יְתֹנְה אֶלהֵינוּ מֶלֶדְ הְעִוֹלֶם אֲשֶׁר בְּחַר בִּנְבִיאִים מוֹבִים וְרָצְּה בְּרִיהֶם הַנֵּאֲמֶרִים בָּאֲמֶת: בְּרוּך אַתְּה יְהֹוָה הַבּוֹחֵר בַתוֹרָת וּבְמִשֶׁה עַבְּהוֹ וּבִישִׂרָאֵל עַמֹּו וּבִנְבִיאֵי

הָאֶמֶת וָצֶרֶק:

ומפטירין בנביא

אחר קריאת ההפטרה, מברך המפטיר ברכות אלו:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, צוּר בְּל־הָעוֹלָמִים, צַּדִּיק בְּכָל־הַדּוֹרוֹת, הָאֵל הַנָּאָמָן, הָאוֹמֵר וְעוֹשֶׂה, הַמְרַבֵּר וּמְקַבֵּר שֶׁבְּל־דְּבָרָיו אֱמֶת וָצֶדֶק: נָאֶמָן, אַתָּה הוּא

#### **Haftarah Blessings**

After the reading of the Torah, the Maftir recites the Haftarah blessings:

Blessed are You, Lord, our God, King of the universe, Who has chosen good prophets and was pleased with their words that were uttered with truth. Blessed are You, Lord, Who chooses the Torah; Moses, His servant; Israel His nation; and the prophets of truth and righteousness.

After reading the Haftarah, the Maftir recites:

Blessed are You, Lord, our God, King of the universe, Rock of all eternities, Righteous in all generations, the trustworthy God, Who says and does, Who speaks and fulfills, all of Whose words are true and righteous. Trustworthy are You Lord, our God, and trust-

יְהֹנָה אֶלהֵנוּ, וְנָאֶמָנִים דְּבָרֶיךּ, וְדָבְר אָחָר מִּדְּבֶרֶיךְ אָחוֹר לֹא־יָשׁוּב רֵיכְם, כִּי אֵל מֶלֶּהְ מָּדְּבֶרֶיךְ אָתִה: בְּרוּהְ אַתָּה יְהֹנָה, הָאֵל הַנָּאָמָן בְּכָל־דְּבָרָיו:

יָתְרָת, מְשַׁמֶּחַ צִּיּוֹן בְּבָנֶיְנְיּ, וְלַצְּלּוּבַת גָפָשׁ תּוֹשִׁיעַ בִּמְחֵרָת בִיְמִינוּ: בְּרוּך אַתְּה רָחֵם עַל־צִּיּוֹן, כִּי הִיא בִּית חַיֵּיְנוּ, וְלַצְלּוּבַת

שַּׂמְחֵנוּ, יְהֹנָה אֶלֹהֵינוּ, בְּאֵלִיְהוּ הַנְּבִיא עַּבְהֶּךְ,
וּבְּמַלְבוּת בֵּית דְּוִד מְשִׁיחֶךְּ, בִּמְהַרְה יָבֹא וְיָגֵל
לְבֵּנוּ, עַל בִּסְאוֹ לֹא יֵשֶׁב זָר, וְלֹא יִנְחֲלוּ עוֹד
אֲחֵרִים אֶת בְּבוֹדוֹ, כִּי בְשֵׁם כְּדְשִׁךְ נִשְׁבְּנְתְּ לֹוּ, שֶׁלֹא יִכְבָּה נֵרוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּרוּךְ אַתְּה יְהֹנָה, מָגֵן דְּוִד: worthy are Your words, not one of Your words is turned back to its origin unfulfilled, for You are God, trustworthy and compassionate King. Blessed are You, Lord, the God Who is trustworthy in all His words.

Have mercy on Zion for it is the source of our life; to the one who is deeply humiliated bring salvation speedily, in our days. Blessed are You, Lord, Who gladdens Zion through her children.

Gladden us, Lord, our God, with Elijah the prophet, Your servant, and with the kingdom of the House of David, Your anointed, may he come speedily and cause our heart to exult. On his throne let no stranger sit nor let others continue to inherit his honor, for by Your holy Name You swore to him that his lamp will not be extinguished forever and ever. Blessed are You, Lord, Shield of David.

עַל־הַתּוֹרָה, וְעַל־הָעֲבוֹרָה, וְעַל־הַנְּבִיאִים,
וְעַל־יוֹם הַשַּׁבָּת הַנָּה, שֻׁנְּתַתְּ לְּנוּ,
יְהֹנָה אֱלֹהֵינוּ, לִקְדָשְׁה וְלִּמְנוּחָה, לְּכְבוֹד
וּלְתִפְּאֲרֶת: עַל־הַכֹּל, יְהֹנָה אֱלֹהֵינוּ, אֲנַחְנוּ
וּלְתִפְּאֲרֶת: עַל־הַכֹּל, יְהֹנָה אֱלֹהֵינוּ, אֲנַחְנוּ
מוֹדִים לָךְ וּמְבָּרְכִים אוֹתָךְ, יִתְבָּרַךְ שִׁמְךְּ
בְּפִי בָּל־חֵי תִּמִיד לְעוֹלָם וְעָד: בְּרוּךְ אֵמְה

On an ordinary Sabbath (including the Sabbath of Chol Ha-Moed Pesach) continue:

For the Torah reading, for the prayer service, for the reading from the Prophets and for this Sabbath day that You, Lord, our God, have given us for holiness and contentment, for glory and splendor - for all this, Lord, our God, we gratefully thank You and bless You. May Your Name be blessed by the mouth of all the living always, for all eternity. Blessed are You, Lord, Who sanctifies the Sabbath.

## ויקרא

בישעיה סימן מ"ג

מג כא עם־זוּ יַצַרָתי לִי תְּהַלְתִי יִםַפֶּרוּ: בב וְלֹא־אֹתִי קָרָאתָ יַנְצַקֹב בִּי־יָגַנְיִּתְּ יִשְׂרָאֵל: כּג לְא־הֵבֵיִאתְ לִּי שֵׂה עְּלֹתִּיךְ וּוֹבְחֶיך לָא כִבַּרְתָּנִי לָא הֶצֶבְרְתִּיךּ בְּמִּנְחָה וְלָא הְוֹגַעְּתִּיךְ בִּלְבוֹנְה: כר לְא־כָוֹנִיתָ לֹּי בֹּכָּמָף לַנְּה וְחֵלֶב וְבְחָיִר לָא הִרְוִיתֻנִי אַּר בְּנֻנִילִ בְּחַמּאוֹתִיךְ הְוֹנֵעְתַּנִי בְּנֵוְנֹתֵיךְ: כה אָנֹכִי אָנֹכִי הָוּא מֹחֶה פִּשְׁעֵיךּ לְמִצְנִי וַחַמּאתֶיךּ לָא אָוְבְּר: כּו הַוְבִּיהֵנִי נִאֲּבְּטָה יָחַר םַפֵּר אַתָּה לְבַעוֹ תִּצְּדָּק: מּי אָבִידּ הָרִאשׁוֹן בוּמָא וּמְלִיצָּיִר בְּּמִּעוּ בִי: כח וֹאַחַכֹּל אָוֹר לָבָשׁ וְאֶתְּנֶהַ לַחֵבֶם יַנְצַלֹב וִישְּׂרָאֵל לְנִהוּפִים:

#### **VA-YIKRA**

ISAIAH 43:21-44:23

43 21. The people I formed for Myself, that they might declare My praise. 22. But you have not worshiped Me, O Jacob, that you should be weary of Me, O Israel. 23. You have not brought Me your sheep for burnt offerings, nor honored Me with your sacrifices. I have not burdened you with meal offerings, nor wearied you about frankincense. 24. You have not brought Me fragrant reed with money, nor sated Me with the fat of your sacrifices. Instead, you have burdened Me with your sins, you have wearied Me with your iniquities. 25. It is I, I who — for My own sake wipe your transgressions away, and remember your sins no more. 26. Help me remember! Let us join in argument, tell your version, that you may be vindicated. 27. Your earliest ancestor sinned, and your spokesmen transgressed against Me. 28. So I profaned the holy princes; I abandoned Jacob to proscription, and Israel to mockery.

מר א וִעַתָּה שִׁמַע יִעֲקַב עַבְהָי וִישְׂרָאֵל בְּחַרָתִי בְוֹ: בּ בְּהֹ־אָמַר יִהֹוָה עֹעֵּיֶךְ וְיִצְּרְךָּ מִבֶּטֶן יַנְיָנֶרֶךְ אַל־תִּירָא עַבְרָּי יַנְעַלְב וְיֹאָרוּן בְּחַרָתִי בְוֹ: גּ בִּי אֶצְּק־מַׁיִם עַל־צְּמֵא וְנְוֹזְלִים עַל־יַבְּשָׁה אָצָּק רוּחִי עַל־זַרְעָּׁךּ וּבִרְבָתִי על־צָאָצָאֶיר: ר וָצְמְחוּ בָּבֵין חָצִיר בּוְצַרָּכִים מַל־יִבְלֵי־מֶּיִם: ה זָהַ יאמַר לַיִּתְנְהַ אָּנִי וְזָהָ יִקְרָא בְיִאֶם־יִיְצַקֵב וְזָּה יִבְתָּב יָדוֹ לִיהֹוָה וּבְשֵׁם יִשְּׂרָאֵל יִבַנָּה: וּ בְּה־אָבַּר יִהֹנָה מֵלֵּה־ יִשְׂרָאֵל וְגְאָלוֹ יְהֹוְה צְבָאֵוֹת אֲנִי רִאשׁוֹן וַאֲנִי אַחַרוֹן וּמִבּלְעָדֵי אֵין אֱלֹהִים: ז וּמִי־בְמְוֹנִי יִקְרָא וְיַנִּידֶהְ וְיַמְרֶבֶהְ לִּי מִשׁוּמִי עַם־עוֹלָם וְאִתְיוֹת וַאֲשֶׁר תְּבָאנָה יַנִּידוּ לְמוֹ: ח אַל־ תִּפְחֲדוּ וְאַל־תִּרְהוּ הֲלָא מֵאָו הִשְּׁמַנְתִּרְּ

2 Va-Yikra

44 1. But hear, now, O Jacob My servant, Israel whom I have chosen! 2. Thus said the LORD, your Maker, your Creator who has helped you since birth: Fear not, My servant Jacob, Jeshurun whom I have chosen, 3. Even as I pour water on thirsty soil, and rain upon dry ground, so will I pour My spirit on your offspring, My blessing upon your posterity. 4. And they shall sprout like grass, like willows by watercourses. 5. One shall say, "I am the LORD's," another shall use the name of "Jacob," another shall mark his arm "of the LORD" and adopt the name of "Israel." 6. Thus said the LORD, the King of Israel, their Redeemer, the LORD of Hosts: I am the first and I am the last, and there is no god but Me. 7. Who like Me can announce, can foretell it — and match Me thereby? Even as I told the future to an ancient people, so let him foretell coming events to them. 8. Do not be frightened, do not be shaken! Have I not from of old predicted to you? I foretold, and you are

וֹתֹנֻוֹתִי וֹאַתֶּם עֵּדֵי הַנִישׁ אֵלוֹהַ מִבּלְעָרֵי וֹאֵין צוּר בּּלְ-וָדְיִּנְתִי: מּ יְצְּבֵי-בָּפֶׁםְ תִּהוּ וְחַמִּוּבִיהָם בַּלְ-יוֹּאָילוּ וְאֵבִיהָם הֹמָּה בַּלְ-יִרְאָוּ וּבַל־יֵדְעוּ לְמַעוֹ יִבְשׁוּ: י מִי־יָצַר אֵל וּפֶּטֶל לַבַלְתָּי הוֹמִיל: יא דֵּלְ בָּלְ-חֲבַרָיוֹ יֵבִישׁוּ וְחֶרָשִׁים הֻמָּה מֵאָדֶם יְתְקּבְּצִוּ כִּלְּם יִצְּמֹדוּ יִפְחַרָּי יִבְשׁוּ יָחַר: יב חָרַשׁ בּרָוֹלְ כִּיְנְצְּר וּפְעַל בַפָּחָם וּבַמַּקְבוֹת יִצְּרֵהוּ וַיִּפְעָלֵהוּ בּזְרֵוֹעֵ כּהוֹ נַם־רָעֵב וְאֵין כֹּהַ לֹא־יָשָׁתָה בַּיִם וַיִּצְּף: יג חָרַשׁ צִּצִים נְשָׁה קוֹ יִתְאַרֵהוּ בַשָּׂרֶר יַנְצִשָּׁהוֹ בַּמַּקְצִעוֹת וּבַמְחוּנְה יִתְאָרֵהוּ וַיַּצֵּאָהוּ בְּתַבְנִית אִׁישׁ בְּתִבְּאָרֶת אָדָם לְשֶׁבֶת בְּיִתֹּ יִר לִבְרָת־לֵוֹ אֲרָוֹים וַיִּקַח תִּרְזָה וְאַלּוֹן וַיָּאַמֶּץ־לָוֹ בַּנְצֵּר־רָעֵר נְטַע אָרָן ן׳ זעירא וָגָיָשֶׁם

My witnesses. Is there any god, then, but Me? "There is no other rock; I know none!" 9. The makers of idols all work to no purpose; and the things they treasure can do no good, as they themselves can testify. They neither look nor think, and so they shall be shamed. 10. Who would fashion a god or cast a statue that can do no good? 11. Lo, all its adherents shall be shamed; they are craftsmen, are merely human. Let them all assemble and stand up! They shall be cowed, and they shall be shamed. 12. The craftsman in iron, with his tools, works it over charcoal and fashions it by hammering, working with the strength of his arm. Should he go hungry, his strength would ebb; should he drink no water, he would grow faint. 13. The craftsman in wood measures with a line, and marks out a shape with a stylus; He forms it with scraping tools, marking it out with a compass. He gives it a human form, the beauty of a man, to dwell in For his use he cuts down a shrine. 14. cedars; he chooses plane trees and oaks. He sets aside trees of the forest; or plants firs,

וֹנְבֵּלֵי מּוּ וְהָנָהַ לְאָרָם לְבָּגִּר וַיִּלַח מִהָם וֹיָּחָם אַף־יַשִּׂיק וָאָפָה לָחָם אַף־יִפְּעַל־אַל וֹיִאָּלְחוּ עָשָׁתוּ פָּסָל וַיִּסְנְּד-לְמוֹ: מו חָצִיוֹ שָׁרַף בְּמוֹ־אֵשׁ עַל־חֶצְיוֹ בְּשָׂר יאּבֵל יִצְלֶה צָלָי וִישְּׁבָּע אַף־יָחֹם וִיאִמַר הָאָח חַמּוֹתִי רָאָיתִי אִּוּר: יי וּשְׁאֵרִיתׁוֹ לְאֵלֹ עְשָׂה לְפִּסְלְוֹ יִּסְגְּר־לְוֹ יסגוד כתיב וְיִיִּשְׁתַּחוֹּ וְיִתְפַּלֵּל אֵלְיוּ וְיֹאמַר הַצִּילֵנִי כִּי אֵלִי אֲתָה: יח לָא יָרְעַוּ וְלָא יָבִינוּ בִּי שַׁח מֵרְאוֹת מֵינִיהֶם מֵהַשְּׂבִיל לִבּתְם: ים וְלֹא־יָשִׁיב אָל־לִבֹּוֹ וְלֹא דַעַת וְלְא־תָבוּנְה לאמר הָצְיוֹ שָׂרַפְתִּי בְמוֹ־אֵשׁ וְאַבְ אָפֵיתִי מַל־נְּחָלָיוֹ כֶּחֶם אָצְּלֶת בְשָׂר וְאַבֵּל וְיִתְרוֹ לְתוֹעֵבְה אָגֵישָׁה לְבִוּל עֵץ אֶסְגְּוֹד: כ רֹעָה אַפֶּר לֵב הוּתַל הִשְּׁהוּ וְלְא־יַצִּיל אֶת־נַפְּשׁוֹ and the rain makes them grow. 15. All this serves man for fuel: he takes some to warm himself, and he builds a fire and bakes bread. He also makes a god of it and worships it, fashions an idol and bows down to it! 16. Part of it he burns in a fire: on that part he roasts meat, he eats the roast and is sated; he also warms himself and cries, "Ah, I am warm! can feel the heat!" 17. Of the rest he makes a god — his own carving! He bows down to it, worships it; he prays to it and cries, "Save me, for you are my god!" 18. They have no wit or judgement: their eyes are besmeared, and they see not; their minds, and they cannot think. 19. They do not give thought, they lack the wit and judgement to say: "Part of it I burned in a fire; I also baked bread on the coals, I roasted meat and ate it — should I make the rest an abhorrence? Should I bow to a block of wood?" 20. He pursues ashes! A deluded mind has led him astray, and he cannot save himself; he never says to himself,

# צו בירמיה סימן ז׳

ז כא כָּה אָפֵר יְהֹוָה צְּבָאוֹת אֵלהֵי יִשְּׂרָאֵל עלותיכֶם סְפִּוּ עַל־זִבְחֵיכֶם וְאִכְלִוּ בְשְּׂר: כב בּי לְא־דִבַּוְתִּי אֶת־אֲבְוֹתִיכֶם וְלְא צִוִּיתִׁים בְּיִם הְוֹצִיאָ אוֹתָם מֵאֶרֵץ מִצְרָיִם עַל־דִּבְרֵי "The thing in my hand is a fraud!" 21. Remember these things, O Jacob, for you, O Israel, are My servant: I fashioned you, you are My servant — O Israel, never forget Me. 22. I wipe away your sins like a cloud, your transgressions like mist — come back to Me, for I redeem you. 23. Shout, O heavens, for the LORD has acted; Shout aloud, O depths of the earth! Shout for joy, O mountains, O forests with all your trees! For the LORD has redeemed Jacob, has glorified Himself through Israel.

#### **TZAV**

**JEREMIAH 7:21-8:3 AND 9:22-23** 

7 21. Thus said the LORD of Hosts, the God of Israel: Add your burnt offerings to your other sacrifices and eat the meat! 22. For when I freed your fathers from the land of

עוֹלָה וָזְבַח: כּג כָּר אָם־אָת־הַדְּבָר הַנָּה צְּוֹּיתִי אוֹתֶם לַאמֹר שִׁמְעֵּוּ בְקוֹלִי וְהָיֵיתִי לָבֶם לֵאלהִים וְאַתֶּם תִּהִיּרּ־לִי לְעָם וְהַלַּבְתָּם בְּבָל־תַּנֶּרֶךְ אֲשֶׁר אֲצֵנֶּה אֶתְבֶּם לְמַעַן יישַב לָבֶם: כר וְלָא שֶׁמְעוֹ וְלְא־הִמֵּוּ אֶת־אָוֹנְם וַיִּלְכוּ בְּמִצֹּצוֹת בִּשְּׁרִרָוּת לִבְּם הָרָע וַיִּהְיָוּ לְאָחוֹר וְלָא לְפָּגִים: כה לְמִן־הַיּוֹם אֲשֶׁר יָצְאַוּ אֲבְוֹתֵיכֶם מֵאָרֶץ מִצְרֵים עַך הַיִּוֹם הַזָּּגָה וָאָשְׁלַח אֲלֵיכֶם אֶת־בְּל־עֲבְרֵי הַנְּבִיאִים יוֹם הַאָּבֶּם וְשָׁלְהַ: כּוּ וְלָוֹא שֲׁמְעוּ אֵלֵי וְלָא הִשִּׁוּ אָת־אָוָנָםְ וַיַּקְשׁוּ אֶת־עָּרְפָּם הֵרֵעוּ מֵאֲבוֹתְם: כּי וְדַבַּרְתְּ אֲלֵיהֶם אֶת־בְּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶה וֹלָא יִשְׁמְעִּוּ אֵלֶיְךּ וִקְרָאתְ אֲלֵיהֶם וִלָּא לַנְגַרְנְבָת: כח וָאָמַרְתָּ אֲלֵיהָם זֶּךְ תַּגּוֹי אֲשֵׁר

Egypt, I did not speak with them or command them concerning burnt offerings or sacrifice. 23. But this is what I commanded them: Do My bidding, that I may be your God and you may be My people; walk only in the way that I enjoin upon you, that it may go well with you. 24. Yet they did not listen or give ear; they followed their own counsels, the willfulness of their evil hearts. They have gone backwards, not forward, 25. from the day your fathers left the land of Egypt until today. And though I kept sending all My servants, the prophets, to them daily and persistently, 26. they would not listen to Me or give ear. They stiffened their necks, they acted worse than their fathers. 27. You shall say all these things to them, but they will not listen to you; you shall call to them, but they will not respond to you. 28. Then say to them: This is the nation that

לוא־שְׁמְעֹּר בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהָיו וְלָא לְקְחָוּ מוּסֶר אָבְרָה הָאָמוּנְה וְנִבְרָתָה מִפִּיהֶם: כמּ נְּזִי נוֹרַה וְהַשְּׁלִיכִי וּשְּׁאֵי עַל־שְׁפָיִם קִינְהְ בִּי בְאַם יִהוָּה וַיִּשִּׁשׁ אֶת־קוֹר עֶּבְרָתְוֹ: ל בִּי־ נְצִשׁׁ בְנֵי־יְהוּדָה הָרֵע בְּצִינֵי וְאָם־יִהוֹנֶה שָׁמוּ שָׁלְינִ בָּבָּיִת אֲשֶׁר־נִקְרָא־שָׁמִי עָלָיו לְמַמְּאוֹ: לֹא וּבְנוֹ בְּמְוֹת הַתֹּפֶת אֲשֶׁר בְּנֵיָא בֶן־ הנֹם לִשְׂרָף אֶת־בְּנֵיהֶם וְאֶת־בְּנִיתֶם בְּאֵשׁ אֲשֶׁר לָא צִּוֹּיתִי וְלָא עֲלְתָה עַל־לִבְּי: לב לְבֵוּ תֹנֵת יָמֶים בָּאִים נִאָם־יִתֹיָת וְלֹא־יֵאָמֵר עַוֹר תַתֹּפֶת וְגֵיָא בֶּן־תִּנִּם כִּי אִם־גֵּיָא תַּהְרֵנְהָ וֹלֵבְרָנּ בְתִפָּת מֵאֵין מְקוֹם: לּגּ וְהָיִתְה נִבְלַת בוֹנֶת לִמְאַבָּל לִעוֹף הַשְּׁמַיִם וּלְבֶהֶתְ הָאָרֶץ וָאֵין בַּוְחַרִיר: לר וְהִישְׁבַתִּי | בִּעְרֵי

would not obey the LORD their God, that would not accept rebuke. Faithfulness has perished, vanished from their mouths. 29. Shear your locks and cast them away, take up a lament on the heights, for the LORD has spurned and cast off the brood that provoked His wrath. 30. For the people of Judah have done what displeases Me — declares the LORD. They have set up their abominations in the House which is called by My name, and they have defiled it. 31. And they have built the shrines of Topheth in the Valley of Benhinnom to burn their sons and daughters in fire — which I never commanded, which never came to My mind. 32. Assuredly, a time is coming — declares the LORD — when men shall no longer speak of Topheth or the Valley of Ben-hinnom, but of the Valley of Slaughter; and they shall bury in Topheth until no room is left. 33. The carcasses of this people shall be food for the birds of the sky and the beasts of the earth, with none to frighten them off. 34. And I will silence in the towns of Judah and

יִהוּדָה וּמִחָצות יִרְוּשְׁלַם קוֹל שְׁשׁוֹן וְקוֹל אָלְיִּטְׁה קּוֹל חָתָּן וֹלֹוּלְ כַּלְּעׁ כֹּי לְחַרְבּׁע תְּהָנֶה הָאָבֶין: ת א בְּצֵרַת הַהָּיא נְאָם־יִהְוֹּה יוֹצְיאוּ ויוציאו כתיב אֶת־עַּצְקוֹת מַלְבֵי־יִהוּדֶה וְאֶת־עַצְּמְוֹת שָּׂרָיוֹ וְאֶת־עַצְמוֹת הַכְּהָנִים וְאֵת עִּצְמְוֹת הַנְּבִיאִים וְאֵת עַצְּמְוֹת יְוֹשְׁבֵי־ نْدُنْ مُؤْتِ حَوْدُتُ رَثُّم: حَادِبُمُوْتُ مَ مُؤْتُ مَ مُؤْتُم مَ الْمُؤْتُم مَ الْمُؤْتُم مَ الْمُؤْتِم م וֹלַיָּנִת וּלְרָל וֹ צִּבָּא תַשְּׁמַיִם אֲשָּׁר אֲתֹבוּם וֹאֲשֶׁר עֲבָרוּם וֹאֲשֶׁר הֶלְבְּוּ אֲחֲרֵיהָם וַאֲשֶׁר וְּבָישׁוּם וַאֲשֶׁר הְשִׁתְּחָוּוּ לָהֶם לָא יֵאְסְפוּ וֹלָא יַמְבֹרוּ לְרָשֶׁן עַל־פְּגֵּי הָאֲדְטָה יְהִיְוּ: גּ וְנִבְתַר בְּנֶת בִּחְיִּים לְבֹל הַשְּׁאֵרִית הַנִּשְׁאָרִים מִן־הַמִּישְׁפְּחָה הָרָעָה הַוֹּיִאת בְּכָל־הַמְּקֹמִות הַנְיִשְׁאָרִים אֲשֶׁר הַדַּחְתִּים שָׁם נְאָם יְהֹוָה

the streets of Jerusalem the sound of mirth and gladness, the voice of bridegroom and bride. For the whole land shall fall to ruin. 8 1. At that time — declares the LORD — the bones of the kings of Judah, of its officers, of the priests, of the prophets, and of the inhabitants of Jerusalem shall be taken out of their graves 2. and exposed to the sun, the moon, and all the host of heaven which they loved and served and followed, to which they turned and bowed down. They shall not be gathered for reburial; they shall become dung upon the face of the earth. 3. And death shall be preferable to life for all that are left of this wicked folk, in all the other places to which I shall banish them — declares the LORD of Hosts. 9 22. Thus said the LORD: Let not אָבָאוֹת: מ כב כָּה | אָמַר יְהֹוָה אַל־יִתְהַלֵּלְ חָבָם בְּחָבְמָתוֹ וְאַל־יִתְהַלֵּלְ הַנְּבְּוֹר בִּנְבְוֹרְתְּ אַל־יִתְהַלֵּלְ עָשִׁיר בְּעָשִׁרְוֹ: כּג כִּי אִם־בְּוֹאת יִתְהַלֵּלְ הַמִּתְהַלֵּלְ הַשְּׁכֵּל וְיָרְעֵ אוֹתִי כֵּי אַנְי יְהֹוָה עִשָּׁה חֶפֶּצְתִּי נְאָם־יִהֹוָה: בְאֵלֶה חָפַצְתִּי נְאָם־יִהֹוָה:

# **שמיני** בשמואל ב' סימן ו'

 the wise man glory in his wisdom; let not the strong man glory in his strength; let not the rich man glory in his riches. 23. But only in this should one glory: In his earnest devotion to Me. For I the LORD act with kindness, justice, and equity in the world; for in these I delight — declares the LORD.

#### **SH'MINI**

For Ashkenazim: II SAMUEL 6:1-7:17

For Sephardim: II SAMUEL 6:1-19

6 1. David again assembled all the picked men of Israel, thirty thousand strong. 2. Then David and all the troops that were with him set out from Baalim of Judah to bring up from there the Ark of God to which the Name was attached, the name LORD of Hosts Enthroned on the Cherubim. 3. They loaded the Ark of

אָת־אַּרוֹן הָאָלהִים אָל־עֲנְלָה חֲדְשָׁה וַיִּשְּׂאָהוּ לִבֶּית אָבִינְדָב אֲשֶׁר בַּנִּבְעָה וְעִּזָּא וְאַחְיוֹ בּני אַבִינְדָב וְהַנִים אָת־הְצְנְלָה חֲדִיאָה: ר וַיִּשְּׂאָהוּ מִבֵּית אֲבִינְדָב אֲשֶׁר בַּוּּבְעָּה אָם אַרוֹן הָאָלהֹים וִאַחְלוֹ הֹלֵדְ לִפְנֵי הָאָרוֹן: ת וֹדָוֹר | וֹבָל־בֵּית יִשְּׂרָאֵל מְשַׂחֲקִים לִפְּנֵי יְהוָֹה בְּכִל אֲצֵי בְרוֹשִׁים וּבְכִנּרְוֹת וּבִוְבְלִים וּבְתֻפִּׁים וּבִבְּנַעַיִם וְבָצֶּלְצֵּלְים: ו וַיַּבְאוּ ער־נָרֶן נְבֶוֹן וַיִּשְׁלַח עֻּנְּה אֶל־אָרָוֹן הָאֱלֹהִים וַיָּאחֶז בֹּוֹ כִּי שָׁמְטִוּ הַבְּקָר: זּ וַיִּחַר־אַּף יִהֹוָה בְּעָּוָה וַיַּבֶּהוּ שָׁם הָאֱלֹהָים עַל־הַשַּׁל וַיָּבָת שָׁם אָבוֹן הָאֶלהִים: ח וַיַּחַר לְּדָוֹר עַל " אַשָּׁר פַּרֵץ יִהוֹנֶה פֶּרֶץ בִּאָזְהְ וַיִּקְרָא לַפְּקוֹם הַהוּא פֶּרֶץ עִּוְה עַר הַיִּוֹם הַנְּה: מ וַיִּרָא דְוֹנֶר 10 Sh'mini

God onto a new cart and conveyed it from the house of Abinadab, which was on the hill; and Abinadab's sons, Uzza and Ahio, guided the new cart. 4. They conveyed it from Abinadab's house on the hill [Uzzah walking] alongside the Ark of God and Ahio walking in front of the Ark. 5. Meanwhile, David and all the House of Israel danced before the LORD to [the sound of] all kinds of cypress wood [instruments], with lyres, harps, timbrels, sistrums, and cymbals. 6. But when they came to the threshing floor of Nacon, Uzzah reached out for the Ark of God and grasped it, for the oxen had stumbled. 7. The LORD was incensed at Uzzah. And God struck him down on the spot for his indiscretion, and he died there beside the Ark of God. 8. David was distressed because the LORD had inflicted a breach upon Uzzah; and that place was named Perez-uzzah, as it is still called.

אָת־יִהוָּה בַּיִּוֹם הַהְוּא וַיֹּאמֶר אֵיְדְּ יָבְוֹא אֵלַי אַרוֹן יִהוָה: י וְלְא־אָבָה דָוֹד לְהָפֵיר אֵלְיֵו אָת־אָּרוֹן יִהוָּה עַל־אָיר הָוֹגֶר וַיַּמֵּהוּ דָוֹר בֵּית עֹבֵר־אָדָם הַנִּתְי: יא וַיֵּשָׁב אָרוֹן יְהוְה בֵּרת עֹבֵר אֶּרֶם הַנִּתִּי שְׁלֹשְׁה חֲדָשִׁים וַיִּבְרֵּךְ יְהֹנְהָ אֶת־עֹבֵר אֶדָם וְאֶת־כְּלֹ־בֵּיתְוֹ: יב וַיִּצֵּד לַמֶּלֶךְ דָוִר לַאמר בַּרַךְ יְהֹנְה אֶת־בֵּית עֹבֵר אֶדם וְאֶת־בְּל־אֲשֶׁר־לוֹ בְּעֲבִוּר אֲרוֹן הָאֶלהֹתִם וַיֵּלֵדְ דָּוֹד וַיַּעַל אֶת־אָלוֹן הָאֶלהֹים מָבֵּית עֹבֵר אֶּרֶם עִיר דָוָד בְּשִׂמְחָה: יג וַיְהִי בּי צְיֵנְרָוּ נְשִׂאֵי אָרְוֹן־יִהוָה שִׁשְׁה צְּנְרִים וַיִּזְבַּח שׁוֹר וּמְרִיא: יר וְדָוֹרְ מְבַרְבֵּר בְּבָל־עִזֹ לִפְנֵרְ יִהֹנְתְ וִדְוֹּד חָגָוּר אֵפְוֹד בְּד: מוּ וְדָוֹד וְבָל־בֵּיַת יִשְּׂרָאֵל מַזְצַלִים אָת־אָרוֹן יִהוְוֶה

11 Sh'mini

9. David was afraid of the LORD that day; he said, "How can I let the Ark of the LORD come to me?" 10. So David would not bring the Ark of the LORD to his place in the City of David; instead David diverted it to the house of Obed-edom the Gittite. 11. The Ark of the LORD remained in the house of Odeb-edom the Gittite three months, and the LORD blessed Odeb-edom and his whole household. 12. It was reported to King David: "The LORD has blessed Obed-edom's house and all that belongs to him because of the Ark of God." Thereupon David went and brought up the Ark of God from the house of Obed-edom to the City of David, amid rejoicing. 13. When the bearers of the Ark of the LORD had moved forward six paces, he sacrificed an ox and a fatling. 14. David whirled with all his might before the LORD; David was girt with a linen ephod. 15. Thus David and all the House of Israel brought up the Ark of the LORD with

בִּתְרוּצָה וּבְקוֹל שׁוֹפֶר: מו וְהָיָה אֲרֵוֹן יְהֹוָה בֹא עִיר דָּוֹדְ וּמִיכַׁל בַת־שָׁאוּל נִשְּׁקְבָּה וּ וּמְבַרָבֵר לִפְגֵי יִהוְּה וַתְּבָּז לִוֹ בְּלִבְּה: יו וַיְבֹאוּ אָת־אָרוֹן יִהֹוָה וַיַּצְגוּ אֹתוֹ בִּמְקוֹמוֹ בְּתְוֹך הָאֹהֶל אֲשֶׁר נְשָׁה־לִוֹ דָּוֹרְ וַיַּעַל דָּוֹר עֹלְוֹת לפני יהוֹה וּשְׁלָמִים: יח וַיִּכַל דָּוֹד מֵהְעֵּלוֹת הָעוֹלָה וָהַשְּׁלָמִים וַיִּבְרֶּה אֶת־הָעָּׁם בִּשֵׁם יְהֹנָת צְבָאוֹת: ישׁ וַיִחַלֵּק לְבָל־הָעָׁם לְבָל־הַבְּוֹן יִשְׂרָאֵלֹ לְמֵאִישׁ וְעַר־אִשְׁהֹ לְאִישׁ חַלַּת לֶחֶםׂ אַחַת וָאָשְׁפַּר אָחָד וַאָּשִׁישָׁה אָחָת וַיֵּלֶּדְ בְּלֹ־הָעָֻם אָישׁ לְבֵיתְוֹ: (כאן מסיימין הספרדים. ויש מוסיפים את שני הפסוקים האחרונים: "ונאמן ביתך וגו״) ב וַיָּשָׁב דָוָד לְבָרֵךְ אֶת־בֵּיתְוֹ 12 Sh'mini

shouts and with blasts of the horn. 16. As the Ark of the LORD entered the City of David, Michal daughter of Saul looked out of the window and saw King David leaping and whirling before the LORD; and she despised him for it. 17. They brought in the Ark of the LORD and set it up in its place inside the tent which David had pitched for it, and David sacrificed burnt offerings and offerings of well-being before the LORD. 18. When David finished sacrificing the burnt offerings and the offerings of well-being, he blessed the people in the name of the LORD of Hosts. 19. And he distributed among all the people — the entire multitude of Israel, man and woman alike to each a loaf of bread, a cake made in a pan, and a raisin cake. Then all the people left for their homes. [Sephardim Stop Here] 20. David went home to greet his household. And

וַתִּצֵא מִיבַל בַּת־שָׁאוּל ֹלִקְרַאת דָּוֹד וַתֹּאמֶר מַת־נִּכְבַּר הַיּוֹם מֶלֶה יִשְּׂרָאֵל אֲשֶׁר נִנְלָה הַיּוֹם לְצִינֵי אַמְהָוֹת עֲבָּדִיו בְּהִנְּלְוֹת נִנְלְוֹת אַתַר הָרֵקִים: כא וַיָּאמֶר דְּוֹדְ אֶל־מִיכַל לִפְּגֵי יָהוָה אֲשֶׁר בְּחַר-בִּי מֵאָבִיהֹ וּמִבְּל-בֵּיתׁוּ לְצֵוֹּת אֹתִי נָגִיֶר עַל־עַם יְהֹנָה עַל־יִשְׂרָאֵל וֹאָחַלְתִּי לִפָּנִי יִתְוֹה: כב וּנְכֹלְלִינִי עוֹר ֹאָת וְהָיָתִי שָׁפָּל בְּעֵינְיֶ וְעִם־הָאֲמָהוֹת אָשֶׁר אָמַרָתִּ עִּמָּם אִכְּבֵדָה: כּג וּלְמִיכַל` בַת־שָׁאוּל לא־הָנָה לָה נָלֶר עַד יוֹם מוֹתָה: ז א וֹיָהָי בִּי־יָאַב הַפָּלָּה בְּבִיתִוֹ וִיהֹנָה הַגִּיחַ־לְוֹ מִפְבִיב מִבְּל־אִיָבְיו: ב וַיָּאמֶר הַמֶּלֶהְ אֶל־נְתָן הַנְּבִיא רָאָה נָא אָנֹכִי יוֹשֵׁב בְּבֵית אָרָזִיִם וְאַרוֹן הָאֵלהֹים ישֵׁב בְּתוֹך הַיִרִינְה: גּ וַיָּאמֶר

Michal daughter of Saul came out to meet David and said, "Didn't the king of Israel do himself honor today — exposing himself today in the sight of the slavegirls of his subjects, as one of the riffraff might expose himself!" 21. David answered Michal, "It was before the LORD who chose me instead of your father and all his family and appointed me ruler over the LORD's people Israel! I will dance before the LORD 22. and dishonor myself even more, and be low in my own esteem; but among the slavegirls that you speak of I will be honored." 23. So to her dying day Michal daughter of Saul had no children. 7 1. When the king was settled in his palace and the LORD had granted him safety from all the enemies around him, 2. the king said to the prophet Nathan: "Here I am dwelling in a house of cedar, while the Ark of the LORD abides in a tent!" 3. Nathan said to

בָּנְלוֹ אָלַ-נִיפָּׂלָנִ כָּלְ אֲאָב בּלְבְּבְּנַ לַנִּ אֲאָב בֶּל יָהֹנָהָ עִּמְּהֹ: (כאן מסיימין האיטליאנים) ר וֹנְתָי בַּבַּנְלָה תַתְּוּא וֹנְתִי הַבַר-יְתְּוָה אֶּל-נְתָן קאמר: ת קד וּאָמַרִתָּ אֶל־עַּבְרָי אֶל־דָּוֹר בִּת אָמַר יִהֹנָת הַאַתָּה תִּבְנָה־לֵּי בַיִת לְאַבְתִּי: וּ בִּי לָא יָאַבְתִּי בְּבַיִת יְּלְמִיּוֹם הַנְצַלתִׁי אָת־בְּנֵיְ יִשְׂרָאֵל ׁ מִמִּצְרַיִם וְעַד בַנִּוֹם הַנָּגָה נְאֶהְנָה מִתְהַלֵּדְ בְּאָהֶל וּבְמִישְׁבְּוֹ: ז בְּכָל אֲשֶׁר־הִתְהַלֵּבְתִי בְּבָל־בְּנֵרֵ יִשְׂרָאֵלֹ יוֹבַבֶּר הַבַּרָתִי אָת־אַחַר שִׁבְּעֵי יִשְּׂרָאֵל אָשֶׁר צִּוֹּיתִי לִּרְעָוֹת אֶת־עַמָּי אֶת־יִשְׂרָאֵל לאמר לְמָּה לא־בְנִיתָם לִי בֵּית אֲרָזִים: ח וְעַתְּה בְּה־תֹאבֵר לְעַבְרָי לְדָוֹד כְּה אָבֵר יְהֹוָהַ צְּבָאוֹת אֲנִי לְכַוְחָתִּיךּ מִן־הַנְּוָה מִאַחַר

the king, "Go and do whatever you have in mind, for the LORD is with you." 4. But that same night the word of the LORD came to Nathan: 5. "Go and say to My servant David: Thus said the LORD: Are you the one to build a house for Me to dwell in? 6. From the day that I brought the people of Israel out of Egypt to this day I have not dwelt in a house, but have moved about in Tent and Tabernacle. 7. As I moved about wherever the Israelites went, did I ever reproach any of the tribal leaders whom I appointed to care for My people Israel: Why have you not built Me a house of cedar? 8. "Further, say thus to My servant David: Thus said the LORD of Hosts: I took you from the pasture, from following the

בַּאָן לְהְיֵוֹת נְגִיר עַל־עַמָּי עַל־יִשְׂרָאֵל: שׁ וָאֶהָיֶה עִּמְּךֹּ בְּכִל אֲשֶׁר הָלַבְתָּת וָאַכְרָתָה אָת־בָּל־אִיָבֶיךּ מִבְּנֵיְדּ וִנְיִשְׂתִי לְדּ זִאֵם נְּדֹוֹל בְּשֵׁם הַנְּרֹלִים אֲשֶׁר בְּאָרֶץ: י וְשַׂמְתִּי בְּלְוֹם לְעַפִּי לִישְׂרָאֵל וּנְשַעְתִיוֹ וְשָׁבֵן תַּחְתִּיו וְלָא יִרְבַּן עִוֹר וְלְא-יִקִיפוּ בְנֵיְ-עֵוְלָת לְעַנוֹתוֹ בְּאֲשֶׁר בְּרָאשׁוֹנְת: יא וּלְמִן־תַיּוֹם אֲשֶׁר אַנְיתִי שִׁפְּטִים עַל־עַמְי יִשְׂרָאֵל וַהְנִיחִתִי לְּבֵּ מִבָּלְ-אִּיָבֶיִרְ וְהִנְּיִר לְבַּ יְהֹוְּה בִּי-בִּיִת וֹצַעָּהַרְ יָתְּוָה: יב כִּי וִימִלְאַנּ יָמָיךּ וְאָבַבְּתַּ אָת־אָבוֹלָיךּ וֹנִילִימִילֹּי אֶת־זֹרִגְּרָ אַחְבֹּירִ אָשֶׁר יִצָא מִמֵּעֶרְ וְהַבְּינֹתִי אֶת־מַמְלַבְתְּוֹ: יג הוא יבנה־בַּית לִשְׁמִי וְכְנַנְתֵּי אֶת־בִּפֵא בַּמְלַבְתָּוֹ עַד־עוֹלָם: יר אָנִי אֶהְנָת־לֵּוֹ לְאָב 15 Sh'mini

flock, to be ruler of My people Israel, 9. and I have been with you wherever you went, and have cut down all your enemies before you. Moreover, I will give you great renown like that of the greatest men on earth. 10. I will establish a home for My people Israel and will plant them firm, so that they shall dwell secure and shall tremble no more. Evil men shall not oppress them any more as in the past, 11. ever since I appointed chieftains over My people Israel. I will give you safety from all your enemies. "The LORD declares to you that He, the LORD, will establish a house for you. 12. When your days are done and you lie with your fathers, I will raise up your offspring after you, one of your own issue, and I will establish his kingship. 13. He shall build a house for My name, and I will establish his royal throne forever. 14. I will be a father

לַחַנְיָן הַנָּעׁ כֵּן בַּכּר נִּעֹן מָּלְ-בַּוֹר: יִּלְּכִּלְּכִי יִּי בְּכִלְ הַבְּבָּרִים הְשָׁאָּיִלְ יִּלְכִּלְּכִיּעַבְּ הַבְּלְּיִב: מִי וֹנִאָּקָׁו בּּלִּינְ בִּינִרְ אָמֶר הַסִרְנִי מִלְּפַנִּיב: מִי וֹנִאָּקָו בּּינִרּ אָמֶר הַסִּרְנִי מִלְּבָּ הְמִלְּכִי אַבְּיִלְים וּבְּנִינְיב: מִי וְחַסְּבִּי בְּמַבְּטִי אַנְּהָים וּבְּנִינְמֵי בְּנֵי אָבְוֹם: מִי וְחַסְּבִּי בְּמַבְּטִי אַנְּהָים וּבְּנִינְמֵי בְּנֵי לְבֵן אֲמֶער בְּנִינְילִי מִעְם הְבִּינִיתוּ

# תזריע

מלכים ב' סימן ד' (אם הפרשיות נפרדות)

ד מב וְאִּישׁ בְּא מִבַּעֵל שְׁלְשָׁה וַיָּבֵא יְאִישׁ וְבַרְמֶל בְּצִקְלְנְוֹ וַיֹּאמֶר תֵּן לְעָם שְׁעִרִים וְבַרְמֶל בְּצִקְלְנְוֹ וַיֹּאמֶר תֵּן לְעָם וְיֹאכֵלוּ: מג וַיֹּאמֶר מִשְׁרְתוֹ בְּם הָּצִּקְלְנְוֹ וַיִּאמֶר מִקְאָר וֹ לִּעָם וְיֹאכֵלוּ: to him, and he shall be a son to Me. When he does wrong, I will chastise him with the rod of men and the affliction of mortals; 15. but I will never withdraw My favor from him as I withdrew it from Saul, whom I removed to make room for you. 16. Your house and your kingship shall ever be secure before you; your throne shall be established forever." 17. Nathan spoke to David in accordance with all these words and all this prophecy.

#### **TAZRIA**

II KINGS 4:42-5:19

4 42. A man came from Baal-shalishah and he brought the man of God some bread of the first reaping—twenty loaves of barley bread, and some fresh grain in his sack. And [Elisha] said, "Give it to the people and let them eat." 43. His attendant replied, "How can I set this

אָישׁ וַיֹּאמֶר תֵּן לָעָם וִיאֹבֵלוּ כְּיַ כָה אָמַר יְהֹנְהָ אָכָוֹל וְהוֹתֵר: מר וַיִּתֵּן לִפְנֵיהֶם וַיְּאכְלִוּ וַיּוֹתָרוּ בִּדְבַר יִהֹוָה: ה א וְנִאֲבְּוֹן שַׂר־צְּבָא מֶלֶּה־אֲרָם הָיָה אִישׁ נְּרוֹל לִפְנֵי אֲדֹנְיוֹ וּנְאָא בָּנִים כִּי־בָוֹ נְתַן־יִהֹנְה תִּשׁוּעָה לַאָּרָם וְהָאִישׁ הָיָהְ גִּבְוֹר חַיִל מְצֹרְע: בּ וַאֲרָם יָצְאַוּ נְדוּלִים וַיִּשְׁבֶּוּ מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל נַעֲרָה קַפַּנָר וַתְּדָּר לִפָּנֵי אֵשֶׁת נַנְצַבֶּן: גּ וַתֹּאבֶר אָל־נְּבִרְתָּה אַחֲלֵי אָדנִי לִפְנֵי תַנְּבִיא אֲשֶׁר בְּשִׁכְרָוֹן אָז יָאָסָף אֹתוֹ מִצְּרַנְתְוֹ: ר וַיָּבֹא וַיַּגַּר לַאדנָיו לַאמְר בָּיָאת וְבָזֹאת דִּבְּרָה הַנְצַרָּה אֲשֶׁר מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵלֹ: ה וַיָּאמֶר מֶלֶה־אָרָם לֶהְ־בֹּא וְאָשִׁלְחָת מַפֶּר אָל־מֶלֶה יִאָּרָאֵלְ וַיֶּלָבֶ וַיִּלָּע בִּיָרָו מֻּמָּר בִּבְּרִי־כָּמַׁר

before a hundred men?" But he said, "Give it to the people and let them eat. For thus said the LORD: They shall eat and have some left over." 44. So he set it before them; and when they had eaten, they had some left over, as the LORD had said. 5 1. Naaman, commander of the army of the king of Aram, was important to his lord and high in his favor, for through him the LORD had granted victory to Aram. But the man, though a great warrior, was a leper. 2. Once when the Arameans were out raiding, they carried off a young girl from the land of Israel, and she became an attendant to Naaman's wife. 3. She said to her mistress, "I wish Master could come before the prophet in Samaria; he would cure him of his leprosy." 4. [Naaman] went and told his lord just what the girl from the land of Israel had said. 5. And the King of Aram said, "Go to the king of Israel, and I will send along a letter." He set out, taking with him ten talents of silver, six thousand shekels of gold,

וְאֵשֶׁע אֲלָפִים זְהָב וְאֶשֶׁר חֲלִיפִות בְּנְּדְים: וּ וַיָּבֵא הַפַּפָּר אֶל־בֶּלֶה יִשְּׂרָאֵל לֵאמֶר וְצַתְּה בְבוֹא הַפֻּפֶּר הַנָּה אֵלֶיךְ הַנֵּה שְׁלַחְתִי אָלֶיךּ אָת־נְצִבְוֹ עַבְּדִי וַאֲסַפְּתִוֹ מִצְּרַיִּמְתוֹ: י וַיִּהָראֹ מֶלֶה־יִשְׂרָאֵל אָת־תַפַּפֶּר וַיִּקְרַע בְּנָדִיו וַיֹּאמֶר הַאָּלהִים אָנִי לְהָמֵית וּלְהַחְיֹּוֹת בּי־זָה שׁלֵח אַלֵי לָאָּסְף אִישׁ מִצְּרַנְתְּהוֹ בִּי אַר־רָעוּ־נָא וּרָאוּ בִּי־מִתְאַנֶּה הָוּא לִי: ח וַיְהִי בִּשְׁמִצַ וּ אֱלִישָׁע אִישׁ־הָאֵלהֹים בִּי־קָרַע מֶלֶהְ־יִּאָרָאֵל אָת־בְּנְּדְיוּ וֹיִאָּלַח אָלַ-תַּמֶּלֶה לַאמֹר לָמָה קָרָעָתָּ בִּנְדֵיךּ יָבִא־נָא אֵלֵי וֹנַדַע כִּי נִשׁ נָבִיא בִּישִׂרָאֵלֹ: מּ וַיָּבָא נִצְבָן בְּסוּסָו וּבְרִבְבָּוֹ וַיִּצֵּמִר בֶּתַח־הַבַּיִת לֶאֶלִישֶׁע: י וֹיִאָלַח אַלָּיו אֶלִי אָלִישָׁע מַלְאָּה לֵאמִר הָלוֹה a letter." He set out, taking with him ten talents of silver, six thousand shekels of gold, and ten changes of clothing. 6. He a messenger to say to him, "Go and bathe seven times in the Jordan, and your flesh shall be restored and you shall be clean." 7. When the king of Israel read the letter, he rent his clothes and cried, "Am I God, to deal death or give life, that this fellow writes to me to cure a man of leprosy? Just see for yourselves that he is seeking a pretext against me!" 8. When Elisha, the man of God, heard that the king of Israel had rent his clothes, he sent a message to the king: "Why have you rent your clothes? Let him come to me, and he will learn that there is a prophet in Israel." 9. So Naaman came with his horses and chariots and halted at the door of Elisha's house. 10. Elisha sent a messenger to say to him, "Go and bathe seven times in the Jordan, and your flesh shall

וֹלְחַגִּתְּ שֶׁבַע־פִּעָנִים בַּיַּרְהַוֹן וִיָשָׁב בִּשְּׂרְבָּ לָךָ וּמְרָּר: יא וַיִּלְצִף נְגַּבָּן וַיֵּלֵדְ וַיִּאֹבֶּר הַנֵּה אָבַרָתי אַלַי | יִצֵא יָצִוֹא וְעָבַר וְקָרָא בְּשֵׁם־יִהֹנְהַ אֶלֹּהָיו וְהֵנִיף יְרֵוֹ אֶלֹ־הַפְּקוֹם וְאָסַף הַמְּצֹרָע: יב הַלֹא טוֹב אָבְנה אבנה כתיב וּפַרְפַׁר נַהָרוֹת רַּמָּשֶׂק מִכּל מֵימֵי יִאָּרָאֵל הַלְא־אָרָתִץ בָּהֶם וִשְּׁהָרָתִי וַיָּבֶּן וַיֵּלֶּה בְּחַמְּה: יג וַיִּגְּשׁׁוּ עֲבָרָיוֹ וַיְדַבְּרָוּ אֵלְיוֹ וַיְאִמְּרוּ אָבִי דָבָר נְּדוֹל תַנְּבִיא דִבֶּר אֵלֶיךְ הַלְוֹא יַתְנְשָׂה וְאַף בִּי־אָבַר אֵלֶיךּ וְתַץ וּמְּדְר: יר וֹיָנֶר וַיִּמְכָּל בַּיַּרְהֵן שֶׁבַע פִּנְרַהַן אָישׁ הָאֶלהֹיִם וַיָּשָׁב בְּשָׂרוֹ כִּבְשַׂר נַעַר קַמָּן וַיִּמְּהָר: מּוּ וַיִּּשָׁב אֶל־אִּישׁ הָאָלהִים רָוּא וְכָל־מַחֲנִהוּ וַיָּבאׁ וַיְּצֵמְדׁ לְפָנִיוֹ וַיֹּאמֶר

be restored and you shall be clean." 11. But Naaman was angered and walked away. thought," he said, "he would surely come out to me, and would stand and invoke the LORD his God by name, and would wave his hand toward the spot, and cure the affected part. 12. Are not the Amanah and the Pharpar, the rivers of Damascus, better than all the waters of Israel? I could bathe in them and be clean!" And he stalked off in a rage. 13. But his servants came forward and spoke to him. "Sir," they said, "if the prophet told you to do something difficult, would you not do it? How much more when he has only said to you, 'Bathe and be clean." 14. So he went down and immersed himself in the Jordan seven times, as the man of God had bidden; and his flesh became like a little boy's, and he was clean. 15. Returning with his entire retinue to the man of God, he stood before him and exclaimed,

הַנֵּה־נָא יָרַעִּתִּי כִּי אֵין אֱלֹהִים בְּבַלְ-הַאַּרֵץ פֿי אָם־בּיאָרָאֵל וֹמַתָּע כַח־נָא בְרַבָּה מִאָת מַבְנֶּרָ: מּז וַלּאמֶר חַי־יִתוֹנֶת אֲשֶׁר־נְמַיָּרִתִּי לְפָנָיוֹ אִם־אָקָח וַיִּפְצַר־בְּוֹ לָקַחַת וַיִּמְאֵן: יי וַיּאמֶר בְּנִצְבְן וָלֹא יָתַן־נָא לְעַבְּדְּךְ בִּשְׂא אָבֶר־פְּרָדִים אָדָבָת בִּי לוֹא־יַנְצַשָּׁה עוֹר עַבְרָך עֹלָר וָוָבַח לֵאלהִים אֲחֵרִים כִּי אִם־ לַיּהְוֹת: יח לַבָּבַר הַנְּּה יִסְלַח יִהוֹּה לְּצִּבְּרֵּבְ בְּבְוֹא אֲדֹנְי בֵּית־רִמּוֹן לְהִשְׁתַּחֲוֹת שְׁמָּה וְהַנְא וֹ נִשְׁעֲן עַל־יָרִי וְהְשְׁתְּוֹיתִי בֵּית רְפֹּן בְּהִשְׁתַּחְוָיָתִי בֵּית רִמֹן יִסְלַח־ נא כתיב ולא קרי ־יָהוָה לְצַבְּרָךָ בַּרָבֶר הַנֶּה: יש וַיָּאמֶר לִּוֹ לֵרְ לְשָׁלִוֹם וַיִּלֶּךְ מֵאִתִּוֹ כִּבְרַת אָרֶץ:

"Now I know that there is no God in the whole world except in Israel! So please accept a gift from your servant." 16. But he replied, "As the LORD lives, whom I serve, I will not accept anything." He pressed him to accept, but he refused. 17. And Naaman said, "Then at least let your servant be given two mule-loads of earth; for your servant will never again offer up burnt offering or sacrifice to any god, except the LORD. 18. But may the LORD pardon your servant for this: When my master enters the temple of Rimmon to bow low in worship there, and he is leaning on my arm so that I must bow low in the temple of Rimmon - when I bow low in the temple of Rimmon, may the LORD pardon your servant in this." 19. And he said to him, "Go in peace."

## מצורע

במלכים ב' סימן ז', בין בנפרד בין במחובר

ז ג וַאַרְבָּעָה אֲנָשִׁים הָיָוּ מִצְרָעִים פֶּתַח הַשָּׁעַר וַיְּאִמְרוּ אִישׁ אָל־רֵעָהוּ מְה אַנְחָנוּ יְשָׁבְים פָּה עַד־מְתְנוּ: ר אִם־אָמַרְנוּ נְבֹוֹא הְעִיר וְהָרְעָּב בָּעִיר וְמַתְנוּ שָׁם וְאִם־יָשֵׁבְנוּ פָה וָמֶתְנוּ וִעַּתָּה לְכוּ וִנִפְּלָה אֶל־מַחֲנֵה אֲלָם אם־יִחַיָּנֵוּ נְחְיָה וָאִם־יִמִיתֻנוּ וְמְחַנוּ: ה וַיָּקְמוּ בַנָּשֶׁף לָבָוֹא אֶל־מַחֲנֵה אֲרֶם וַיָּבֹאוּ עַד־קְצֵה בַּחֲנֵה אֲרָם וָהִנֵּה אֵין־שָׁם אִישׁ: י וַאִּדנְי הִשְּׁמִיעַ | אָת־מַחֲנֵה אֲרָם קוֹל רָכֶב קוֹל קנם לונן דונן דּבונן וֹיִאמֹבֶהוּ אֹנִית אָנִר אָּנִית אָנִית אָנִית אָנִית אָנִית אָנִית אָנִית אָנִית אָנִית הַנֵּר שָּׁכַר־עָּלֵינוּ בָּלֶר יִשְּׂרָאֵל אָת־מַלְבֵי

**M'Tzora** 

## **M'TZORA**

(Also When Tazria and M'tzora Are Combined)
II KINGS 7:3–20

7 3. There were four men, lepers, outside the gate. They said to one another, "Why should we sit here waiting for death? 4. If we decide to go into the town, what with the famine in the town, we shall die there; and if we just sit here, still we die. Come, let us desert to the Aramean camp. If they let us live, we shall live; and if they put us to death, we shall but die." 5. They set out at twilight for the Aramean camp; but when they came to the edge of the Aramean camp, there was no one there. 6. For the LORD had caused the Aramean camp to hear a sound of chariots, a sound of horses — the din of a huge army. They said to one another, "The king of Israel must have hired the kings of the Hittites and

בְּחָתִּים וְאָת־מַלְבֵי מִצְּרֵים לְבָוֹא עְּלֵינוּ: י וַיָּלְוּמוּ וַיְנָוּסוּ בַנָּשֶׁף וַיִּעַוְבֵוּ אֶת־אָהָלִיהָם וֹאָת־סְוּםֵיהָם וֹאָת־חֲבְיבִיהָם הַמְּחֲנֶהְ בַּאֲשֵׁר הָיא וַיָּנִסָוּ אֶל־נַפִּשְׁם: ח וַיָּבֹאוּ הַמְצְרָנִים הָאֵלֶּה עַר־קְצֵּה הַמְּחֲנָה וַיְבֹאוּ אֶל־אָהֶל אָחָר וֹיִאִּכְלֵּוּ וַיִּאָתוּ וַיִּאָאוּ מִאָּטְ בֶּטֶּף וְזְּהָב וּבְנָדִים וַיִּלְכִוּ וַיִּמְמָנוּ וַיִּאָבוּ וַיִּבְאוּ אֶל־אָהֶל אַתֶר וַיִּשְׁאָנִ מִשָּׁם וַיִּלְכָנּ וַיַּמְמְנוּ: מּ וַיִּאמְרוּ אִישׁ אֶל־רֵעַהוּ לֹא־בֵן | אֲנַחָנוּ עֹשִׁים הַיָּוֹם הַנֶּה יְוֹם־בְּשֹׁרָה הֹנְא וַאֲנַחְנוּ מַחְשִׁים וְחִבְּינוּ עַר־אַוֹר הַבָּקֶר וּמְצָאָנוּ עָוֹוֹן וְעַתָּה לְבְוּ וְנָבֹאָה וְנַגִּירָה בֵּית הַמֶּלֶה: י וַיָּבֹאוּ וַיְּקְרָאוּ אָל־שׁצֵר הָעִיר וַיַּגִּיִרוּ לָהֶם לֵאמֹר בָּאנוּ אֶל־ בְּחַנֵה אָרָם וְהִנֵּה אֵין־שָׁם אָישׁ וְקּוֹל אָדֶם 22 M'Tzora

the kings of Mizraim to attack us!" 7. And they fled headlong in the twilight, abandoning their tents and horses and asses — the [entire] camp just as it was — as they fled for their lives. 8. When those lepers came to the edge of the camp, they went into one of the tents and ate and drank; then they carried off silver and gold and clothing from there and buried it. They came back and went into another tent, and they carried off what was there and buried it. 9. Then they said to one another, "We are not doing right. This is a day of good news, and we are keeping silent! If we wait until the light of morning, we shall incur guilt. Come, let us go and inform the king's palace." 10. They went and called out to the gatekeepers of the city and told them, "We have been to the Aramean camp. There is not a soul there, nor any human sound; but

בָּי אִם־תַּפְוּם אָפוּר וְתְּחֲמֵוֹר אָסׁוּר וְאִהְלִים בּאָשֶׁר הַפָּה: יא וַיּקְרָא הַשְּׁנְּרִים וַיַּנְּידוּ בֵּית בּמֹלֶב פֹּלִימָב: יר וֹנָלִם בּמָּלֶב הַנִּלָם וֹמָּלֶב אָל־נַבְּדָיו אַנִּידָה־נָא לָבֶׁם אֵת אֲשֶׁר־נְעַשׁוּ לָנוּ אֲרֶם יָרְעוֹּ בִּי־רְעֵבִים אֲנַחְנוּ וַיִּצְאָּוּ מִן־ הַמְּחָנֶה לְהַתְבֻּה בַשְּׂדֶה בהשדה כתיב לֵאמֹר בּי־וֹצְאָוּ מִן־הָעִיר וְנִתְפְּשֵׂם חַיִּים וְאֶל־הָעִיר נָבְא: יג וַיַּצַן אֶּחָד מִנְצַבְדִיו וַיּׂאמֶר וְיִקְחוּ־נְא דַמִּשְׁת מִן־תַסוּסִים תַנִּשְׁאָרִים אֲשֶׁר נִשְׁאַרוּ־ בְהֹ הַנָּם כְּבָל־הַקּוֹן ההמון כתיב יִשְּׂרָאֵלֹ אָשֶׁר נִשְּׁאֲרוּ־בָּה הִנְּם כְּכָל־הַמְוֹן יִשְׂרָאֵל אַשֶּׁר־תָּמוּ וִנִשְּׁלְחָה וִנִרְאֶר: יר וַיִּקְחוּ שְׁנֵי בולב סוּסִים וַיִּאָבַח הַפָּגַר אַחַבי בּוֹחַבּר אַרֶם לֵאמָר לְכָּוּ וּרָאִוּ: מּוּ וַיֵּלְכָוּ אַחֲרֵיהֶם

23 M'Tzora

the horses are tethered and the asses are tethered and the tents are undisturbed." 11. The gatekeepers called out, and the news was passed on into the king's palace. 12. The king rose in the night and said to his courtiers, "I will tell you what the Arameans have done to us. They know that we are starving, so they have gone out of camp and hidden in the fields, thinking: When they come out of the town, we will take them alive and get into the town." 13. But one of the courtiers spoke up, "Let a few of the remaining horses that are still here be taken — they are like those that are left here of the whole multitude of Israel, out of the whole multitude of Israel that have perished — and let us send and find out." 14. They took two teams of horses and the king sent them after the Aramean army, saying, "Go and find out." 15. They followed them as

מַר־תַיַּרְהֵן וְהִנֵּה כָל־תַּהָּרָה מְלֵאָת בְנְּרִים וְבֵלִים אֲשֶׁר־הִשְׁלִיכוּ אֲרָם בְּחָפִּזָם בהחפזם כתיב וֹנְיָאָבוּ הַמַּלְאָבִים וַיַּגָּרָה לַמֶּלֶה: מוּ וַיִּצֵא הְצָּׁם וַיָּבֹוּ אֵת מַחֲנֵה אָרֶם וַיִּהֹי סְאָה־םֹלֶת בְּשָׁקֶל וְסָאתַיִם שְׁעֹרֶים בְּשֶׁקֶל בִּרְבַר יְהֹוְה: יי וְהַמֶּּלֶהְ הִפְּלִיד אָת־הַשְּׁלִישׁ אֲשֶׁר־נִשְׁעָן על־נָדוֹ על־תַשִּׁעַר וַיִּרְמְסָהַוּ הְעָם בַּשִּׁעַר וֹנָמָת בַּאֲשֶׁר דִבֶּר אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּרֶבֶת הַפֶּלֶךְ אֵלְיוּ: יח וַיְהִי בְּרַבֵּר אִישׁ הָאֶלהִׁים אָל־הַפֶּלָף לֵאמֶר סְאתִים שְּׁעֹרִים בּאָמֶל וּמָאָת-סָגָת בּאָמֶל יִהְנִת בְּאָל בְּשַׁצַר שְׁבְרוֹן: ים וַיַּצַן הַשָּׁלִישׁ אֶת־אָישׁ הָאֶלֹהִים וַיֹּאמַר וְהִנֵּה יְהוֹּה עֹשֶׂה אֲרָבּוֹת בַּשְּׁמִים הַיְהָנֶה בַּדְּבָר הַנָּהְ וַיֹּאמֶר הִנְּךְ רֹאֶה 24 M'Tzora

far as the Jordan, and found the entire road full of clothing and gear which the Arameans had thrown away in their haste; and the messengers returned and told the king. 16. The people then went out and plundered the Aramean camp. So a seah of choice flour sold for a shekel, and two seahs of barley for a shekel — as the LORD had spoken. 17. Now the king had put the aide on whose arm he leaned in charge of the gate; and he was trampled to death in the gate by the people just as the man of God had spoken, as he had spoken when the king came down to him. 18. For when the man of God said to the king, "This time tomorrow two seahs of barley shall sell at the gate of Samaria for a shekel, and a seah of choice flour for a shekel," 19. the aide answered the man of God and said. "Even if the LORD made windows in the sky, could this come to pass?" And he retorted, בּיִרְמְם ּ וּמִשְׁם לָא תאבל: כּ וַיְהִי־לָּוֹ בֵּן

# אחרי מות

כמנהג האשכנזים כשהן מחוברין בעמוס סימן ט׳

ם ז הַלוֹא כִבְנֵי בִשִׁיִּים אַתֶּם לִי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל נָאָם־יִהֹנָה הַלָּוֹא אָת־יִשְׂרָאֵל הֶנֶצֵלִיתִי מֵאֶרֶץ בִּצְרַיִם וּפְּלִישְׁתִּיִם מִבַּפְתְוֹר וַאֲבָרָם מִקּיר: ת הַנֵּה מֵינֵר | אַדֹּנָר יָהוֹה בַּמַּמְלָבָה הַחַשְּאָה וָהִשְּׁמַרָתִּי אֹנְה מִעַּל פְּגֵי הָאֲדְמָה אָפָם בי לא הַשְּׁמֵיד אַשְׁמֵיד אָת־בֵּית יְצַקֹב נָאָם־יִהֹוָה: מּ בִּי־הִנֵּה אָנֹכִי מְצַנָּה וַהְנְעוֹתִי בְּבָל־תַּגּוֹיִם אָת־בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּאֲשֶׁר יִנּוֹעֵ בַּבְּבָרָה וְלְא־יִפָּוֹל צְּרָוֹר אָרֶץ: י בַּחֲרֶב יָמֹוּתוּ "You shall see it with your own eyes, but you shall not eat of it." 20. That is exactly what happened to him: The people trampled him to death in the gate.

### **ACHAREI MOT**

(Alone or Combined with Kedoshim — For Ashkenazim)

AMOS 9:7–15

9 7. To Me, O Israelites, you are just like the Ethiopians — declares the LORD. True, I brought Israel up from the land of Egypt, but also the Philistines from Caphtor and the Arameans from Kir. 8. Behold, the Lord GOD has His eye upon the sinful kingdom: I will wipe it off the face of the earth! But, I will not wholly wipe out the House of Jacob — declares the LORD. 9. For I will give the order and shake the House of Israel — through all the nations — as one shakes [sand] in a sieve, and not a pebble falls to the ground. 10. All

כָּל חַשָּׁאֵי עַמִּי הָאִמְרִים לְאַ־תַנִּיֵשׁ וְתַקְהָים בַּנְבֵינוּ הָרָנְה: יא בַּיִּוֹם הַהֹוּא אָקִים אָת־חֶבַּת בָּוֹיִר הַנּפָּׁלֶת וְגְּדֵרִתְּי אֶת־פִּרְצִיהֶׁן וַהְּרְסֹתִיוֹ אָלִים וּבְנִיתִיהָ בִּימֵי עוֹלָם: יב לְמַצוֹ יִירְישׁוּ אָת־שָׁאֵרֶית אָדוֹם וְכָל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־נִקְרָא יְשָׁמִי עֲלֵיהֶם נָאָם־יִהֹנָה עָשָׁה וְאת: יג הַנֵּה יָמֶים בָּאִים נְאָם־יִהוְּה וְנִגַּשׁ חוֹרֵשׁ בַּקּצֵׁר וְדֹרֵרְ עֲנָבִים בְּמֹשֵׁךְ הַנְּרֵע וְהִשִּׁיפוּ הֶהְרִים עָּׁסִים וְבָל־הַגְּבָעִוֹת תִּתְמוֹגְנְנְה: יד וְשֵׁבְתִּי אָת־יִּשְׁבְוּת עַמִּי יִשְּׂרָאֵל וּבְנוּ עָּרֵים נְשַׁמּוֹת וֹנְאָשׁר וֹנְאָשׁוּ כִרָלִים וִשְׁתוּ אֶת־יִינָם וִעְשׁוּ בַנֹות וְאָבְלִוּ אֶת־פְּרִיהֶם: מו וּנְמַעְתִּים עַל־ אַרְמָתֶם וָלֹא יִגְּתְשׁׁוּ עָוֹר מֵעַל אַרְמָתָם אֲשֶׁר נָתַתִּי לָהֶׁם אָמַר יִהֹנְת אֱלֹהֶיךּ: the sinners of My people shall perish by the sword, who boast, "Never shall the evil overtake us or come near us." 11. In that day, I will set up again the fallen booth of David: I will mend its breaches and set up its ruins anew. I will build it firm as in the days of old, 12. So that they shall possess the rest of Edom and all the nations once attached to My name — declares the LORD who will bring this to pass. 13. A time is coming — declares the LORD — when the plowman shall meet the reaper, and the treader of grapes him who holds the [bag of] seed; when the mountains shall drip wine and all the hills shall wave [with grain]. 14. I will restore My people Israel. They shall rebuild ruined cities and inhabit them; they shall plant vineyards and drink their wine; they shall till gardens and eat their fruits. 15. And I will plant them upon their soil, nevermore to be uprooted from the soil I have given them — said the LORD your God.

# אחרי מות

כמנהג הספרדים והאשכנזים בארץ ישראל קדושים ביחזקאל סימן כ"ב (כמנהג האשכנזים בחוץ לארץ)

כב א וַיְהָי דְבַר־יִהֹוָה אֵלֵי לֵאִמְר: ב וְאַתְּה בּן־אָרָם הַתִּשְׁפִּט הַתִּשְׁפִט אָת־עִיר הַדְּבִים וְהוֹדַעְּתָה אָת בָּל־תְּוֹעֲבוֹתֶיהָ: גּ וְאֶבֵירִתְּ כָּה אָמַר אֲדֹנָי יֶהוֹּה עִיר שׁפֶּכֶת דָּם בְתוֹבָה לָבוֹא עִתָּה וִנְץִשְׂתָה גִלּוּלֵים עָלֶיהָ לְּמָלִאָה: ר בְּרָלֵה אֲשֶׁר־שְׁפַׁבְתְּ אֲשֵׁלְתִּ וּבְנִלּוּלַיִדְ אֲשֶׁר־עָשִׂית שָׁמֵאת וַתַּקְרֵיבִי יָבַיִּדְ וַתְּבִוֹא עַר־שִׁנוֹתָיִה עַל־בֵּן נְתַתִּיָּה חֶרְפָּה לַנּוֹיָם וְכַלְּסָה לְבָל-הָאָרָצְוֹת: ה הַקְּרֹבֶוֹת

#### **ACHAREI MOT**

(Alone or Combined with Kedoshim — For Sephardim.

This is also the Haftarah for Kedoshim — For Ashkenazim)

#### **EZEKIEL 22:1-19**

22 1. The word of the LORD came to me: 2. Further, O mortal, arraign, arraign the city of bloodshed; declare to her all her abhorrent deeds! 3. Say: Thus said the Lord GOD: O city in whose midst blood is shed, so that your hour is approaching; within which fetishes are made, so that you have become unclean! 4. You stand guilty of the blood you have shed, defiled by the fetishes you have made. You have brought on your day; you have reached your year. Therefore I will make you the mockery of the nations and the scorn of all the lands. 5. Both the near and the far shall

וֹנְינִת מִמָּר יִתְקּלְסוּ־בָּנִר מִמָּר יִתְּלִים יִתְּשׁׁם רַבַּת הַמְּהוּמָה: ו הָנֵה נְשִׁיאֵי יִשְׂרָאֵל אָישׁ לְּוֹרְאָוֹ דְרֵנִי בָּרֵ לְפִאַנוֹ שִׁפְּרִ-נִים: ז אָב וָאִם הַקַלּוּ בָּדְּ לַגַּרָ נְעָשׁוּ בַעָשָׁק בְּתוֹבֵךְ יָתוֹם וֹאַלְמָנָה הָוֹנוּ בְּרִּ: ח קִנְשׁׁי בִּוֹיֶת וְאָת־ שַּבְתֹתֵי חִלְּלְתִּּ מ אַנְשֵׁי רָכִיל חָנִי בָּרִ לָבֵוֹצוֹ שִׁפְּרִ-דָּתִם וֹאֶל-הֶהָרִים אֲבְלוֹּ בְּרִּ וִמָּת עָשָׁוּ בְתוֹבֶרְ: י עָּרָוַת־אָב וּלָּה־בֶּרְ שְׁמֵאַת הַנְּרָה עִנּוּ־בְּרָּ: יא וָאָישׁ | אָת־אֵשֶׁת רֵעַהוּ עְשָׂה תְוֹעֵבָה וְאָישׁ אֶת־כַּלָּתוֹ טִמֵּא בְוִמָּה וְאָישׁ אָת־אָחֹתוֹ בַת־אָבִיו עִנְּה־בָּד: יב שָׁחַר לָלְחוּ-בָּנוּ לְכִּוֹצוֹ שָׁפָּנוּ-נִים נִאָּה וְתַּרְבּּנת לָלַחַתְּ וַתְּבִּצְּעֵּי רַעַּיִרְ בַּעְשָׁק וְאִתְי שְׁבַחַתְּ ּנְאָם אֲדֹנָן יֶהֹוְהֹ: יג וְהִנֵּה הַבֵּיַתִי כַפִּי אֶל־

scorn you, O besmirched of name, O laden with iniquity! 6. Every one of the princes of Israel in your midst used his strength for the shedding of blood. 7. Fathers and mothers have been humiliated within you; strangers have been cheated in your midst; orphans and widows have been wronged within you. 8. You have despised My holy things and profaned My Sabbaths. 9. Base men in your midst were intent on shedding blood; in you they have eaten upon the mountains, and they have practiced depravity in your midst. 10. In you they have uncovered their fathers' nakedness, in you they have ravished women during their impurity. 11. They have committed abhorrent acts with other men's wives; in their depravity they have defiled their own daughters-in-law; in you they have ravished their own sisters, daughters of their fathers. 12. They have taken bribes within you to shed blood. You have taken advance and accrued

בּצְּעֵר מְשֶׁר נְשָׁלִר וְעַּלֹּיר וְעַּלֹיר וְעַלִּיר וְעַיִּי בְּתוֹבֶר: יר הַיִגֹּבֶלִי לִבּר אָם־תְּחָנַקְנִה יָדְיִה לַיָּבִים אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׁה אוֹתָך אֲנִי יִהוָּה דִבַּרְתִּי וְנְצִישִׁיתִי: מו וַהַבְּיצוֹתֵי אוֹתָהַ בַּנּוֹיִם וְזִרִיתִיה בַּאַרָאָת וֹנְתַמִּתִי מִילִי מִילִי מִילִּאָתָר מִמֵּר: מּי וְנִחַלְיִּתְּ בָּרְ לְצִינֵרָ גוֹיָם וְיָרַעַהִּ בִּי־אָנִי יְהֹוָה: יו וַיְהֵי בַרַבַרַיַּנְוָה אַלַי לַאִּמְר: יח בֶּן־אַבֶּׁם הָיוּ-לָר בֵּרת־יִשְׂרָאֵל לְסִיג לסוג כתיב בִּלְּם נְחֹשֶׁת וּבְרִיל וּבַרְזֶל וִעוֹפָּרֶת בְּתוֹדְ בֹּוּר סִיגִים בֶּסֶף תְיוּג יש לָבֵן כָּה אָמַר אָבֹיר יֵמוֹת יַעַן הֵיוֹת בַּלְבֶח לְסִגִים לָבֵן הִנְנִי קבֵץ אֶתְבֶׁם אֶל־תִּוֹדְ ירושלם:

interest, you have defrauded your countrymen to your profit. You have forgotten Me declares the Lord GOD. 13. Lo, I will strike My hands over ill-gotten gains that you have amassed, and over the bloodshed that has been committed in your midst. 14. Will your courage endure, will your hands remain firm in the days when I deal with you? I the LORD have spoken and I will act. 15. I will scatter you among the nations and disperse you through the lands; I will consume the uncleanness out of you. 16. You shall be dishonored in the sight of nations, and you shall know that I am the LORD. 17. The word of the LORD came to me: 18. O mortal, the House of Israel has become dross to Me; they are all copper, tin, iron, and lead. But in a crucible, the dross shall turn into silver. 19. Assuredly, thus said the Lord GOD: Because you have all become dross, I will gather you into Jerusalem.

### קדושים

כמנהג האיטליאנים והספרדים ויש מפטירים אותה בסדר אחרי ביחזקאל סימן כ׳

ב א וַיִהֶי בִּשְּׁנָה הַשִּׁנִה הַשִּׁבִינִית בַּוְחַמִשׁי בֶּעְשֵׂוֹר לַחֹנֶישׁ בָּאַנּ אֵנְישִׁים מִוּּלְנֵי יִשְּׂרָאֵל לִּדְרָשׁ אָת־יִהוֹנָה וַיִּישָׁבִוּ לְפַנִי: (כאן מתחילים הספרדים) ב וַיְתָּי דְבַר־יְהוְּוָה אֵלֵי לֵאמְיר: נ בּוֹבאָנָם בַבֵּר אָת־וֹלְנֵי יִאָּרָאַל וֹאְמַרְתָּ אָלֵהֶם כָּה אָמַר אַרנְיֵ יֶהוֹה הַלִּדְרָשׁ אֹתִי אַתֶּם בָּאָים חַי־אָני אִם־אִדְּרֵשׁ לְכָּם נְאָם בּוֹר "עוֹע: ב עַעֹמִשְּׁמִ אַנְים עַעִּם בּוֹר בּוֹר אָרֶם אֶת־תְּוֹצֵבָת אֲבוֹתָם הְוֹדִימֵם: הּ וְאֶבֵּרְתָּ אַלִיהָם כְּה־אָמַר אֲדנָי יֶהוֹה בִּיוֹם בְּחְרֵי

Kedoshim

### **KEDOSHIM**

(For Ashkenazim: See p. 27, Haftarah for ACHAREI MOT)

For Sephardim: EZEKIEL 20:2–20

20 1. In the seventh year, on the tenth of the fifth month, certain elders of Israel came to inquire of the LORD, and sat down before me. [Sephardim Begin Here] 2. And the word of the LORD came to me: 3. O mortal, speak to the elders of Israel and say to them: Thus said the Lord GOD: Have you come to inquire of Me? As I live, I will not respond to your inquiry — declares the Lord GOD. 4. Arraign, arraign them, O mortal! Declare to them the abhorrent deeds of their fathers. 5. Say to them: Thus said the Lord GOD: On the day

בִישִּׂרְאֵל וָאָשָׂא יָדִי לְוָבע בֵּית יְעֵלִב וְאִנְּדַע לָהֶם בְּצֶרֶץ מִצְרָיִם וָאֶשָּׁא יָרֵי לְהָם לֵאמֹר אָנִי יְהֹוָת אֶלְהִיכֶּם: וּ בַּיֵּוֹם הַהֹוּא נְשָׂאתִי יָרִל לַהֶּם לְהוֹצִיאָם מֵאֶרֵץ מִצְרָיִם אֶל־אֶׁרֶץ אָשֶׁר־תַּרָתִי לָהָם זָבַת חָלָב וּדְבַשׁ צְבִי הִיא לְבָל־הָאָרָצְוֹת: זּ וָאִמֵר אֲלֵהָם אָישׁ שִׁקּוּצֵי מִינְיוֹ הַיִּשְׁלִיכוּ וּבְנִלּוּלֵי מִצְרֵיִם אַל־תִּשַּׁמְאוּ אָנִי יְהֹנָת אֶלְהֵיכֶם: ח וַיַּמְרוּ־בִּי וְלָא אָבוּ לִשְׁמֵעַ אֵלֵי אָישׁ אָת־שִׁקוּצֵי עֵינִיהֶם לָא הִשְׁלִיכוּ וְאֶת־גִּלּוּלֵי מִצְרַיִם לֵא עַוָבוּ וָאִמֹר לִשְׁפָּרְ חֲמָתִי עֲלֵיהֶם לְבַלְּוֹת אַפִּי בְּהֶם בְּתְוֹךְ אָרֶץ מִצְרָיִם: מּ וָאַעשׁ לְמַעוֹ שִׁמִי לְבִלְתִּי הַתֶּל לְצִינֵי הַגּוֹיָם אֲשֶׁר־הַנְּמָה בְתוֹבָ,ם אֲשֶׁר נוֹדַעְתִּי אֲלֵיהֶם לְעֵינִיהֶם לְהוֹצִיאָם מֵאֶרֶץ 31 Kedoshim

that I chose Israel, I gave My oath to the stock of the House of Jacob; when I made Myself known to them in the land of Egypt, I gave My oath to them. When I said, "I the LORD am your God," 6. that same day I swore to them to take them out of the land of Egypt into a land flowing with milk and honey, a land which I had sought out for them, the fairest of all lands. 7. I also said to them: Cast away, every one of you, the detestable things that you are drawn to, and do not defile yourselves with the fetishes of Egypt — I the LORD am your God. 8. But they defied Me and refused to listen to Me. They did not cast away the detestable things they were drawn to, nor did they give up the fetishes of Egypt. Then I resolved to pour out My fury upon them, to vent all My anger upon them there, in the land of Egypt. 9. But I acted for the sake of My name, that it might not be profaned in the

מֹגְרָיִם: י וָאִוֹצִיאָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם וְאַבִּאָם אָל־הַפִּרָבָּר: יא וָאָתַּן לָהֶם אָת־חֻקּוֹתַׁי וָאֶת־ לִאָפָּטַי הוֹדֵינְתִּי אוֹתָם אֲשֶׁר יִגְשָׁה אוֹתָם הָאָדֶם וָחַי בָּהֶם: יב וְגַם אָת־שַׁבְּתוֹתֵי נְתַתִּי לָהֶׁם לְהָיֵוֹת לְאוֹת בֵּינִי וּבִינֵיהֶם לְדֵּעַת בֶּר אֲנִר יִהֹנָה מְקַהְיִשְׁם: יג וַיַּמְרוּ־בִּר בֵית־ יִּאָרָאֵל בַּמִּדְבָּר בְּחֻקּוֹתַי לְא־תָלְבוּ וָאָת־ מִשְׁפַּמַר מָאָסוּ אֲשֶׁר ' יְצֵשֶׂר אֹתֶם הָאָדָם וְחַרֵּ בָּהֶם וָאֶת־שַּׁבְּתֹתֵי חִלְּלֵּוּ מְאָד וָאִמֵּר לִשְׁפֹּדְּ חַבְּתַי צְלִיהֶם בַּמִּדְבָּך לְבַלּוֹתְם: יד וָאֵצֵיאָה לְמַצוֹ שִׁמְי לְבִלְתִּי הַחֵל לְצִינֵי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הְוֹצֵאתִים לְּצִינֵיהֶם: מּי וְנַם־אֲנִי נְשָׂאתִי יָדֶי לָהֶם בַּמִּדְבָּרְ לְבִלְתִּי הָבִיא אוֹתִׁם אֶל־ הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נְתַׁתִּי זְבַּת חָלָב וּדְבַׁשׁ צְבִי

32 Kedoshim

sight of the nations among whom they were. For it was before their eyes that I had made Myself known to Israel to bring them out of the land of Egypt. 10. I brought them out of the land of Egypt and I led them into the wilderness. 11. I gave them My laws and taught them My rules, by the pursuit of which a man shall live. 12. Moreover, I gave them My Sabbaths to serve as a sign between Me and them, that they might know that it is I the LORD who sanctify them. 13. But the House of Israel rebelled against Me in the wilderness; they did not follow My laws and they rejected My rules — by the pursuit of which a man shall live — and they grossly desecrated My Sabbaths. Then I thought to pour out My fury upon them in the wilderness and to make an end of them, 14. but I acted for the sake of My name, that it might not be profaned in the sight of the nations before whose eyes I had

הָיא לְבָל־הָאָרָצִוֹת: מוֹ יַעַן בְּמִשְׁפְמֵי מָאָםוּ וֹאָת־חָקּוֹתֵי לֹא־הֶלְבֵּוּ בְהָם וָאֶת־שַׁבְּתוֹתֵי חַצְּלֵנְ כֵּרָ אַחֲבֵרִ נִלְּנְצִינִם לִבָּם חַלֵּב: יו וֹתַּחַם מיני מַלִיהָם מְשַׁחֲתָם וְלֹא־עָשִׂיתִי אוֹתָם בָּלָר בַּמִּדְבָּר: יח וָאִמַיִר אֶל־בְּנִיהֶם בַּמִּדְבָּר בְּחוּקֵי אֲבְוֹתִיבֶם אַל־תֵלֶבוּ וְאֶת־מִישְׁפְּטֵיהֶם אַל־תִּשְׁמִרוּ וּבְנִלְוּלֵיהָם אַל־תִּשַׂמְאוּ: יש אָנִי יְהֹוָהַ אֱלְהֵיבֶּם בְּחֻקּוֹתַי לֵבוּ וְאֶת־מִשְׁבְּשֵׁי אָמְרָר וְגִּעָּה אוֹתָם: כּ וְאָת־שַׁבְּתוֹתֵי קּהָשׁוּ וְהָיָה לְאוֹת בּינִי וּבִינִיבֶּם לְדַּעַת בִּי אֲנִי יִהוָּה **אֱלְהֵיבֶ**ֽם: 33 Kedoshim

led them out. 15. However, I swore to them in the wilderness that I would not bring them into the land flowing with milk and honey, the fairest of all lands, which I had assigned [to them], 16. for they had rejected My rules, disobeyed My laws, and desecrated My Sabbaths; their hearts followed after their fetishes. 17. But I had pity on them and did not destroy them; I did not make an end of them in the wilderness. 18. I warned their children in the wilderness: Do not follow the practices of your fathers, do not keep their ways, and do not defile yourselves with their fetishes. 19. I the LORD am your God: Follow My laws and be careful to observe My rules. 20. And hallow My Sabbaths, that they may be a sign between Me and you, that you may know that I the LORD am your God.

### אמור

## ביחזקאל סימן מ״ד

מר מו וְהַבְּהָנִים הַלְוִיִם בְּנֵיֵ צְּדֹוֹק אֲשֶׁר יַשְׁמְרוּ אֶת־מִשְׁמֶרֶת מִקְדָישׁי בִּתְעַוֹת בְּגִי־ יִשְׂרָאֵל בִּעְלֵי הֶנְבָּה יִקְרָבְוּ אֵלֵי לְשְׁרְתֵנִי וֹמֶבְרוּ לְפָּנִי לְתַּלְרִיב לִי תֵלֶב וָלָם נְאָם אַרֹנָי יֶהוֹה: מוּ הֻמָּה יָבְאוּ אֶל־מִקְדִּיאֵׁי וְהֶפֶּה יִקְרָבִוּ אֶל־שָׁלְחָנִי לְאֲרָתֵנִי וְאֲמְרָוּ אָת־מִשְׁמַרְתִּי: יי וְהָיָה בְּבוֹאָם אֶל־שֵׁצְרֵי הָחָצֵר הַפִּנִימִית בִּנְהֵי פִּשְׁתִּים יִלְבָּשׁוּ וְלֹא־ יַנְצַלֶּה נְצַלִיהֶם צָּׁמֶר בְּיָשְׁרְתָם בְּיַשְׁנְבֵי הֶחְצֵר הַפְּנִימִית וָבְיִתָה: יח פַּאָרֵי פִּישְׁתִּים יְהִיָּוּ עַל־ ראשָׁם וּמִבְנְמֵי פִּשְׁתִּׁים יְהָיָוּ עַל־בְּתְנֵיהֶם לָא יַחְנְּרָוּ בַּיָּזַעָ: ישׁ וּבְצֵאתָם אֶל־הֶחְצֵּר הַחְיצוֹנְה

#### **EMOR**

#### **EZEKIEL 44:15-31**

44 15. But the levitical priests descended from Zadok, who maintained the service of My Sanctuary when the people of Israel went astray from Me — they shall approach Me to minister to Me; they shall stand before Me to offer Me fat and blood — declares the Lord GOD. 16. They alone may enter My Sanctuary and they alone shall approach My Table to minister to Me; and they shall keep My charge. 17. And when they enter the gates of the inner court, they shall wear linen vestments; they shall have nothing woolen upon them when they minister inside the gates of the inner court. 18. They shall have linen turbans on their heads and linen breeches on their loins; they shall not gird themselves with anything that causes sweat. 19. When they go out to the outer court — the outer court

אָל־הֶחָצֵר הַחְיצוֹנָה אָל־הָעָם יִפְּשְׁטֵּוּ אֶת־ בּנְדֵיהֶם אֲשֶׁר־הֵמְהֹ מִשְּׁרְתַם בָּם וְהִנִּיחוּ אוֹתָם בְּלִשִּׁכְת הַקֹּדִשׁ וְלָבִשׁוּ בְּנָהֵים אֲחֵרִים וֹלְאֹ־יָקַהְשׁוּ אֶת־הָעָם בְּבִנְדֵיהֶם: כּ וְרֹאשָׁם לא יְגַלֵּחוּ וּפָרַע לָא יִשַׁלֵּחוּ בָּסְוֹם יִבְסְמִוּ אָת־ רָאשׁיהֶם: כא וַיַין לא־יִשְׁתוּ בָּל־בּהֵן בְּבוֹאָם אֶל־הֶחְצֵר הַפִּנִימִית: כב וְאַלְמְנָה וּנְרוּישָׁה לא־יִקְתוּ לָהֶם לְנָשִׁים בִּי אִם־בְּתוּלֹת מִנָּרַע בּרת ישָׁרָאֵל וִהְאַלְמָנָה אֲשֶׁר־תִּהְיֶה אַלְמָנָה מִבוֹהן יִקְחוּ: כּג וְאֶת־עַפְיֵּר יוֹרֹוּ בֵּין קֹדָשׁ לְתְל וּבֵין־שָׁמֵא לְשָׁהוֹר יְוֹרִיאֵם: כּר וְעַל־רִיב הַבְּה יִעַבְּרוּ לְבִישְׁפָּׁם לשפט כתיב בְּבִישְׁפְּטֵי יִשְׁפְּטֵּרָה ושפטהו כתיב וְאֶת־תְוֹרֹתַיְ וְאֶת־חָקֹתִי בָּבְל־מְוֹצְדֵרֵי יִשְׁמֹרוּ וְאֶת־שַׁבְּתוֹתֻי יִקּהְשׁוּ:

where the people are — they shall remove the vestments in which they minister and shall deposit them in the sacred chambers; they shall put on other garments, lest they make the people consecrated by [contact with] their vestments. 20. They shall neither shave their heads nor let their hair go untrimmed; they shall keep their hair trimmed. 21. No priest shall drink wine when he enters into the inner court. 22. They shall not marry widows or divorced women; they may marry only virgins of the stock of the House of Israel, or widows who are widows of priests. 23. They shall declare to My people what is sacred and what is profane, and inform them what is clean and what is unclean. 24. In lawsuits, too, it is they who shall act as judges; they shall decide them in accordance with My rules. They shall preserve My teachings and My laws regarding all My fixed occasions; and they shall maintain the sanctity of My Sabbaths. 25. [A

בה וָאֶל־מֵת אָדָׁם לָא יָבָוֹא לְטְּמְאָת כִּי אִם־ לַאָב וּלְאֵם וּלְבֵן וּלְבַת לְאָח וּלְאָחות אֲשֶׁר־ לא־הָיָתָה לָאָישׁ יִפַּמְאוּ: כּוּ וְאַחֲרֵי מְהָרָתְוֹ ישִׁבְעַת יָבִים יִסְפְּרוּ־לְוֹ: כו וּבְיוֹם בֹאוֹ אֶל־ הַלְּרָשׁ אֶל־הֶחְצֵּרְ הַפִּנִימִית ׁ לְשָׁרֵת בַּלֹּדָשׁ יַקְרָיב חַשָּׁאתְוֹ נְאָם אֲדֹנָי יֶהֹוְה: כח וְהָיִתְּה לָהֶם לְנְחֵלָה אֵנִי נְחֲלָתֶם וַאֲחֻוֹּה לְא־תִתְנִיּ לָהֶם בִּישְׂרָאֵל אֵנִי אֲחֻזְּתְם: כמ הַמִּנְחָה וְהַחַשְּׁאַת וְהָאָשָׁם הֻמָּה יְאַכְלְוּם וְכָל־חֵנֶם בִּישִׂרָאֵל לָהֶם יְהָנֶה: ל וְרֵאשִׁית בְּל־בִּבֹוּרֵי בׁל וְבָל־תְּרִוּמֵת בֹּל מִבּל ֹמְבּל ֹתְרוּמְתִיבֶּם לַבְּהְנִים יְהָנֶתְ וְרֵאשִׁית עֲרִיסְוֹתֵיכֶם תִּתְנְנִּ לַכּהֵׁן לְהָנִיחַ בּרָבָה אֶל־בּיתֶּב: לא בָּל־יְבִלָּה וּמְרַבָּה כִּוֹ בְּעָוֹף וּמִן־הַבְּהֵמָה לָא יְאבְלָוּ הַבְּהָגִים:

priest] shall not defile himself by entering [a house] where there is a dead person. He shall defile himself only for father or mother, son or daughter, brother or unmarried sister. 26. After he has become clean, seven days shall be counted off for him; 27. and on the day that he reenters the inner court of the Sanctuary to minister in the Sanctuary, he shall present his sin offering — declares the Lord GOD. 28. This shall be their portion, for I am their portion; and no holding shall be given them in Israel, for I am their holding. 29. The meal offerings, sin offerings, and guilt offerings shall be consumed by them. Everything proscribed in Israel shall be theirs. 30. All the choice first fruits of every kind, and all the gifts of every kind — of all your contributions — shall go to the priests. You shall further give the first of the yield of your baking to the priests, that a blessing may rest upon your home. 31. Priests shall not eat anything, whether bird or animal, that died or was torn by beasts.

### בהר

# בירמיה סימן ל״ב

לב ו וַיָּאמֶר יִרְמְיָהֵוּ הָיָה דְבַר־יִהוָּה אֵלֵי לאמר: ז עונע עונמאָל בּוֹן־שַׁלָם דְּדְדְּ בָּא אֵלְיִדְּ לַאמֶר קָנָה לְּדָּ אֶת־שָׂדִי אֲשֶׁר בַּנְצַנְתֹות כִּי לְּדֶּ מִשְׁפַּט הַנְּאָלָה לִקְנוֹת: ח וַיָּבְא אֵלֵי חָנַמְאֵל בֶּן־דּדִׁי כִּדְבַר יִהֹנְה אֶל־חֲצַר תַמַּשְּׁרָה וַיִּאמֶר אַלֵי קָנָה נָא אָת־שָׂרִי אֲשֶׁר־בַּנְנְתֹוֹת אֲשֶׁר וּ בֹּאָרֵא בּוֹנִמִין כֹּר לָבֶ מִאָּפַּמ עַיִּרִאָּע וּלְבּ בּוּאָלָה קנת־לֶּה וָאֵבֵע בִּי דְבַר־יִהנָה הְוּאּ: ם וָאָלְנָה אָת־הַשְּׂנָה מֵאֵת חַנַמְאֵל בָּן־ דֹּדָר אֲשֶׁר בְּצִנְתְוֹת וָאֶשְׁקַלְה־לּוֹ אֶת־הַבֶּׁפֶף שִׁבְעָּה שִׁקְלִים וַגִּשְּׁרָה הַבְּטֶף: י וָאֶבְתִּב בַּפַּבֶּר וָאֶחְתֹּם וָאָעֵר עֵרֵים וָאֶשְׁקֹל הַבֶּבֶּפֶף

#### BEHAR

For Ashkenazim: JEREMIAH 32:6-27

For Sephardim: JEREMIAH 32:6-22

32 6. Jeremiah said: The word of the LORD came to me: 7. Hanamel, the son of your uncle Shallum, will come to you and say, "Buy my land in Anathoth, for you are next in succession to redeem it by purchase." 8. And just as the LORD had said, my cousin Hanamel came to me in the prison compound and said to me, "Please buy my land in Anathoth, in the territory of Benjamin; for the right of succession is yours, and you have the duty of redemption. Buy it." Then I knew that it was indeed the word of the LORD. 9. So I bought the land in Anathoth from my cousin Hanamel. I weighed out the money to him,

בְּמְאוֹנְיִם: יא וָאָקַח אָת־מֵפֶּר הַמִּקְנְהָ אָת־ הֶחְתָנִם הַמִּצְנָה וְהַחֲקִים וְאֶת־הַנְּלְנִי: יב וְאֶתֵוֹ אָת־הַפֵּפֶר הַמִּקְנָה אָל־בְּרֵוּךְ בָּן־גִרִיָּה בֶּן־ בַּחְםיָה לְצִינֵי חֲנַמְאֵל דּדִּי וּלְצִינֵי הְצִינִי הַבְּתְבָים בְּםֵבֶּר הַמִּקְנָה לְצִינֵי בְּל-הַיִּהוּדִים הַיְשָׁבִים בַּחֲצַר הַמַּשְּׁרָה: יג וָאָצַוָּה אָת־ בְּלוּהְ לְּצִינֵיהֶם לֵאִמְר: יר בְּה־אָמַר יְהוֹוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְּׂרָאֵל לְקוֹחַ אֶת־הַפְּבָּרִים דְאֵלֶה אֵת פֿפָר הַמִּקְנָה הַנִּיה וְאֵת הֶחְתֹּוּם וְאֵת כֻפֶּר הַנְּלוּי הַנִּוֹה וּנְתַתָּם בִּכְלִי־חֶרֶשׁ לְבַעָעוֹ יַעַּהְדוּ יָמִים רַבְּים: מו בִּי כָה אָמַר יְהֹנָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עוֹד יִקְנִוּ בְתִּים וְשָׂרָוֹת וּכְרָמִים בָּאָרֶץ הַוֹּאת: מּי וְאֶתְפַּלֵּל אָל־יִהֹנְתָ אַחַבֵּי תִתִּי אֶת־םֵפֶּר הַמִּקְנָה אֶל־

seventeen shekels of silver. 10. I wrote a deed, sealed it, and had it witnessed; and I weighed out the silver on a balance. 11. I took the deed of purchase, the sealed text and the open one according to rule and law, 12. and gave the deed to Baruch son of Neriah son of Mahseiah in the presence of my kinsman Hanamel, of the witnesses who were named in the deed, and all the Judeans who were sitting in the prison compound. 13. In their presence I charged Baruch as follows: 14. Thus said the LORD of Hosts, the God of Israel: "Take these documents, this deed of purchase, the sealed text and the open one, and put them into an earthen jar, so that they may last a long time." 15. For thus said the LORD of Hosts, the God of Israel: "Houses, fields, and vineyards shall again be purchased in this land." 16. But after I had given the

בְּרָוּךְ בָּן־גַרִיָּהְ לֵאִמְר: יו אֲדָה אֲדֹנְיַ יֵהוִה תְּנֵת אַתְּר נְיִשִּׁיתָ אֶת־הַשְּׁמַיִם וְאֶת־הָאַבֶּיץ בֹּלְחֵׁבְ תַנְּרוֹל וּבִוֹרְצֵּבְ תַנְּמוּיָגִת לְאַ־יִפְּלֵא מִמְּבָּ בּלְ-בַּבְרִ: יח עַּאָּה חָמָר לַאָּלָפִים וּמְיַשׁלֵם עַוּן אָבות אָל־חֵיק בְּנִיהֶם אַחֲרִיהֶם הָאֵל הַנְּדוֹל` הַנְבֹּוֹר יְהֹוָה צְבָאוֹת שְׁמִוֹ: ישׁ נְּדֹל הָעֵצְּה וְרַב בוֹגֹלְילִינֶת אֲשֶׁר־מֵינֶרֶך פְּקְחוֹת מַל־בְּלְ-דַּרְבִי בָּגֵרָ אָּדָׁם לָתֻת לְאִישׁ כִּדְרָבְיוֹ וְכִפְּרֵי בַּוְצֵלְלְיוּ: ב אֲשֶׁר שַׁמְתָּ אֹתֹות וּמְפָּתִים בָּאֶרֶץ מִצְרַים עַר־הַיָּוֹם הַנֶּּה וּבְיִשְּׂרָאֵל וּבְאָדָם וַתִּעֲשֶׁה־לְּךָּ יאָם כַּיָּוֹם הַנֶּה: כא וַתּצֵא אָת־עַמִּךּ אָת־ יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרֶיִם בְּאֹתְוֹת וּבְמְוֹפְתִים וּבְיָרַ חַזָּקָה וּבְאָזְרָוֹעַ נְשׁוּיָֹה וּבְמוֹרָא נְּרְוֹלֹּ בב וַתִּתֵּן לָהֶם אֶת־הָאָרֶץ הַוֹּאת אֲשֶׁר־

deed to Baruch son of Neriah, I prayed to the LORD: 17. "Ah, Lord GOD! You made heaven and earth with Your great might and outstretched arm. Nothing is too wondrous for 18. You show kindness to the thousandth generation, but visit the guilt of the fathers upon their children after them. O great and mighty God whose name is LORD of Hosts, 19. wondrous in purpose and mighty in deed, whose eyes observe all the ways of men, so as to repay every man according to his ways, and with the proper fruit of his deeds! 20. You displayed signs and marvels in the land of Egypt with lasting effect, and won renown in Israel and among mankind to this very day. 21. You freed Your people Israel from the land of Egypt with signs and marvels, with a strong hand and an outstretched arm, and with great terror. 22. You gave them this

נִשְּׁבַּנְיּתְּ לִאֲבוֹתָם לָתֵת לָהֶם אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּרְבְּשׁ: (בהרבה קהלות מסיימין כאן) כג וַיַּבֹאוּ וֹיִרִשׁוּ אֹתָה וָלא־שָׁמְעִּיּ בְּקוֹלֶּךְ וּבְתוֹרֶתְךְּ ובתרותך כתיב לא־הָלָבוּ אֵת בְּל־אָשֶׁר צִּוְיַתְה לָהֶם לִּצִשְׂוֹת לָא נְשָׁיִּוּ וַתַּקְרֵא אֹהָם אֵת בְּל־הָרָעָה הַוּּאת: כר הִנֵּה הַפִּלְלוֹת בָּאוּ הָעִיר לְלַבְרָה וְהָעִיר נִתְּנָה בְּיַךְ הַבַּשְׂדִים הַנִּלְחָמֵים עָבֶיהָ מִפְּנֵי הַחֲרֶב וְהְרָעָב וְהַדְּבֶר וַאֲשֶׁר בַּבָּרָתְּ דָיָה וְהִּוּרָ רֹאֶה: כה וְאַתְּה אָמֵּרְתִּ אַלַי אַרֹּנְיֵ יֶהוֹה קְנִה־לְּדַּ הַשְּׁהָרֶת בַּבָּטָף וְהָעֵּר אַרֶים וְהָאָיר נִתְּנָה בְּיַרְ הַבַּשְּׂדִים: כו וַיְהִי דְּבַר־יִהנְּה אֶל־יִרְמִיָּהוּ לֵאמְר: מּ הִנֵּה אֲנִי יָהוָּה אֱלהֵי כְּל־בְּשָׂר הַמִּשָּׁנִי יִפְּלֵא כְּל־דְבְרִי

land that You had sworn to their fathers to give them, a land flowing with milk and honey. [Sephardim Stop Here] 23. and they came and took possession of it. But they did not listen to You or follow Your Teaching; they did nothing of what You commanded them to do. Therefore You have caused all this misfortune to befall them. 24. Here are the siege mounds, raised against the city to storm it; and the city, because of sword and famine and pestilence, is at the mercy of the Chaldeans who are attacking it. What You threatened has come to pass—as You see. 25. Yet You, Lord GOD, said to me: Buy the land for money and call in witnesses—when the city is at the mercy of the Chaldeans!" 26. Then the word of the LORD came to Jeremiah: 27. "Behold I am the LORD, the God of all flesh. Is anything too wondrous for Me?"

# בחקתי

בירמיה סימן ט"ז

מז יש יָהוָה עִוּיֵ וּמְעִוּיֵ וּמְנִיּוּ וּמְנוּסִי בְּיוֹם צְּרָה אַלֶּיך נּוֹיָם יָבֹאוּ מֵאַפְּמֵי־אָנֶץ וְיִאמְרוּ אַרִּ־ ישָׁכֶּר נְחֲלֵּי אֲבוֹתֵׁינוּ הֶבֶל וְאֵין־בָּם מוֹעִיל: ב הַיְצַשָּׁה־לָּוֹ אָרָם אֱלֹהֵים וְהַמָּה לָא אֱלֹהִים: כא לָבֵן הִנְנִי מְוֹדִיעָׂם בַּפַּעֵם הַוֹּאת אְוֹדִיעֵם אָת־נָדִי וָאֶת־נְּבְוּרָתִי וְיָדְעוּ בִּי־שְׁמִי יְהֹוְהֹי יז א חַפַאת יְהוּדָה בְתוּבֶה בְּנֵעֵם בַּרָזֶל בֹּצִפְּרָן שָׁמִיר חַרוּשָׁה עַל־לְוּחַ לְבָּׁם וּלְכַןּרְנוֹת מִזְבְּחְוֹתֵיכֶם: ב בִּזְכָּר בְּנֵיהֶם מִזְבְּחוֹתָם וְאַשֵׁרֵיהֶם עַל־עֵץ רְעָנֶן עַל וּבְעוֹת הַוְּבֹהוֹת: ג הַרָרִי בַשָּׂבֶּה חֵילָךּ בָל־אוֹצְרוֹתֻיךּ לָבַוּ אָתֵן בּׁמִתֶּיב בְּחַשָּׁאת בְּלָרוּלֵיב: ר וְאֵׁמִשׁיתׁהָּת

### **BECHUKOTAI**

**JEREMIAH 16:19-17:14** 

16 19. O LORD, my strength and my stronghold, my refuge in a day of trouble, to You nations shall come from the ends of the earth and say: Our fathers inherited utter delusions, things that are futile and worthless. 20. Can a man make gods for himself? Nogods are they! 21. Assuredly, I will teach them, once and for all I will teach them My power and My might and they shall learn that My name is LORD. 17 1. The guilt of Judah is inscribed with a stylus of iron, engraved with an adamant point on the tablet of their hearts, and on the horns of their altars, 2. While their children remember their altars and sacred posts, by verdant trees, upon lofty hills. 3. Because of the sin of your shrines throughout your borders, I will make your rampart a heap in the field, and all your treasures a spoil. 4. You will forfeit, by your own

וּלַב מִנְּוֹנְלִנִר אָמָּר נְתַנִיר לָב וְנִוֹגְּבֹרְנִירְ אָת־אַיָּבֶיךּ בָּאָרֶץ אֲשֶׁר לֹא־יַדְגִינְתָּ כִּי־אֵשׁ קַדַחָתֶם בְּאַפָּי עַד־עוֹלָם תּוּלֶד: ה בְּה | אָבֵר יִהנָה אָרָוּר הַנֶּגֶר אָשֶׁר יִבְשַׁח בְּאָלֶם וֹאָם בָּאָּר זִרֹאָו וּמִן־יִהוָה יָסִוּר לִבְּוֹ: וּ וְדְיָה בְּעַרְעָר בְּעַרָבׁה וְלָא יִרְאֶה בִּי־יָבוֹא מְוֹב וִשָּׁכַן חֲרֵרִים בַּמִּדְבָּר אֶרֶץ מְלַחָה וְלָא תִשֵּׁב: זּ בָּרֵוּךְ תַנֶּבֶר אֲשֶׁר יִבְשַׁח בַּיהֹנֶת וְהָיָה יִהֹנְה בִבְמַחְוֹ: ח וְהָיָה בִּנֵיץ | שָׁתְוּל עַל־בַּיִם וְעַל־ יוּבַל (יִשַּׁלַח אָבְישׁׁרוּ וְלָא יִרְאָׁ כִּי־יָבִא חִׁם וְתְּיָת עָלֵהוּ רַעָּגָן וּבִישְׁנַת בַּצֹּרֶת לָא יִדְאָׁג וְלָא יָמִישׁ בוֹנִעשׁוֹת פֶּרִי: מ עָקֹב הַלֵב מִכָּל וְאָנִשׁ הְוּא מִי וַדְעָנוּ: י אָנִי יִהֹנָה חֹקֵר לֵב בֹחֵן בְּלְיִוֹת וְלְתַּת לְאִישׁ כִּדְרָבֶו כִּפְּרָי בַּוְצֵלְלָיו: יא קֹרֵא דְנְר

act, the inheritance I have given you; I will make you a slave to your enemies in a land you have never known. For you have kindled the flame of My wrath which shall burn for all time. 5. Thus said the LORD: Cursed is he who trusts in man, who makes mere flesh his strength, and turns his thoughts from the LORD. 6. He shall be like a bush in the desert, which does not sense the coming of good: It is set in the scorched places of the wilderness, in a barren land without inhabitant. 7. Blessed is he who trusts in the LORD, whose trust is the LORD alone. 8. He shall be like a tree planted by waters, sending forth its roots by a stream: it does not sense the coming of heat, its leaves are ever fresh; it has no care in a year of drought, it does not cease to yield fruit. 9. Most devious is the heart; it is perverse — who can fathom it? 10. I the LORD probe the heart, search the mind — to repay every man according to his ways, with the proper fruit of his deeds. 11. Like a

### במדבר

בהושע סימן ב׳

אָשֶׁר רְאַ־יִּמֶּר לְהָם לְאִ־עַמֶּר הְנָהֶם הָאָבֶּר הְנִיְם הַלְאִר הָלָא יִפְּבֵּר הְנְהָם הַאָּמֶר לְהָם אָשֶׁר לְאִ־יִמֵּך לְאִ־יִמַּך לְאִ־עַמְּר הְנָהֶם הָאָבֶר לְהָם הַאָּמֶר לְהָם הַאָּמֶר לְהָם לִאִּבְיּר לְהָם partridge hatching what she did not lay, so is one who amasses wealth by unjust means; in the middle of his life it will leave him, and in the end he will be proved a fool. 12. O Throne of Glory exalted from of old, Our Sacred Shrine! 13. O Hope of Israel! O LORD! All who forsake You shall be put to shame, those in the land who turn from You shall be doomed men, for they have forsaken the LORD, the Fount of living waters. 14. Heal me, O LORD, and let me be healed; save me, and let me be saved; for You are my glory.

#### **BEMIDBAR**

**HOSEA 2:1-22** 

2 1. The number of the people of Israel shall be like that of the sands of the sea, which cannot be measured or counted; and instead of being told, "You are Not-My-People," they

בְּגֵר אֵל־חֶר: ב וְנִקְבְצוֹ בְגֵר־יִהוּדָה וּבִגִּר־ יִאַרָאֵל יַחְדָּר וְשָׁמִר לְהֶנֶם רָאִשׁ אָחָר וְעְּלֵּרּ בורקביץ בִּי נְדָוֹל יִוֹם יוֹרָעָאל: גּ אִמְרָוּ לַאָּחֵיבֶם עַּמִּי וְלַאָּחְוֹתִיבֶם רָּחְבָּה: ד רָיבוּ בְאִמְּבֶם הִיבוּ בִּי־הִיאֹ לְא אִשְׁהִי וְאָנֹבִי לְא אִישָׁה וְתָםֶר זְנוּנֶיהָ מִפְּנֶיהָ וְנִאֲפוּפֶיהָ מִבּין שָׁבֶיהָ: הּ פָּן־אַפִּישִׁיטֵנְּה זְּנֻרָשָׂה וְהַצַּנְתִּיהָ כִּיוֹם תֹּנְלְרָה וְשַׂמְתִּירָ כַמִּדְבָּר וְשֵׁתִּלְ כְּאֶרֶץ צִּיָּה וֹנְהַמִּתְיֹהָ בַּצְּמָא: וּ וְאָת־בְּנִיְהְ לֵא אֲרַחֵם בִּי־בְנֵי זְנוּנִים הַמְּה: ז כֵּי זְנְתָה אִמְּם הֹבִישָׁה הוֹרָתָם כִּי אָמִרָה אֵלְבֶׁה אַחֲבֵי מִאַהַביּ נִתְנֵי לַחָמִי וּמִימֵׁי צַמְרֵר וּפִּישְׁתִּי שַׁמְנִי וְשִׁקּוּיֵי: ח לָבֶּן הִנְּנִי־שָּׁה אָת־בַּרְבָּה בַּפִינִים וְנְדַרְתִּי אָת־וְּדֵרָה וּנְתִיבוֹתָיהָ לָא תִמְצְא: מּ וְרִדְּפָּה

**Bemidbar** 

shall be called "Children-of-the-Living-God". 2. The people of Judah and the people of Israel shall assemble together and appoint one head over them; and they shall rise from the ground — for marvelous shall be the day of Jezreel! 3. Oh, call your brothers "My People," and your sisters "Loving Accepted!" 4. Rebuke your mother, rebuke her — for she is not My wife and I am not her husband and let her put away her harlotry from her face and her adultery from between her breasts. 5. Else will I strip her naked and leave her as on the day she was born: and I will make her like a wilderness, render her like desert land, and let her die of thirst. 6. I will also disown her children; for they are now a harlot's brood, 7. in that their mother has played the harlot, she that conceived them has acted shamelessly - because she thought, "I will go after my lovers, who supply my bread and my water, my wool and my linen, my oil and my drink." 8. Assuredly, I will hedge up her roads with thorns and raise walls against her, and she shall not find her paths. 9. Pursue her lovers

אָת־מְאַהַבֶּיהָ וְלְא־תַשִּׁיג אֹתָם וּבִקְשָׁתַם יַלָא תִמְצָא וַאָּמְרָה אֵלְבָה וַאָּשׁוּבָה אָל-אישי הָראשון בִּי שִוֹב לִי אָז מִנְּתָּה: י וָהִיא לָא יָרְעָּׁה כִּי אָנֹבִי נְתַתִּי לָה תַּדְּנֻן וְהַתִּירֵוֹשׁ וְהַיִּצְּהָתֻ וְבֶּטֶף הִרְבַּיתִי לָהְ וְזְהָב עָשָׁוּ לַבְּעַל: יא לָבֵן אָשׁוּב וְלְכַּוְחָתֵּי דְנִיּי בְּעִתֹּוֹ וֹתֹּירוֹאָי בְּמִוֹעֲדִוֹ וְהַצֵּלְתִּי צַמְרֵי וּפִּאָּתִׁי לְבַפוֹת אֶת־עֶּרְוָתְה: יב וְעַתְּה אָנַלֶּה אֶת־ נַבְלָתָה לְצִינֵי מְאַהֲבֶיהָ וְאִישׁ לְאּ־יַצִּילֶנְה אַנְרָי: יג וְהִיאָבַתִּי בָּלִ-הְשׁוֹשָׁה חַנְּהְ חְרָישׁׁה וְשַׁבַתָּה וְכָל מְוֹצֵּרֶה: יר וַהֲשִׁמֹתִׁי נַּפְּנָה וּתְאֵנְתָה אֲשֶׁר אֲמְרָה אֶתְנָת הַשְּׁה לִּי אֲשֶׁר נְתְנוּ־לִי מְאַהֲבָי וְשַׂמְתִּים לְיַׁעֵר וְאֲבָלָתַם חַיַּת תַּמְּבֶרוּ: מוּ וּפְּכּוֹרָתִּי עָבֶּיהָ אָת־יִמֵּי הַבְּעָלִים 45 Bemidbar

as she will, she shall not overtake them; and seek them as she may, she shall never find them. Then she will say, "I will go and return to my first husband, for then I fared better than now." 10. And she did not consider this: it was I who bestowed on her the new grain and wine and oil; I who lavished silver on her and gold — which they used for Baal. 11. Assuredly, I will take back My new grain in its time and My new wine in its season, and I will snatch away My wool and My linen that serve to cover her nakedness. 12. Now will I uncover her shame in the very sight of her lovers, and none shall save her from Me. 13. And I will end all her rejoicing: her Festivals, New Moons, and Sabbaths — all her festive seasons. 14. I will lay waste her vines and her fig trees, which she thinks are a fee she received from her lovers; I will turn them into brushwood, and beasts of the field shall devour them. 15. Thus will I punish her for the days of the Baalim, on which she brought them

אָשֶׁר תַּלְמִיר לָהֶׁם וַתַּעַר נִוֹּמָה וְחֶלְיָתָה וַתֵּלֶר אַחַרֵי מִאַהַבֶּיהָ וְאֹתִי שֶׁכְחָה נְאָם־יִהֹוָה: מוּ לָבֵן הִנַּה אָנֹכִי מִפַּתִּיהָ וְהְלַבְתִּיהָ הַמִּרְבָּר וָרַבַּרָתָּי עַל־לָבָּה: יי וְגְתַתִּי לָהְ אֶת־בְּרָבֶּיהָ מִשְּׁם וְאֶת־צֵמֶק עָּכִוֹר לְפֶּתַח תִּקְוָהְ וְעֻּנְתָה שְּׁמָּה בִּימֵי נְעִוּרֶיהָ וּבְיוֹם עֲלוֹתָה מֵאֶרֶץ־ מִצְרָיִם: יח וְהָיָה בִיּוֹם־הַהוּא נָאָם־יִהוְּה הַּקְרָאָי אִיאֵי וְלְא־תִקְרָאִי־לִי עוֹד בַּעְּלִי: יש וְהַמְרֹתֵי אֶת־שְׁמִוֹת הַבְּעָלִים מִפְּיִהְ וְלֹא־ יַּוְּכְרָוּ עָוֹד בִּשְׁמָם: כּ וְבְרַתִּי לְהֶם בְּרִית בַּיִּוֹם הַהֹּוּא עִם־חַיַּת הַשָּׂהָה וְעִם־עֲוֹף הַשְּׁבֹּיִם וֹרָמָשׁ הָאַרָמָה וֹלָשָׁת וְחֻרָב וּמִלְחָמָה אֶשְׁבְּוֹר בון־הָאָרֶץ וְהִשְׁבַּבְתִּים לָבֶמַח: כא וָאֵרַשְׂתִּיךּ לָר לְעוֹלָם וָאֵרַשְּׁתִּיך לִי בְּצָנֵרן וּבְּמִשְׁפַׁמ offerings; when decked with earrings and jewels, she would go after her lovers, forgetting Me — declares the LORD. 16. Assuredly, I will speak coaxingly to her and lead her through the wilderness, and speak to her tenderly. 17. I will give her her vineyards from there, and the Valley of Achor as a plowland of hope. There she shall respond as in the days of her youth, when she came up from the land of Egypt. 18. And in that day — declares the LORD — you will call [Me] Ishi, and no more will you call Me Baali. 19. For I will remove the names of the Baalim from her mouth, and they shall nevermore be mentioned by name. 20. In that day, I will make a covenant for them with the beasts of the field, the birds of the air, and the creeping things of the ground; I will also banish bow, sword, and war from the land. Thus I will let them lie down in safety. 21. And I will espouse you forever: I will espouse you with righteousness and justice, וֹנִבֻעִּהִ אָת-יִהְוָה: וּבְרָשָׁמִר וּבְרַחֲמִים: כב וֹאֵרַאָּׁתִּירְ לִּי בְּאָמוּנְהָ

### נשא

בשופטים סימן י"ג

יג ב וַיִּהִי אִישׁ אֶחָדֵ מִצְּרִעָּה מִמִּישְׁפַּחַת בּנָנִ נִּאָמֵו מְנִוֹחַ וֹאִשְׁתוֹ צֵּלָנָה וֹלָא נְלָדְה: גּ וַיִּרָא מַלְאַרִּ־יִהוָּה אֶל־הָאִשָּׁה וַיִּאמֶר אֵלֵיה הַנֵּה־נָאָ אַתִּ־אֲכָרָה וֹלָא יָלֵידְתְּ וְדָּלָית וְיָלַרָה בּן: ר וְצַתְּה הִשְּׁמְרִי נְא וְאַל־תִּשְׁתִּי יַיִּן וֹאֵבֶר וֹאַל־תִּאֹבְלִי בְּל־שָׁמֵא: הּ בִּי הַנְּדְּ הָרָה וִילַרָהְ בּּן וּמוֹרָה לא־יַנְצַלֶּה עַל־ראשׁוֹ בְּי־נְיֵיֵר אֶלֹהָיִם יְהְיָה הַנַּעֵר מִן־הַבָּמֶן וְהֹוּא יָחֶל לְהוֹשִׁיעַ אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּדְ פְּלִשְׁתִּים: and with goodness and mercy, 22. and I will espouse you with faithfulness; then you shall be devoted to the LORD.

#### **NASO**

**JUDGES 13:2-25** 

13 2. There was a certain man from Zorah, of the stock of Dan, whose name was Manoah. His wife was barren and had borne no children. 3. An angel of the LORD appeared to the woman and said to her, "You are barren and have borne no children; but you shall conceive and bear a son. 4. Now be careful not to drink wine or other intoxicant, or to eat anything unclean. 5. For you are going to conceive and bear a son; let no razor touch his head, for the boy is to be a nazirite

ו וַתְּבָא הָאִשָּׁה וַתְּאמֶר לְאִישָׁה לֵאמר אַישׁ הָאֶלהִים בָּא אֵלֵי וּמַרְאֵהוּ כְּמַרָאֵה מַלְאַךּ הָאֶלהִים נוֹרָא מְאָד וְלָא שְׁאִלְהִיהוּ אֵי־מִוָּה הוא וְאֶת־יִשְׁקוֹ לְאַ־הִגָּיִר לִי: זּ וַיְּאַמֶּר לִי תַנָּרָ הָלָרָת בֵּן וִעַתְּה אַל־תִּישִׁת וּ יַיִן וְיִשֵבֶר וָאַל-תְּאַכְלִי בָּל-שֵּׁמְאָׁת בִּי-נְזִיַר אָלֹהִים יְהְיָהַ הַנַּצַר מִן־הַבָּשֶון עַר־יָוֹם מוֹתְוֹ: ת וַיֶּשְתַר בְּנִוֹחַ אֶל־יִהוָה וַיּאמַר בִּי אֲדוֹנְי אִישׁ הָאֶלהֹים אֲשֶׁר שָׁלַחְתָּ יָבוֹא־נָא עוֹד אַלֵּינוּ וְיוֹבֵינוּ מַה־נַּגִּשָּׁה לַנַעַר הַיּוּלָּר: מַ וַיִּשְׁמַע הָאֶלהָים בְּקוֹל מָנְוֹחַ וַיָּבָא מַלְאַהְ הָאֶלהִׁים עור אֶל־הָאִשָּׁה וְהִיא יוֹשֶׁבֶת בַּשְּׂדֶה וּמְנְוֹחַ אִישָׁה אֵין עִּמְה: י וַתְּמַהַר הָאִשְּׁה וַתָּרִץ וַתַּגַר לְאִישָׁה וַתְּאמֶר אֵלָיו הָנָּה נִרְאָה אֵלַי

to God from the womb on. He shall be the first to deliver Israel from the Philistines." 6. The woman went and told her husband, "A man of God came to me; he looked like an angel of God, very frightening. I did not ask him where he was from, nor did he tell me his name. 7. He said to me, 'You are going to conceive and bear a son. Drink no wine or other intoxicant, and eat nothing unclean, for the boy is to be a nazirite to God from the womb to the day of his death!" 8. Manoah pleaded with the LORD. "Oh, my Lord!" he said, "please let the man of God that You sent come to us again, and let him instruct us how to act with the child that is to be born." 9. God heeded Manoah's plea, and the angel of God came to the woman again. She was sitting in the field and her husband Manoah was not with her. 10. The woman ran in haste to tell her husband. She said to him, "The man who came to me before has just appeared to

הָאִישׁ אֲשֶׁר־בָּא בַיִּוֹם אֵלְי: יא וַיָּלָם וַיֵּלֶּה בְּנִוֹחַ אַחֲרֵר אִשְׁתִּוֹ וַיָּבאׁ אֶל־תָאִישׁ וַיִּאמֶר לוֹ הַאַתָּה הָאָישׁ אֲשֶׁר־דִּבַּרָתְ אֶלֹ־הָאִשָּׁה וַיָּאמֶר אָנִי: יב וַיָּאמֶר מְנוֹחַ עַתָּה יָבְא דְבָרֶיךְ מַה־יְּהָיָה מִשְׁפַּט־הַנַעַר וּמְעָשֵׂהוּ: יג וַיָּאמֶר בַלְאַר יְהוֹוָה אָל־בְּנְוֹחַ מִכְּל אֲשֶׁר־אָבֵוְרִתִּי אָל־הָאשָׁה תִּשְּׁמֵר: יר מִכְּל אֲשֶׁר־יֵצֵא ֹמִנֶּפָן בַּנִּין לָא תאַכַּל וֹנֹין וֹמֵבֶר אַלַ־תִּאָתְ וֹבָלִ מָמְאָה אַל־תּאבֵל כָּל אֲשֶׁר־צִּוִיתִיהָ תִּשְׁמְר: מי וַיָּאמֶר בְּנִוֹחַ אֶל־בַּלְאַךְ יְהוֹנֶתְ נַנְצְּרָה־נָא אוֹתְר וְגְצַעָּה לְפָנֶיך נְּרֵי עִוֹיִם: מוּ וַלּאמֶר בַּלְאַר יְהוָה אָל־בָּנוֹחַ אָם־תַּנְצְרֵנִי לְא־אבַל בְּלַחְבֶּהְ וְאִם־תַּגְצָאָה עֹלָה לֵיהֹנָה תַּגְצָלָנָה כֵּי לא־יָרַע מָנוֹחַ בִּי־מַלְאַר יְתֹנָה הְוּא: יי וַיָּאמֶר

me." 11. Manoah promptly followed his wife. He came to the man and asked him: "Are you the man who spoke to my wife?" "Yes," he answered. 12. Then Manoah said, "May your words soon come true! What rules shall be observed for the boy?" 13. The angel of the LORD said to Manoah, "The woman must abstain from all the things against which I warned her. 14. She must not eat anything that comes from the grapevine, or drink wine or other intoxicant, or eat anything unclean. She must observe all that I commanded her." 15. Manoah said to the angel of the LORD, "Let us detain you and prepare a kid for you." 16. But the angel of the LORD said to Manoah, "If you detain me, I shall not eat your food; and if you present a burnt offering, offer it to the LORD." — For Manoah did not know that he was an angel of the LORD. 17. So Manoah said to the angel of the LORD, "What is your name? We should like to honor you

מְנוֹת אָל־מַלְאַר יְהוֹנָה מִי שְׁמֶך בִּי־נָבָא בריך כתיב וֹכִבּוֹלְוּדְ: יח וֹלְאמֶר לוֹ מַלְאַהְ יְהֹוָה לָמָה וָּהָ תִּשְׁצֵּל לִשְׁמִי וְהוּא־פֶּלִאי: יש וַיָּכַּח מְנוֹחַ אֶת־נְּרֶי הְנִיִּים וְאֶת־הַמִּנְחָה וַיַעַל עַל־הַצִּוּר לִיהֹוָה וּמַפְּלָא לְעַשׁוֹת וּמְנִיחַ וְאִשְׁתִּוֹ רֹאָים: כּ וַיְהִי בְּנְצְלוֹת הַלַּהַב מֵעַל הַמִּוֹבֵתַ הַשָּׁמִימָה וַיִּעַל מַלְאַדְּ־יִהוָּהְ בְּלַהַב הַמִּוְבֶּחַ וּמְנְיֹחַ וְאִשְׁתוֹ רֹאִים וַיִּפְּלָוּ עַל־פְּנֵיהֶם אָרְצָה: כא וְלֹא־יָסַף עוֹד ׁמַלְאַדְּ יִהוְּה לְהֵרָאִה אֶל־בְנוֹחַ וָאֶל־אִשְׁתְּוֹ אָז יָרַע בְּנוֹחַ בִּי־בַּילָאַרָּ יָהוָהָ הָוּא: כב וַיֵּאמֶר מְנְוֹחַ אֶל־אִשְׁתִוֹ מְוֹת נָמֶוּת כִּי אֱלֹהָים רָאִינוּ: כּג וַתַּאמֶר לְוֹ אִשְׁתוֹ לוֹ חָפַּץ יְהנְיָה לַהֲמִיתִנוּ לְאֹ־לָקח מִיְבֵנוּ עּלְה וּמִנְּחָה וְלָא הָרָאָנוּ אָת־בְּל־אֵלֶה וְבְעֵּת לָא

when your words come true." 18. The angel said to him, "You must not ask for my name; it is unknowable!" 19. Manoah took the kid and the meal offering and offered them up on the rock to the LORD; and a marvelous thing happened while Manoah and his wife looked on. 20. As the flames leaped up from the altar toward the sky, the angel of the LORD ascended in the flames of the altar, while Manoah and his wife looked on; and they flung themselves on their faces to the ground. — 21. The angel of the LORD never appeared again to Manoah and his wife. — Manoah then realized that it had been an angel of the LORD. 22. And Manoah said to his wife, "We shall surely die, for we have seen a divine being." 23. But his wife said to him, "Had the LORD meant to take our lives, He would not have accepted a burnt offering and meal offering from us, nor let us see all these things; and He would not have made such an

בּנְ הַלָּנוֹ וִכִּין אָּמִּׁשִּׁאִוּלְ: כּנִ וַשָּׁנוֹלְ רָנִּחַ יִּנוֹּנִ לְפֹּמֹּכִוּ בְּכִּוֹנִבּר וֹנִבְּרְבֹּוֹנִבּר וֹנִבְּרְבֹּוֹנִבּר וֹנִבְּרְבֹּוֹנִבּר וֹנִבְּרְבִּוּנִי בְּוֹעִבְּרְבִּיוּ יִּנִנְּרְ בִּנְּמִר וֹנִבְּרְבֹּוֹנִ בְּוֹאַתִּי בּּוֹ תַּנְּבִּר וַנִּלְּבִי בְּוֹאַתִּי בִּוֹ תַּלְּרָא הִאָּכִיעָנִוּ בְּוֹאִת: כּר וַעַּלְּר נְּנְּבִּרְ בִּוֹאַת: כּר וַעַּלְר הְּאָבִי בִּוֹ וַתִּלְרָא

# בהעלתך

בזכריה סימן ב׳

יְהַנְּהָ כִּי נִאָּר מִמְּעִוֹן כְּרָשׁוֹ: ג א וַיַּרְאֵנִי יְהֹנְהַ בִּירוּשְׁלְם: יו הַם כִּל־בָּשְׁר מִמְּנִי יְהֹנְה בֶּירוּשְׁלְם: יו הַם כָּל־בָּשְׁר מִמְּנִי יְהֹנְה בָּירוּשְׁלְם: יו הַם כָּל־בָּשְׁר מִמְּנִי יְהֹנְה בִּירוּשְׁלְם: יו הַם כָּל־בָּשְׁר מִמְּנִי יְהֹנְה בִּירוּשְׁלְם: יו הַם כָּל־בָּשְׁר מִמְּנִי יְהֹנְה כִּירוּשְׁלִם: יו הַם כָּל־בָּשְׁר מִמְּנִי יְהֹנְה כִּי נִעִּוֹר מִמְּעוֹן קְּרְשׁוֹ: ג א וַיַּרְאֵנִי announcement to us." 24. The woman bore a son, and she named him Samson. The boy grew up, and the LORD blessed him. 25. The spirit of the LORD first moved him in the encampment of Dan, between Zorah and Eshtaol.

#### **BEHA'ALOTECHA**

**ZECHARIAH 2:14-4:7** 

2 14. Shout for joy, Fair Zion! For lo, I come; and I will dwell in your midst—declares the LORD. 15. In that day many nations will attach themselves to the LORD and become His people, and He will dwell in your midst. Then you will know that I was sent to you by the LORD of Hosts. 16. The LORD will take Judah to Himself as His portion in the Holy Land, and He will choose Jerusalem once more. 17. Be silent, all flesh, before the LORD! For He is roused from His holy habitation.

אָת־יִהוֹאָעַ הַכּהֵן הַנְּדוֹל עֹבֵּר לִפְנֵי בַּלְאַרְ יְהֹנְתְ וְהַשָּׁמֶן עֹמֵר עַל־יִמִינִוֹ לְשִׁמְנִוֹ: ב וַיּאֹמֶר יְהֹנְה אָל־הַשְּׂטְן יִנְעַר יְהֹנָה בְּךּ הַשְּׂטְן וְיִנְעַר יְהֹנָה בְּדְּ הַבּחָר בִּירְוּשָׁלָח הְלַוֹא זֶת אוּד בִּגְרִם בְּגִרִם בְּגָרִם בְּגָרִם בְּגָרִם צוֹאָים וַעֹּמָד לִפְנֵי הַמַּלְאָד: ר וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אָל־הָעִּבְים לְפָנִיוֹ לֵאמֹר הָמִירוּ הַבְּנְדִים ַהַצּאָים בֵּעָלָיו וַיַּאבֶר אַלָּיו רָאֵה הֶעָּבַרְתִּי מִעָּלֶיךּ עֲוֹנֶדּ וְתַלְבֵּעֵשׁ אִתְּךָּ מְחַלְצְוֹת: הּ וְאַמֵּר יָשָׂימוּ צָנִיף מָהוֹר עַל־ראִשׁוֹ וַיָּשִּׂימוּ הַבְּנִיף הַשְּׁהוֹר עַל־ראִשׁוֹ וַיַּלְבִּאָּהוֹּ בְּנְדִים וּמַלְאַךְּ יְהֹנָיָה עֹבֵּר: וּ וַנִּעַר בַּלְאַך יְהנָה בִּיהוֹאָעַ לֵאמְר: ז כְּה־אָמַר יְהוְּהַ צְּבָאוֹת אִם־בִּרְרַבֻי תַלֵּך וָאָם אָת־מִשְׁמַרְתִּי תִשְּׁמֹר וְנִם־אַתְּה

3 1. He further showed me Joshua, the high priest, standing before the angel of the LORD, and the Accuser standing at his right to accuse him. 2. But [the angel of] the LORD said to the Accuser, "The LORD rebuke you, O Accuser; may the LORD who has chosen Jerusalem rebuke you! For this is a brand plucked from the fire." 3. Now Joshua was clothed in filthy garments when he stood before the angel. 4. The latter spoke up and said to his attendants, "Take the filthy garments off him!" And he said to him, "See, I have removed your guilt from you, and you shall be clothed in [priestly] robes." 5. Then he gave the order, "Let a pure diadem be placed on his head." And they placed the pure diadem on his head and clothed him in [priestly] garments, as the angel of the LORD stood by. 6. And the angel of the LORD charged Joshua as follows: 7. "Thus said the LORD of Hosts: If you walk in My paths and keep My charge, you in turn will rule My

בּרֵין אֶת־בּיתִׁי וְנַם תִּשְׁמִי אֶת־חֲצַרֵי וְנְתַתִּי לְדְּ מַהְלְבִׁים בֵּין הָעִּיְהִים הָאֵלֶה: ח יִשְׁמַע־נְא יְהוֹאָעֵ | הַבּהֵן הַנְּדוֹל אַמָּה וְרֵעֵּיךּ הַיְיִשְׁבִים לְבָּנִיךְ בִּי־אַנְשֵׁי מוֹפֵת הֻמְּה בִּי־הִנְיִ מִבְיא אָת־עַבְּרָי צֶּבַח: מּ בִּי | הִנֵּה הָאָבֶן אֲשֶׁר נְתַתִּי לִפְנֵי יִהוֹאֵשׁ עַל־אֶבֶן אַחַת שִׁבְעָה צינְיֶם הִנְנֵי מְפַתֵּחַ פִּתִּחָה נְאָם יְהֹוָה צְבָאוֹת וּבַשְׁתֵּי אֶת־נְצַוֹן הָאָבֶץ־הַהָיא בְּיִוֹם אֶּחְד: י בַּיוֹם הַהוֹא נְאָם יְהוֹנֶה צְבָאוֹת תִּקְרָאִוּ אֵישׁ לְרַצְּהוּ אֶל־תַּחַת גָּפָן וְאֶל־תַּחַת הְאֵנְה: ד א וַנְּעָב הַמַּלְאָר הַרֹבֵר בִּי וַיִּעִיהֵנִי בְּאָישׁ אָשֶׁר־יֵעִוֹר מִשְּׁנְתְוֹ: בּ וַיֵּאמֶר אֵלֵי מָה אַתָּה רֹאֶת וָאֹבַׁר ויאמר כתיב רָאָיתִי וְהַנַּה מְנוֹרַת זָרָב בִּלָּה וָגִלָּה עַל־ראשָׁה וִשִּבְעָה גִריהָיהָ

House and guard My courts, and I will permit you to move about among these attendants. 8. Hearken well, O High Priest Joshua, you and your fellow priests sitting before you! For those men are a sign that I am going to bring My servant the Branch. 9. For mark well this stone which I place before Joshua, a single stone with seven eyes. I will execute its engraving — declares the LORD of Hosts and I will remove that country's guilt in a single day. 10. In that day — declares the LORD of Hosts — you will be inviting each other to the shade of vines and fig trees." 4 1. The angel who talked with me came back and woke me as a man is awakened from sleep. 2. He said to me, "What do you see?" And I answered, "I see a lampstand all of gold, with a bowl above it. The lamps on it are seven in number, and the lamps above it have seven עָבֶיהָ שִׁבְעָה וְשִׁבְעָה מִיצְלְוֹת לַנֵּרְוֹת אֲשֶׁר עַל־ראִשְׁה: גּ וּשְׁנִים זֵיתִים עָּלֶיהָ אֶחָר מִימֵין תַנֵּלְּה וָאָחָר עַל־שָׂמֹאלְהּ: ר וָאַעַן וָאמֹר אָל־הַפַּלְאָרָ הַרּבֶר בִּי לֵאמֶר מְה־אֵלֶה אֲדֹנְי: ה וַיַּצוֹן הַמַּלְאָד הַרּבֵּר בִּי וַיִּאמֶר אֵלֵי הַלְוֹא יָדַנְינִ מָת־הֵמָּה אֵלֶּה וָאֹמֵר לֹא אֲדֹנִי: ו וַיַּעַן וַיָּאמֶר אֵלֵי לֵאמֹר וָזֶה דְּבַר־יִהנְּה אֶל־יַוְרָבְּבֶל לֵאמֶר לָא בְחַיִּל וְלָא בְבֹחַ בְּי אִם־בְּרוּחִׁי אָמֵר יָהוָה צְבָאוֹת: ז מִי־אַתָּה הַר־הַנְּדְוֹל לִפְנֵי זָרַבְּבֶל לְמִישֵׁר וְהוֹצִיא אֶת־הָאֶבֶן הָראּשָׁה יִּתְשָׁאוֹת חֵן לְהּג pipes; 3. and by it are two olive trees, one on the right of the bowl and one on its left." 4. I, in turn, asked the angel who talked with me, "What do those things mean, my lord?" 5. "Do you not know what those things mean?" asked the angel who talked with me; and I said, "No, my lord." 6. Then he explained to me as follows: "This is the word of the LORD to Zerubbabel: Not by might, nor by power, but by My spirit — said the LORD of Hosts. 7. Whoever you are, O great mountain in the path of Zerubbabel, turn into level ground! For he shall produce that excellent stone; it shall be greeted with shouts of 'Beautiful! Beautiful!""

### שלח

ביהושע סימן ב׳

ב א וֹיִאָלַח יִהוֹאָעַ בּן־נוּן מִן־הַיִּאַמִּים יְשְׁנַיִם אָנְשִׁים מִרַנְּלִים הָרֵישׁ לֵאמֹר לְכָּוּ רָאִוּ אֶת־ הָאָרֶץ וָאָת־יִרִיחָוֹ וַיִּלְבוֹ וַיַּלְבוֹ בַּיַת אִשָּׁה זוֹנְתָּ וֹשְׁמָת רָחָב וַיִּשְׁכְּבוּ־שְׁמְה: בּ וַיִּאֲבֵׂר לְּמֶלֶהְ יִרִיחָוֹ לֵאמֶרׁ הִנֵּהְ אֲנָיִשִׁים בְּאוּ הֻנָּה תַלַיָלָה מִבְּנֵי יִשְּׂרָאֵל לַחְפָּר אֶת־הָאָרֶץ: ג וַיִּאָלַת מֶלֶּה יָרִיחִוּ אֶל־רָחָב לֵאמֶׁר הוֹצִּיאִי בּאָנִים הַבָּאָים אַלַיִּהְ אֲשֶׁר-בְּאַוּ לְבִיתִׁהְ בֶּי לַחְפָּר אֶת־בָּל־הָאֶרֶץ בְּאוּ: ר וַתִּקַח הָאִשָּׁה אֶת־שָׁנֵי הָאֲנָשִׁים וַתִּצְפְּנִוֹ וַתְּאֹמֶר בו בָאוּ אַלֵי הָאַנְיִשִׁים וְלֹא יָדֻעִּתִי מֵאַיִן הַמָּר: ה וַיְהָׁי הַשַּׁעַר לִּסְגּוֹר בַּהֹשָׁהְ וְהָאָנְשִׁים

#### **SHELACH**

**JOSHUA 2:1-24** 

2 1. Joshua son of Nun secretly sent two spies from Shittim, saying, "Go, reconnoiter the region of Jericho." So they set out, and they came to the house of a harlot named Rahab and lodged there. 2. The king of Jericho was told, "Some men have come here tonight, Israelites, to spy out the country." 3. The king of Jericho thereupon sent orders to Rahab: "Produce the men who came to you and entered your house, for they have come to spy out the whole country." 4. The woman, however, had taken the two men and hidden them. "It is true," she said, "the men did come to me, but I didn't know where they

יָצָאוּ לָא יָדַשְׁתִּי אָנָה הָלְכִוּ הָאַנָּאָים רִדְפִוּ בַהֶר אַחֲביהֶם כִּי תַשִּׂינְוּם: וּ וְהָיא הֶעֶּלְתַם הַנָּגָה וַתִּמְּמְנִם בְּפִּשְׁתֵּי הָעֵּץ הָעֲּרָכִוֹת לָה עַל־הַנְּג: זּ וְהָאֲנָשִׁים רְרָפַּוּ אַחֲבִיהָם הָּבֶּר הַיַּרְהֵּן עַל הְמַּנְבְּרְוֹת וְהַשֵּׁעֵר סְנְּרוּ אַחְהֵי בַּאֲשֶׁר יָצְאָוּ הָרְדָפָּים אַחֲרֵיהֶם: תּ וְהֻפְּּה בּרָם יִשְׁבָּבְוּן וְהָיא עָּלְתָה עַבּיהָם עַל־ תַנְג: מ וַתֹּאמֶר אֶל־הָאֲנָשִׁים יָדֵשְׁתִּי בִּי־נְתַּן יְהֹנְתָ לָבֶם אֶת־הָאֶנֶץ וְבִי־נְפְּלָה אֵימַתְבֶם עָלֵינוּ וְכִי נְמָנוּ בָּל־יְשְׁבֵי הָאָבִין מִפְּנִיכֶּם: י בֵּי שָׁמַׁעָנוּ אֵת אֲשֶׁר־הוֹבִישׁ יְהוְה אָת־מֵי יַם־סוּף מִפְּנִיכֶּם בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרָיִם וַאֲשֶׁר אָשָׁר בְעַבֶּר הָאָמִר בְעַבֶּר הַיַּרְהֵן לְסִיחָן וּלְעוֹג אֲשֶׁר הֶחֶרַמְתֶם אוֹתְם:

56 Shelach

were from. 5. And at dark, when the gate was about to be closed, the men left; and I don't know where the men went. Quick, go after them, for you can overtake them."—6. Now she had taken them up to the roof and hidden them under some stalks of flax which she had lying on the roof. — 7. So the men pursued them in the direction of the Jordan down to the fords; and no sooner had the pursuers gone out than the gate was shut behind them. 8. The spies had not yet gone to sleep when she came up to them on the roof. 9. She said to the men, "I know that the LORD has given the country to you, because dread of you has fallen upon us, and all the inhabitants of the land are quaking before you. 10. For we have heard how the LORD dried up the waters of the Sea of Reeds for you when you left Egypt, and what you did to Sihon and Og, the two Amorite kings across the Jordan, whom you

יא וַנִּישְׁמַע וַיִּמַם לְבָבֵנוּ וְלֹא־לָּוְמָת עוֹד רָוּחַ בְּאִישׁ מִפְּנֵיכֶם כֵּי יְהֹוְה אֱלְהֵיכֶם הַוּא אֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל־הָאָרֶץ מִתְּחַת: יב וְעַהָּה הִאָּבְעוּ־נָא לִי בִּיהֹוָה בִּי־נְאַיתִי יִּמְבָּם חָמֶּר וֹאָגאָיעָׁם נִּם־אַּעָם מִם־בֹּית אָבׁי ְ חָמָׁב וּנְעַתֶּם לָי אָוֹת אֱמֶת: יג וְהַחֲיִתֶּם אֶת־אָבְי וְאֶת־אִפִּי וְאֶת־אַחֵי וְאֶת־אַחִיוֹתֵי אחותי כתיב וְאֵת בְּל־ אָשֶׁר לָהֶם וָהִצַּלְתָּם אָת־נַפְּשׁתֵינוּ מִמְּוֶת: יר וַיָּאמָרוּ לָה הָאָנְאִים נַפְּאֵנוּ תַחְתִּיכֶם לְמֹוּת אָם לָא תַנִּירוּ אֶת־דְּבְרֵנוּ זֶהְ וְהְיָה בְּתֵת־יִהוָּה לְנוּ אֶת־הָאָבֶץ וְעָשִׂינוּ עִפָּוּ חֶסֶּד וָאֶמֶת: מּי וַתְּוֹרָתֵם בַּחָבֶל בְּעַר הַחַלְּוֹן כִּי ביתָהֹ בְּקֵיר הַחוֹמָה וּבְחוֹמָה הָיא יוֹשְׁבֶת: מו וֹעֹאמֶר לָנִים נִדְנִרָּנִ כֵּרִ פָּלְבִיּנְעוּ בְּבֹרִם

57 Shelach

doomed. 11. When we heard about it, we lost heart, and no man had any more spirit left because of you; for the LORD your God is the only God in heaven above and on earth below. 12. Now, since I have shown loyalty to you, swear to me by the LORD that you in turn will show loyalty to my family. Provide me with a reliable sign 13. that you will spare the lives of my father and mother, my brothers and sisters, and all who belong to them, and save us from death." 14. The men answered her, "Our persons are pledged for yours, even to death! If you do not disclose this mission of ours, we will show you true loyalty when the LORD gives us the land." 15. She let them down by a rope through the window — for her dwelling was at the outer side of the city wall and she lived in the actual wall. 16. She said to them, "Make for the hills, so that the pursuers may

הָרְדָּפָּיִם וְנַחָבַתָּם שְּׁמָּה שְׁלְשֶׁת יָבִים עַד שוֹב הָרְדָּפִּים וָאַחַר הֵּלְכָּוּ לְדַרְכָּבֶם: יי וַיְּאִמְרָוּ אַלֶּיהָ הָאַנְשִׁים נְקִים אַנַׁחָנוּ מִשְּׁבְעָתֵּךְ הַזָּהָ אָשֶׁר הִשְּׁבַּנְּתְּנִי: יח הִנֵּה אֲנַחְנוּ בָאִים בְּאָרֶץ אָת־תִּקְוַת חוּט הַשָּׁנִי הַנָּה תִּקְשְׁרִי בְּחַלּוֹן אָשֶׁר הְוֹרַדְתֵנוּ בֹו וְאָת־אָבִידְ וְאָת־אִבֹּיך וְאֶת־אַחַיִּדְ וְאֵת בָּל־בֵּיֵת אָבִידְ תַּאַסְפִּי אֵלַיִדְ תַבְּיִתָת: יש וְדָיָה כָּל אֲשֶׁר־יֵצֵא מִדּלְתֵי ביתַד | הַתְּוּצָה דָמָוֹ בְרֹאשׁוֹ וַאֲנַחְנוּ נְקִיהֶם וְבֹל אָשֶׁר יְהָיֶה אִתְּהָ בַּבַּיִת דְּמְוֹ בִראׁשֵׁנוּ אִם־יָך תְּהָנֶת־בְּוֹ: כּ וְאִם־תַּגָּיִרִי אֶת־דְּבְרֵנוּ זֶהֻ וְהְיִינוּ וֹלִיִם מִשְּׁבִעְתָּךְ אֲשֶׁר הִשְׁבַּנְתְנוּ: כא וַתֹּאמֶר בֹּבִבְנֵיכֶם בָּן־הֹוּא וֹתְּשׁלְחֵם וַיִּלֶבוּ וַתִּקְשׁׁר אָת־תִּלְוֹת הַשָּׁנִי בַּחַלְּוֹן: כב וַיִּלְבוּ וַיַּבְאוּ 58 Shelach

not come upon you. Stay there in hiding three days, until the pursuers return; then go your way." 17. But the men warned her, "We will be released from this oath which you have made us take 18. [unless,] when we invade the country, you tie this length of crimson cord to the window through which you let us down. Bring your father, your mother, your brothers, and all your family together in your house; 19. And if anyone ventures outside the doors of your house, his blood will be on his head, and we shall be clear. But if a hand is laid on anyone who remains in the house with you, his blood shall be on our heads. 20. And if you disclose this mission of ours, we shall likewise be released from the oath which you made us take." 21. She replied, "Let it be as you say." She sent them on their way, and they left; and she tied the crimson cord to the window. 22. They went straight to the hills וְנִם־נָמָנוּ בָּלִ-יְשְׁבֵי הָאָבִין מִפְּנִינוּ: הַרְּרָבְּים וַיִּבְאוּ אָלִ-יְהוּאֻעַ בּּן־נְּוּן וַיִּםַפְּרוּ-לִּוּ מַת בָּלְ-הַמְּצְאוֹת אוֹתָם: כּר וַיְּאמְרוּ מֶּלְ-יִרוּ אַת בְּלְ-הַמְּצְאוֹת אוֹתָם: כּר וַיְּאמְרוּ אֶלִ-אַת בָּלְ-הַמְּצְאוֹת אוֹתָם: כּר וַיְּאמְרוּ אֶלִּ-אַל בְּלְבִין יִיְּלָא בִּוֹיִם בְּלְ-הָאָנִיי אַל בְּהוֹנְיִ אָּלְרוּ וַיִּלְאַר בְּלְ-הָאָנִין הִנְּנִי בְּלְּבִין וַיְּלָא אַל בְּהוֹנְהִי בְּלְ-הַאָּבְיוֹ אָלִר בְּלְּבִין וַיְּלָא בְּרוּ הָּנְיִבְיוּ אָלַר בְּלְ-הַאָּבִיי הָלְנָה וַנִּלְּבוּ בִּלְּבִין יְשְׁבֵּי הָאָבִין מִפְּנֵינוּ:

### קרח

בשמואל א' סימן י"א

יא יד וַיָּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־הָנְּם לְּכָּוּ וְגֵּלְכָּה הַּּּּלְבָּל וַיִּוְבְּחוּ־שָׁם הַמְּלוּכְה: מּוּ וַגִּלְכֹּוּ כָּלְּ הַנְּלְבְּלְנִי וְיִּבְּחוּ־שָׁם הַמְּלוּכְה: מּוּ וַגִּלְכִּוּ כְּלִּר הַנְּלְבְּלְנִי וְהַנְתְּ שָׁם אָת־שְׁאוּל לִפְּגֵי יְהֹנְה בַּּנְּלְבְּלְ וַיִּבְּחוּ־שָׁם וְבָחֵים שְׁלְכִים לְפְגֵי יִהֹנְה 59 Korach

and stayed there three days until the pursuers turned back. And so the pursuers, searching all along the road, did not find them. 23. Then the two men came down again from the hills and crossed over. They came to Joshua son of Nun and reported to him all that had happened to them. 24. They said to Joshua, "The LORD has delivered the whole land into our power; in fact, all the inhabitants of the land are quaking before us."

#### KORACH

I SAMUEL 11:14-12:22

11 14. Samuel said to the people, "Come, let us go to Gilgal and there inaugurate the monarchy." 15. So all the people went to Gilgal, and there at Gilgal they declared Saul king before the LORD. They offered sacrifices of well-being there before the LORD; and Saul

ַנִישָׂכַּח שָׁמָם שָׁמְּוּל וְכָל־אַנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל עַד־ בְּאָר: יב א וַיָּאמֶר יִשְׁמוּאֵל אֶל־בְּל-יִשְׂרָאֵל הַנֵּה שָׁבֵּינְתִּה בְקֹלְבֶּם לְכִל אֲשֶׁר־אֲמַרְתָּם לִי וֹאַמִּלְירָר אַבִיכָם מֶלָר: ב וְעַתְּת תִנֵּת תַמָּלֶר וּ מִתְהַלֵּךְ לִפְנִיכֶּם וַאֲנִי זְקַנְתִּי וְשַׂבְתִי וּבְנֵי הִנְּם אָתְבֶם וַאֲנִי הִתְהַלַּבְתִי לִפְנִיבֶׁם מִנְּעֻרֵי עַר־ הַנִּוֹם הַנָּהָג ג הִנְנִי עֲנֵוּ בִי נָנֶר יְהֹנָה וְנֵנֶנֶר בִּישִׁיחׁוֹ אָת־שׁוֹר 'לִי לָלַחְתִּי וַחֲשָׂוֹר מִי לָלַחְתִּי וְאֶת־ מֹּ מְּמַלְתִּי אֶת־מִי רַצִּוֹתִי וּמִיַּד־מִי לְקַחְתִּי בֿפָר וְאַנְיִם עֵינֵי בְּוֹ וְאָשִׁיב לָבֶם: ד וַיְּאִבְּוֹי לא גֹּהַלּנוּ וֹלָא רַבּוּעֹינוּ וֹלָא בֹבּוּעֹינוּ וֹלָא בֹבּוּעֹינוּ אָישׁ מְאִּנְמָה: ה וַיּאמֶר אֲלֵיהֶם עֵּדְ יְהֹוְה בָּבֶׁם וְעֵּרַ מִּשִׁיחוֹ הַיָּוֹם הַנֶּּה בִּי לֵא מְצָאתֶם בְּיָדִי מְאִנִּמְה וַיָּאמֶר מֵד: ו וַיָּאמֶר שִׁמוּאֵל and all the men of Israel held a great celebration there. 12 1. Then Samuel said to all Israel, "I have yielded to you in all you have asked of me and have set a king over you. 2. Henceforth the king will be your leader. As for me, I have grown old and gray — but my sons are still with you — and I have been your leader from my youth to this day. 3. Here I am! Testify against me, in the presence of the LORD and in the presence of His anointed one: Whose ox have I taken, or whose ass have I taken? Whom have I defrauded or whom have I robbed? From whom have I taken a bribe to look the other way? I will return it to you." 4. They responded, "You have not defrauded us, and you have not robbed us, and you have taken nothing from anyone." 5. He said to them, "The LORD then is witness, and His anointed is witness, to your admission this day that you have found nothing in my possession." They responded,

אָל־הָעָם יְהֹוָה אֲשֶׁר עְשָׂה אָת־משֶׁה וְאֶת־ אַהַרֹן וַאֲשֶׁר הֶגֶּלָה אָת־אַבְוֹתִיכֶם מֵאֶּרֶץ מִצְרָיִם: זּ וְעַתָּה הְתִיצִּבֶּוּ וְאִשְּׁפְּטָה אִתְּבֶם לִפְנֵי יִהוֹוֶה אֵת בָּל־צִּדְקוֹת יִהוָֹה אֲשֶׁר־עָשָׂה אָתְּבֶם וָאָת־אֲבְתִיבֶם: ח בַּאֲשֶׁר־בָּא יַזְּצַקֹב מִצְרָיִם וַיִּוֹצְקָוּ אֲבְתִיכֶם אֶל־יִהנְּה וַיִּאְלַח יְהֹוָה אָת־משֶׁה וָאֶת־אַהָרֹן וַיוֹצְיאוּ אָת־ אָבוֹתִיכֶם מִמִּצְרַיִם וַיְיִשִׁבְוּם בַּמְּקוֹם הַוָּּה: מ וַיִּשְׁבְּחָוּ אֶת־יִהוָֹה אֱלְהֵיהֶם וַיִּמְבָּר אֹתְם בְּיַרַ מִיסְרָא שַׁר־צְבָּא חָצוֹר וּבְיַר־בְּּלִשְׁתִּים וּבְיַר מֶלֶה מוֹאָב וַיִּלְחֲמָוּ בְּם: י וַיִּוֹעֲקוּ אֶל־ יְהֹנְהֹ וַיְּאמָרֵ חָשָׁאנוּ כֵּי עָוֹבְנוּ אֶת־יִהנְּה וַנְּעֲבִר אָת־הַבְּעָּלָים וְאָת־הָעַיִּשְׁתְרְוֹת וְעַהָּה הַצִּילֵנְוּ ביר איבינו וַנְעַבְרֶרָ: יא וַיִּשְׁלַח יְהֹוָה אָת־

"He is!" 6. Samuel said to the people, "The LORD [is witness], He who appointed Moses and Aaron and who brought your fathers out of the land of Egypt. 7. Come, stand before the LORD while I cite against you all the kindnesses that the LORD has done to you and your fathers. 8. When Jacob came to Egypt, ... your fathers cried out to the LORD, and the LORD sent Moses and Aaron, who brought your fathers out of Egypt and settled them in this place. 9. But they forgot the LORD their God; so He delivered them into the hands of Sisera the military commander of Hazor, into the hands of the Philistines, and into the hands of the king of Moab; and these made war upon them. 10. They cried to the LORD, 'We are guilty, for we have forsaken the LORD and worshiped the Baalim and the Ashtaroth. Oh, deliver us from our enemies and we will serve You.' 11. And the Lord sent Jerubbaal

יָרָבַנֵעל וְאָת־בְּדָן וְאָת־יִפְתָח וְאָת־יִשְׁמוּאֵל וַיַּצֵּל אָתְבֶׁם מִיַּך אִיְבִיכֶם מִפְּלִיב וַתִּשְׁבִוּ בְּמַח: יב וַתִּרָאוּ בִּי נְחָשׁ מֶלֶּהְ בְּנִי־עַמוֹן בָּא עַלִיכָם וַתְּאִמְרוּ לִי לֹא כִּי־מֶלֶּהְ יִמְלָּהְ עָלֵינוּ וַיְרֹוָת אֶלְהֵיכֶם מַלְּכָּבֶם: יג וְעַתְּּת הַנָּרָ הַמָּלֶרְ אָשֶׁר בְּחַרְתָּם אֲשֶׁר שְׁאֶלְתֵּם וְהַנֵּה נְתַּן יְהֹוָה מֲלֵיכֶם מֶלֶה: יד אִם־תִּירָאִוּ אָת־יִהוָּה וַמְבַרְתָּם אֹתוֹ וּשְׁמַעְתָּם בְּקוֹלוֹי וֹלָא תַמְּרָוּ אֶת־פֶּר יִהֹנְהָ וְהִיתָּם נַם־אַתָּם וֹנִם-עַפֶּלֶהָ אֲשֶׁר מָלַהְ עְּלֵה מְלֵה אַחַר יִהוְּת אָלְהֵיכֶם: מּוּ וָאִם־לָא תִשְּׁמְעוּ בְּקוֹל יְהוָה וּמְריתֶם אֶת־פִּי יִהֹנְהְ וְהְיִתְה יַד־יִהֹנְה בְּבֶם וּבְאָבְוֹתֵיבֶם: מּי נַם־עַתָּה הִתְיַאָּבְוּ וּרְאוּ אָת־תַּדְּבֶר תַנְּּרָוֹל תַנֶּתְ אֲשֶׁר יְתֹּוָת עֹשֶׁה 62 Korach

and Bedan and Jephthah and Samuel, and delivered you from the enemies around you; and you dwelt in security. 12. But when you saw that Nahash king of the Ammonites was advancing against you, you said to me, 'No, we must have a king reigning over us' though the LORD your God is your King. 13. Well, the LORD has set a king over you! Here is the king that you have chosen, that you have asked for. 14. If you will revere the LORD, worship Him, and obey Him, and will not flout the LORD's command, if both you and the king who reigns over you will follow the LORD your God, [well and good]. 15. But if you do not obey the LORD and you flout the LORD's command, the hand of the LORD will strike you as it did your fathers. 16. Now stand by and see the marvelous thing that the LORD will do before your eyes. 17. It is the

לְצֵינִיכֶם: יו הַלָּוֹא קִצִיר-חִמִּים הַיּוֹם אֶקְרָא אָל־יִהוְּה וִיתֵּן קֹלִות וּמְשָׁר וּדְעֵּוּ וּרְאוּ כִּי־ רְעַתְבֶם רַבְּה אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם בְּעֵינֵי יְהֹוְה לִאָאוֹל לָבֶם בֶּלֶה: יח וַיִּקְרָא שָׁמוּאֵל אֶל־ יְהֹנָה וַיִּתֵּן יְהֹנָה כִלְתׁ וּמְשָׁר בַּיֵּוֹם הַהְוּא וַיִּירָא בָל־הָעָם מְאָד אֶת־יִהוָה וָאָת־יִשְׁמוּאֵל: ים וֹיִאִּמְרֹוּ בָל־דָעָׁם אֶל־יִשְׁמוּאֵל הִתְפַּלֵּל בְּעַר־נְבְּרֶרְ אֶל־יִהוְה אֶלֹהֶרְ וְאַל־נְמָוּת בִּי־יָםֻפְנוּ עַל־בָּל־חַמֹּאתֵינוּ רָעָה לִשְׁאָל לָנוּ מֶלֶה: ב וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־הָעָם אַל־תִּילָאוּ אַתֶּם נִישִׂיתָׁם אֵת כָּלֹ־הָרָעָה הַזָּאת אַׁדְּ אַל־תָּסוּרוּ מֵאַחָרֵי יִהוְּה וְצַבַּרְתָּם אָת־יִהוְיָה בְּבָל־לְבַבְבָבֶם: כא וְלֹא תְּסְוּרוּ בִּי | אַחֲרֵי הַתֹּהוּ אָשֶׁר לא־יוֹעָילוּ וָלָא יַצִּילוּ בִּי־תָהוּ הֵפְה:

season of the wheat harvest. I will pray to the LORD and He will send thunder and rain; then you will take thought and realize what a wicked thing you did in the sight of the LORD when you asked for a king." 18. Samuel prayed to the LORD, and the LORD sent thunder and rain that day, and the people stood in awe of the LORD and of Samuel. 19. The people all said to Samuel, "Intercede for your servants with the LORD your God that we may not die, for we have added to all our sins the wickedness of asking for a king." 20. Samuel said to the people, "Have no fear. You have, indeed, done all those wicked things. Do not, however, turn away from the LORD, but serve the LORD with all your heart. 21. Do not turn away to follow worthless things, which can neither profit nor save but are כב פי לארישש יהוה אתרעמו בינקור ישמו הגרול כי הואיל יהוה לינשות אתכם לו לעם:

## חקת בשופטים סימן י"א

יא א וְיִפְּתָח הַנְּלְעָר הָיָהְים הֵילְּחֲמִּוּ בְנֵי־עַמִּוּן עִם־ וֹיְתְלַפְּטְוּ אֶלְ־יִפְּתָח וַיִּאִמְּח הֹיִלְּחָב בְּאָרֵץ מְוֹב בְּנִי־הָאִשְׁה אַנָעִר לְּוֹ בְּנִי הְנִילִּים וַיִּצְאָוּ בְּנִיר אָבְינוּ בְּיִ בָּן־אִשְׁה אַהָּיִם הַיִּלְים וַיִּצְאָוּ בְּנִיר אָבְינוּ בִּי בָּן־אִשְׁה אַהָּרוּ לוֹ לְאַ־תִּנְחְלֹּ בְּנִיר אָבְינוּ בִּיְ בָּוֹבְיאָוּ הַיִּעְבר לְוֹ לְאַ־תִּנְּיִם וַיִּצְאָוּ הִיּבְינוּ בִּיְ בָּוֹבְיעִר אָבְּינוּ בִּיְבְּיִם וַיִּצְאָוּ בְּיִבְית אָבְינוּ בִּיְבְּתְּח וַיִּאְשְׁה אַהָּרְוּ לְאַ־תְּנְים וַיִּצְאָוּ בִּיִר בְּבִיר הָיִהְים וַיִּצְאָוּ בְּיִבְים וַיִּבְּאָוּ בְּיִבְים וַיִּבְּאָוּ בְּיִבְים וַיִּצְאָוּ בְּיִבְים וַיִּבְּאָוּ בְּיִבְים וַיִּבְּאָוּ בְּיִבְּים וַיִּבְּאָוּ בְּיִר בְּיִבְּים וַיִּבְּאָוּ בְּיִבְּים וַיִּבְּאָוּ בְּיִבְים וַיִּבְּיִים וַיִּבְּאָוּ בְּיִבְים וַיִּבְּאָוּ בְּיִבְים וַיִּבְּאָוּ בְּיִבְים וַיִּבְּיִם וְיִבְּיִם בִּיִבְים וְיִבְּיִבְּים וַיִּבְּאָוּ בְּיִבְים וַיִּבְּיִים וְיִבְּיִּאָוּ בְּיִבְּים וַיִּבְּאָוּ בְּיִבְּים וַיִּבְּיִים וְיִבְּיִם וְיִבְּיִם וְיִבְּיִים וְיִבְּיִם וְיִבְּיִים וְיִבְּיִים וְיִבְּיִים וְיִבְּיִים וְיִבְּיִים וְיִבְּיִים וְיִבְּיִים וְיִבְּיִבְּים וְיִבְּיִים וְּתְנִייִים וְיִבְּיִים וְּיִבְּיִים וְיִבְּיִים וְיִבְּיִים וְיִבְּיִים וְיִבְּיִים וְיִבְיִים וְיִבְּיִים וְיִבְּיִים וְיִבְּיִים וְיִבְּיִים וְיִבְּיִים וְּיִבְיים וְיִבְּיִים וְיִבְּיִים וְיִבְּיִים וְיִבְּיִים וְיִבְּיוּים וְיִבְּיים וְיִבְּיִים וְבְּיוֹבְיים וְבִּיבְיים וְיוִבְּיִים וּבְייוּים וְיוּבְּיים וְיבִּיים וּבְייִיוּים וּבְייוּיוּים וְיוּבְיים וְבְּיִים וּבְּיים וּבְּיִיבְּיִים וְיוֹיבְּיִים וְיבְּיוּבְּיוּבְיוּים וְיִבְּיִים וְיוּבְיוּים וְיִבְּיִים וְיוּבְיוּים וְיוּבְיוּים וְיוּיוּיוּים וְּיוֹיוּים בְּיִיבְּיִים וְיוּבְּיוֹי worthless. 22. For the sake of His great name, the LORD will never abandon His people, seeing that the LORD undertook to make you His people.

#### **CHUKAT**

**JUDGES 11:1-33** 

11 1. Jephthah the Gileadite was an able warrior, who was the son of a prostitute. Jephthah's father was Gilead; 2. but Gilead also had sons by his wife, and when the wife's sons grew up, they drove Jephthah out. They said to him, "You shall have no share in our father's property, for you are the son of an outsider." 3. So Jephthah fled from his brothers and settled in the Tob country. Men of low character gathered about Jephthah and went out raiding with him. 4. Some time later, the Ammonites went to war against Israel. 5. And

יִשְׂרָאֵל: ה וַיִּהָר בַּאָּישֶׁר־נִלְחַמָּוּ בְנֵי־עַמְוֹן עִם־ יִּאָרָאֵל וַיִּלְכוּ זִקְנֵר נִלְעָׁד לָקַחַת אֶת־יִפְתָּח מֵאֶבֶץ מְוֹב: ו וַיְּאִמְרֵוּ לְיִפְּתְּח לְבֶּה וְהָיֵיתָה לָנוּ לְקָצִין וְגְלָחֲמָה בִּבְנֵי עַמְוֹן: ז וַיָּאמֶר יִפְתָּח לִזִּקְנֵי נִלְעָּׁר חֲלָא אַתָּם שְׂנֵאתֶם אוֹתִׁי וַהְגָּרִישׁוּנִי מִבֵּרֵת אָבִי וּמַדּוּעַ בָּאתֶם אֵלַי עַׁתָּה בַּאֲשֶׁר צַר לָבֶם: ח וַיְּאִמְרוּ זִקְנֵי נִלְעַׁר אֶל־יִפְתָּח לָבֵן עַתָּה שַׁבְנוּ אֵבֶיךּ וְהְלַבְתְּ אַמָּנוּ וְנִלְחַמִּתָּ בִּבְנֵרֵ עַמְוֹן וְתָיֵיתָ לָּנוּ לְרֹאשׁ לְכִל יִשְׁבֵּי נִלְנְד: מ וַיּאמֶר יִפְּתְּח אֶל־וִקְנֵי גּלְעַּׁר אִם־מְשִׁיבִים אַתֶּם אוֹתִי לְהִלְּחֵם בִּבְנֵי עַמוֹן וְנְתַן יִהוְנֶה אוֹתָם לְפָנְיִ אָנִבִּי אֶהִיָה לָבֶם לְרָאשׁ: י וַיְּאמְרָוּ זִקְנֵי־נִלְעָד אֶל־יִפְּתָּח יְהֹנָה יְהָנֶה שׁמֵעַ בִּינוֹתִינוּ אָם־לָא כִּדְבְּרְךָּ בֵּן 65 Chukat

when the Ammonites attacked Israel, the elders of Gilead went to bring Jephthah back from the Tob country. 6. They said to Jephthah, "Come be our chief, so that we can fight the Ammonites." 7. Jephthah replied to the elders of Gilead, "You are the very people who rejected me and drove me out of my father's house. How can you come to me now when you are in trouble?" 8. The elders of Gilead said to Jephthah, "Honestly, we have now turned back to you. If you come with us and fight the Ammonites, you shall be our commander over all the inhabitants of Gilead." 9. Jephthah said to the elders of Gilead, "[Very well,] if you bring me back to fight the Ammonites and the LORD delivers them to me, I am to be your commander." 10. And the elders of Gilead answered Jephthah, "The LORD Himself shall be witness between we will do just as you have said." us:

בְּנִצְאָה: יא וַיִּלֶּהְ יִפְתָּח ׁ עִם־זִּקְנֵי נִלְעָּׁר וַיְיִאַׁימוּ הָעָם אוֹתָוֹ עֲלֵיהֶם לְרָאשׁ וּלְקָצְיִן וַיִּדַבֵּר יִפְתָח אֶת־בְּל־דִּבְרֶיוֹ לִפְנֵי יִהֹוָה בַּמִּצְפְּה: יב וַיִּשְׁלַח יִפְתָּח מַלְאָבִים אֶל־מֶלֶדְ בְּגִי־עַמְוֹן לאמֶר מַת־לָּי וָלָדְ כִּי־בָּאַתְ אַלַי לְהִלְּחֵם בָאַרָצִי: יג וַיּּאמֶר מָלֶד בְנִי־עַמוֹן אָל־מַלְאַבֵי יִפְּתָּח בִּי־לָלַח יִשְּׂרָאֵל אֶת־אַרְצִי בַּנְצַלוֹתְוֹ מִמִּצְרֵים מֵאַרְנוֹן וְעַר־תַיַּכִּק וְעַר־תַיַּרְהֵן וְעַתָּת הָשִׁיבָה אָתָהֶן בְּשָׁלְוֹם: יר וַיִּוֹםֶף עִוֹר יִפְתָּח וַיִּשְׁלַח מַלְאָבִים אֶל־מֶלֶדְ בְּנֵי עַמְוֹן: מו וַיִּאמֶר לוֹ כָה אָמַר יִפְתָּח לְא־לָקח יִשְּׂרָאֵל ׁ אָת־אֶרֶץ מוֹאָב וְאָת־אֶרֶץ בְּגֵי עַמְוֹן: מוּ בִּי בְּצַלוֹתָם מִמִּצְרָיִם וַיֵּלֶךְ יִשְׂרָאֵל בַמִּדְבָר עַר־יַם־סוּף וַיָּבָא כְּהֵשָׁה: יו וַיִּשְׁלַח יִשְּׂרָאֵל 66 Chukat

11. Jephthah went with the elders of Gilead, and the people made him their commander and chief. And Jephthah repeated all these terms before the LORD at Mizpah. 12. Jephthah then sent our messengers to the king of the Ammonites, saying, "What have you against me that you have come to make war on my country?" 13. The king of the Ammonites replied to Jephthah's messengers, "When Israel came from Egypt, they seized the land which is mine, from the Arnon to the Jabbok as far as the Jordan. Now, then, restore it peaceably." 14. Jephthah again sent messengers to the king of the Ammonites. 15. He said to him, "Thus said Jephthah: Israel did not seize the land of Moab or the land of the Ammonites. 16. When they left Egypt, Israel traveled through the wilderness to the Sea of Reeds and went on to Kadesh. 17. Israel then sent messengers

מַלְאָבִים | אָל־מֶּלֶה אֱדׁוֹם לֵאמֹר אֶעְבָּרָה־נָא בְאַרָצֶׁךְ וְלָא שָׁמַע מֶלֶךְ אֱרֹום וְגַּם אֶל־מֶלֶךְ מוֹאָב שָׁלַח וְלָא אָבָה וַיִּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּקָרֵשׁ: יח וַיֵּלֶרְ בַּמִּדְבָּר וַיִּסְב אָת־אֶרִץ אֱדוֹם וְאֶת־ אָרֶץ מוֹאָב וַיָּבָא מִמִּזְרַח־שָּׁמֶשׁ לְאָרֶץ מוֹאָב וַיְחֵנִוּן בְּצֵבֶר אַרְנִוֹן וְלֹא־בָּאוֹ בִּוְבְוּל מוֹאָב בִּי אַרְנוֹן נְּבְוּל מוֹאָב: יש וַיִּשְׁלַח יִשְׂרָאֵל מַלְאָבִים אָל־סִיחוֹן מֶלֶדּ־הָאֵמֹרָי מֶלֶדְ חִשְׁבְּוֹן וַיָּאמֵר לוֹ ישְׂרָאֵל נַעְּבְּרָה־נָא בְאַרְצְּךָ עַד־מְקוֹמִי: בּ וְלֹא־הֶאֶבִין סִיחַוֹן אֶת־יִשְׂרָאֵל עֲבֵר בִּנְבֵלוֹ וַיָּאֶסֶׁף סִיחוֹן אֶת־בָּל־עַמֹּוֹ וַיְּחֲנָוּ בְּיָהִצְּה וֹילָחֶם עִם־יִשְׂרָאֵל: כא וַיִּתֵּן יִהוָּה אֵלהִי-יִאָרָאֵל אָת־סִיחֻוֹן וְאָת־בְּל־עַמֶּוֹ בְּיַרְ יִשְׂרָאֵל וַיַּכָּוּם וַיִּירַשׁ יִשְּׁרָאֵל אָת בָּל־אֶרֶץ הָאָרִיּ 67 Chukat

to the king of Edom, saying, 'Allow us to cross your country.' But the king of Edom would not consent. They also sent a mission to the king of Moab, and he refused. So Israel, after staying at Kadesh, 18. traveled on through the wilderness, skirting the land of Edom and the land of Moab. They kept to the east of the land of Moab until they encamped on the other side of the Arnon; and, since Moab ends at the Arnon, they never entered Moabite territory. 19. Then Israel sent messengers to Sihon king of the Amorites, the king of Heshbon. Israel said to him, 'Allow us to cross through your country to our homeland.' 20. But Sihon would not trust Israel to pass through his territory. Sihon mustered all his troops, and they encamped at Jahaz; he engaged Israel in battle. 21. But the LORD, the God of Israel, delivered Sihon and all his troops into Israel's hands, and they defeated them; and Israel took possession of all the

יוֹשֵׁב הָאָרֶץ הַהְיא: כב וַיִּירִשׁוּ אֵת בְּלֹ-וּבְרוֹל הָאֶמֹרֶי מֵאַרְנוֹן וְעַר־הַיַבֹּק וּמִן־הַמִּרְבַּר וְצַר־תַיַּרְהַוֹּ כּגּ וְצַתְּה יְהוְנֵת | אֱלֹהֵי יִשְּׂרָאֵל הוֹרִישׁ אֶת־הָאֶמֹרִי מִפְּנֵי עַמְּוֹ יִשְּׂרָאֵל וְאַתְּה תִּירָשֶׁנוּ: כר הַלֹא אֵת אֲשֶׁר יוֹרִישְׁהָּ בְּקוֹשׁ אָלהֶיךּ אוֹתוֹ תִירָשׁ וְאֵת בְּל־אֲשֶׁר הוֹרִישׁ יְהֹנְדֵ אֶלֹהֵינוּ מִפְּנִינוּ אוֹתוֹ נִירְשׁ: כה וְעַהָּה הַמְוֹב מוֹב אַתָּה מִבְּלָק בֶּן־צִּפְוֹר מֶלֶה מוֹאָב הַרָוֹב רָב עִם־יִשְׂרָאֵל אִם־נִלְחָם נִלְחָם בְּם: כּו בְּשֶׁבֶת יִּשְׂרָאֵל בְּחָשְׁבּוֹן וּבִבְנוֹתֵיהָ וּבְצַרְעֵּוֹר וּבִבְנוֹתֶיהָ וּבְבָל־הֶעָּרִים אֲשֶׁר עַל־ יִבֵר אַרְנוֹן שְׁלְשׁ מֵאָוֹת שְׁנְתוֹ וּמַרְוּעַ לְאִ-הַצַּלְתֶּם בָּצֵת הַהְיא: מּ וְאָנֹכִי לְא־חָטְאתי לָרְ וָאַתְּה עֹשֶׂה אִתְּי רָעָה לְהִלְּחֶם בִּי יִשְׁפֹּשׁ 68 Chukat

land of the Amorites, the inhabitants of that land. 22. Thus they possessed all the territory of the Amorites from the Arnon to the Jabbok and from the wilderness to the Jordan. 23. Now, then, the LORD, the God of Israel, dispossessed the Amorites before His people Israel; and should you possess their land? 24. Do you not hold what Chemosh your god gives you to possess? So we will hold on to everything that the LORD our God has given us to possess. 25. Besides, are you any better than Balak son of Zippor, king of Moab? Did he start a quarrel with Israel or go to war with them? 26. While Israel has been inhabiting Heshbon and its dependencies, and Aroer and its dependencies, and all the towns along the Arnon for three hundred years, why have you not tried to recover them all this time? 27. I have done you no wrong; yet you are doing me harm and making war on

יְהֹנְיָה הַשֹּׁפִמ הַיּוֹם בֵּין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּבִין בְּנֵי עַמְוֹן: כח וַלְא שָׁמַע מֶלֶה בְּנֵי עַמְוֹן אֶל־הִבְרֵי יִפְתָּח אֲשֶׁר שָׁלַח אֵלְיו: כמ וַתְּהָי עַל־יִפְתָּח רָנִתַ יָהנָה וַיִּצֵּבָר אֶת־הַנִּלְעָד וְאֶת־הַנִּעָּה וַיְנַברֹ אָת־מִּצְפֵּה נִלְעָׁד וּמִמִּצְתַּה נִלְעָׁד עָבַר בְּגֵי עַמְּוֹן: ל וַיִּבַּר יִפְתָּח גָנֶר לִיהֹוָה וַיּאִמֵר אִם־נָתוֹן תִתֵּן אָת־בְּנֵי עַמִּוֹן בְּיָדִי: לא וְדָיָה הַיּוֹצֵא אֲשֶׁר יִצֵּא מִדַּלְתֵּי בֵיתִי לִקְרָאתִׁי בְּשׁוּבִי בִשְׁלִוֹם מִבְּנֵי עַמְּוֹן וְדְיָהֹ לַיהנָה וַהְצֵּלִיתִיהוּ עוֹלָה: לב וַיִּצְבָר יִפְתָּח אֶל־בְּנֵי עַמָּוֹן לְהִלְּחֶם בָּם וַיִּתְנֵם יְהֹוָה בְּיָרְוֹ: לג וַיַבֶּם בִּאֲרוֹצֵר וְצַר־בְּאֲרָ בִאָּרוֹ בִינִרם עִיר וְעַרֹ אָבֵל בְּרָמִים מַבָּה וְּדוֹלָה מְאָד וַיִּבְּנְעוּוֹ בְּנֵרָ עַמֹּוֹן מִפְּנֵי בְנֵרָ יִשְׂרָאֵלֹּ:

69 Chukat

me. May the LORD, who judges, decide today between the Israelites and the Ammonites!" 28. But the king of the Ammonites paid no heed to the message that Jephthah sent him. 29. Then the spirit of the LORD came upon Jephthah. He marched through Gilead and Manasseh, passing Mizpeh of Gilead; and from Mizpeh of Gilead he crossed over [to] the Ammonites. 30. And Jephthah made the following vow to the LORD: "If You deliver the Ammonites into my hands, 31. then whatever comes out of the door of my house to meet me on my safe return from the Ammonites shall be the LORD's and shall be offered by me as a burnt offering." 32. Jephthah crossed over to the Ammonites and attacked them, and the LORD delivered them into his hands. 33. He utterly routed them—from Aroer as far as Minnith, twenty towns—all the way to Abel-cheramim. So the Ammonites submitted to the Israelites.

# בלק

במיכה סימן ה׳

ה וּ וְהָנָה וֹ שְׁאֵרֵית וְעֲלֹב בְּלֶּנֶב עַפְּיִם רַבִּים בְּמַל מֵאֵת יְהֹנְה בִּרְבִיבִים עֲלֵי־ מֹמֶב אֲשֶׁר לִא-יִכוּנָת לְאִׁישׁ וֹלָא יִנַחֵל לִבְנֵי אָרֶם: זּ וְתָיָה שָׁאֵרִית יַנְצַלְב בַּגּוֹיִם בְּלֶרֶב עַמְים רַבִּים בְאַרְיֵה בְּבַהְהְמוֹת יַּעַר בִּבְבִּיר בְּעֶרְרֵי־צָאן אֲשֶׁר אִם־עָבֶר וְרָבִים וְשְׁרַף וֹאֵין מַאָּיל: ח תַּרָם יְוֹדָּ עַלְּבְּבֶּיִרֶּ וֹבְלַ אִיבֶיך יבְּרֵתוּ: מּ וְתָיָה בִיוֹם־תַהוּא נְאָם־יִהוְּה וֹנִלְרַעֵּי סוּםֹ, בּ מִלּוֹצֵּׁ וְנִאַבִוּתִי מַוֹּלְבּרִתִּיבּ: י וֹנִלְרַעֹּי מָּרֵי אַרָּאָר וֹנְוֹרַסְעֹּי כָּלְ-מִלְּאָרֶירָּ: יא וָהְבְרַתִּי בִשְׁפִים מִיָּהֶדְ וְּמִעוֹנְנִים לָא יְהִיוּ־לְהִּ: יב וְהִבְּרַתִּיֵּ פְּסִילֶּיְךְ וּמַּבְּרוֹתֻיִּךְ

### **BALAK**

#### MICAH 5:6-6:8

5 6. The remnant of Jacob shall be, in the midst of the many peoples, like dew from the LORD, like droplets on grass—which do not look to any man nor place their hope in mortals. 7. The remnant of Jacob shall be among the nations, in the midst of the many peoples, like a lion among beasts of the wild, like a fierce lion among flocks of sheep, which tramples wherever it goes and rends, with none to deliver. 8. Your hand shall prevail over your foes, and all your enemies shall be cut down! 9. In that day — declares the LORD — I will destroy the horses in your midst and wreck your chariots. 10. I will destroy the cities of your land and demolish all your fortresses. 11. I will destroy the sorcery you practice, and you shall have no more soothsayers. 12. I will destroy your idols and the מַלּוֹבֶצֶׁר וֹלָאַרתִאָּתִּוֹנֶת עִוֹר לְבִּוֹנְעֵתִּת יָבִירְדּ: יג וֹלְתֹאָתֹּ אֲמִינֵרנּ מִפֹּרְפֶּׁנּ וְנִאְמִינִירָ בִּּ יר וְנְיִשִׁיתִי בִּצַּף וּבְחַמְּה נָקִם אָת־תַּנוֹי,ם באָשֶׁר לָא שָׁמֵעוּ: ו א שִׁמְעוּ־נָא אֵת אֲשֶׁר־ יְהֹנָהָ אֹמֵר קוּם רֵיב אֶת־הֶדְּרִים וְתִּשְׁמַנְיִנְה הַנְּבְעִוֹת קוֹלֶדְ: ב שִׁמְעַנּ הָרִים אֶת־רֵיב יְהוְּה וְהָאֵתְנִים מַסְבֵי אָרֶץ בְּי רָיב לַיהוָה עִם־עַמֹּוֹ וְנִם־יִשְׂרָאֵל יִתְוַבְּח: ג עַמָּי מֶת־עָשִׁיתִי לְּךָּ וּכְּה הָלְאַתִּיך עֲנֵה בִּי: ר כִּי הָעֵלִתִיך בַּאָרֵץ מִצְרַיִם וּמִבֵּית זְּבְרָים פְּרִיתִיךּ וְאֶיִשְׁלַח לְפָּנֶיךּ בושה אַהַרן וּמִרָים: ה עַמִּי וְבָר־נָא מַה־ יָצִץ בָּלָל מֶלֶר מוֹאָב וּמֶה־עָנָת אֹתוֹ בִּלְעָם בּוֹבּגוֹר מִוֹבוֹשִׁמִּים עַר־הַגִּלְנָּל לְמַעוֹ הַעַת אַרְקוֹת יְהֹוָה: וּ בַּמָּה אָקהֵם יִהוָּה אִבַּף sacred pillars in your midst; and no more shall you bow down to the work of your hands. 13. I will tear down the sacred posts in your midst and destroy your cities. 14. In anger and wrath will I wreak retribution on the nations that have not obeyed. 6 1. Hear what the LORD is saying: Come, present [My] case before the mountains, and let the hills hear you pleading. 2. Hear, you mountains, the case of the LORD—you firm foundations of the earth! For the LORD has a case against His people, He has a suit against Israel. 3. My people! What wrong have I done you? What hardship have I caused you? Testify against Me. 4. In fact, I brought you up from the land of Egypt, I redeemed you from the house of bondage, and I sent before you Moses, Aaron, and Miriam. 5. My people, remember what Balak king of Moab plotted against you, and how Balaam son of Beor responded to him. [Recall your passage] from Shittim to Gilgal and you will recognize the gracious acts of the LORD." 6. With what shall I approach the

לֵאלֹהֵי מָרְוֹם הַאֲלַהְּטֶנּוּ בְעוֹלוֹת בַּעֲנָלִים בְּגֵי שְׁנְה: ז הַיִּרְצֶּה יְהֹוָה בְּאַלְפֵּי אֵילִים בְּרְבְּלִת תַּמָאת נַפְּשִׁי: זו הִנִּיד לְּךֶּ אָדָם מַה־מִּוֹב וֹמָאת נַפְּשִׁי: זו הִנִּיד לְךֶּ אָדָם מַה־מִּוֹב וֹאַהַבת הָטֶר וְהַצְּנַעַ לֶכֶת עִם־אֵלהֵיך: וֹאַהַבת הָטֶר וְהַצְּנַעַ לֶכֶת עִם־אֵלהֶיך:

## פינחס

מלכים א' סימן י"ח, י"ט
אבל אחר י"ז בתמוז מפטירין לפינחס דברי ירמיהו
בפ' מטות

**Pinchas** 

LORD, do homage to God on high? Shall I approach Him with burnt offerings, with calves a year old? 7. Would the LORD be pleased with thousands of rams, with myriads of streams of oil? Shall I give my first-born for my transgression, the fruit of my body for my sins? 8. "He has told you, O man, what is good, and what the LORD requires of you: Only to do justice and to love goodness, and to walk modestly with your God."

#### **PINCHAS**

I KINGS 18:46–19:2 — When Pinchas falls on the Sabbath before the 17th of Tammuz.

When Pinchas falls on the Sabbath *after* the 17th of Tammuz, See p. 77, Haftarah for Mattot — JEREMIAH 1:1-2:3

18 46. The hand of the LORD had come upon Elijah. He tied up his skirts and ran in front of Ahab all the way to Jezreel. 19 1. When Ahab told Jezebel all that Elijah had done and how he had put all the prophets to

בָּחֶרֶב: ב וַתִּישְׁלַח אִיזָּבֶל בֹּלְאָׁך אֶל־אֵלִיחוּ לאמר כה־יַנְצַשָּׁוּן אֱלֹהִים וְכָה יְוֹסִפֿוּן בִּי־ בְעֵּת מְחָר אָשִּׁים אֶת־נַפִּשְׁדְּ בְּנֶבָּשׁ אַחַר בַהָּם: ג וַיִּרָא וַיָּכָּם וַיֵּלֶךְ אֶל־נַפְּשׁוֹ וַיְבֹא בְּאֵר יָשָׁבַע אָשֶׁר לִיהוּדֶה וַיַּנַח אֶת־נַאָּרוֹ שָׁם: ר וֹרוּא-רַלַרָּ פֿמִּוֹבּר הָרָר יוֹם וֹנְבָא וֹזְאָב תַתת רָתָם אֶחָר אחת כתיב וַיִּשְׁאַל אָת־נַפְּשׁוֹ לְמֹנת וַיֵּאמֶר וֹ רַב עַתְּה יְהֹנָה קַח נַפְּיִשׁׁי בֶּר לא־מִוֹב אֲנֹכִי מֵאֲבֹתִי: ה וַיִּשְׁבַב וַיִּישׁׁן מַתַת רָתָם אֶתֶר וְהִנֵּה־זֶּהְ מַלְאָרָ נֹגַעַ בֹּוֹ וַיָּאמֶר לוֹ קוּם אֶבְוֹל: ו וַיַבֵּמ וְהִנֵּהַ מְרָאִמֹתְיוּ אָנַת רָצָפִים וִצַּפַּחַת מָיִם וַיָּאכַל וַיִּאָתְ וַיָּשָׁב וַיִּשְׁבֶּב: ז וַיְּשָׁב בּיְאַר יְהוָיָה וֹ שֵׁנִית וַיִּבַע־ בּוֹ וַיָּאמֶר קוּם אֶבֶל בִּי רַב מִמְּךָ הַדְּרֶדְּ:

the sword, 2. Jezebel sent a messenger to Elijah, saying, "Thus and more may the gods do if by this time tomorrow I have not made you like one of them." 3. Frightened, he fled at once for his life. He came to Beer-sheba, which is in Judah, and left his servant there; 4. he himself went a day's journey into the wilderness. He came to a broom bush and sat down under it, and prayed that he might die. "Enough!" he cried. "Now, O LORD, take my life, for I am no better than my fathers." 5. He lay down and fell asleep under a broom bush. Suddenly an angel touched him and said to him, "Arise and eat." 6. He looked about; and there, beside his head, was a cake baked on hot stones and a jar of water! He ate and drank, and lay down again. 7. The angel of the LORD came a second time and touched him and said, "Arise and eat, or the journey will be too much for you." 8. He arose and ate

ת וֹנְצָׁם וֹנְאַכַל וֹנִיִּאָתָּת וֹנִּלֶּה בִּבְּחַ וְ הָאָבִילָה הַהִיא אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיִּלָה עַר הַר הָאֶלהִים חֹרֶב: מ וַיְבא־שָׁם אָל־הַמְּעָרָה וַיָּבֶּן שָׁם וְהַנֵּהַ דְבַר־יִהֹוָה אֵלָיו וַיַּאּבֶּר לוֹי מַה־לָּךָ פָה אֵלִיָּהוּ: י וַיּאמֶר בּלָּא קּנִּאתי לֵיהֹוֶה | אֱלהֵי צְבָאוֹת כִּי־עֲוְבָוּ בִרְיתִּךּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אָת־מִוֹבְּחֹתֵיךְ הָלְםוּ וְאָת־נְבִיאֶיךְ קרנו בָחֶרֶב וָאוּתֶר אֵנוֹ לְבַהֹי וַיִבַקְשׁוּ אֶת־ דַּפָּאָי לְלַחְתְּה: יא וַיּאמֶר צֵא וְאָמֵרְתְּ בְּתְר לִפְגֵי יִהֹוָה וְהִגַּהַ יִהֹנְה עֹבֵר וְרֵנִח נְּדוֹלְה וְחָזְׂק מְפָּרֵל הָרִים וּמִשַּבֶּר סְלָּעִים לִפְּנֵי יִהֹנְה לָא בְרָנִתַ יָהֹנָתְ וְאַתַּרְ הָרֹנִתַ רַצִּשׁ לָא בְרַצִשׁ יְהֹוָה: יב וְאַחַר הָרַעִּשׁ אֵשׁ לָא בָאֵשׁ יִהוְוָה וֹאַחַר הָאֵשׁ קוֹל דִּמְמָת דַקָּת: יג וַיִּהָי בִּשְׁמִצׁ

74 Pinchas

and drank; and with the strength from that meal he walked forty days and forty nights as far as the mountain of God at Horeb. 9. There he went into a cave, and there he spent the night. Then the word of the LORD came to He said to him, "Why are you here, Elijah?" 10. He replied, "I am moved by zeal for the LORD, the God of Hosts, for the Israelites have forsaken Your covenant, torn down Your altars, and put Your prophets to the sword. I alone am left, and they are out to take my life." 11. "Come out," He called, "and stand on the mountain before the LORD." And lo, the LORD passed by. There was a great and mighty wind, splitting mountains, and shattering rocks by the power of the LORD; but the LORD was not in the wind. After the wind—an earthquake; but the LORD was not in the earthquake. 12. After the earthquake—fire; but the LORD was not in the fire. And after the fire—a soft murmuring sound. 13. When Elijah heard it, he wrapped

אֵלִיָּהוּ וַיָּלֶט פָּנָיוֹ בָאַדַּרָתוֹ וַיִּצֵא וַיִּצְטִר פֶּתַח הַמְּצָרֶה וְהִגַּהְ אֵלְיוֹ לְוֹל וַיְּאמֶר מַה־לְּךָ כִּה אֵלְיָּתוּ: יר וַיּאמֶר בּנֹא קנֹאתי לַיחֹוָה | אֱלֹהֵי יּצְבָאוֹת כִּי־עֲוְכַוּ בְרֵיתִךּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־ מִוֹבְחֹתֵיך הָלָסוּ וְאֶת־נְבִיאֶיךְ הָרָנוּ בֶחָרֶב וָאנָתַר אַני לְבַדִּי וַיְבַקְשׁוּ אֶת־נַפְּשִׁי לְקַחְתְּהּ: מו וֹגָאמֶר יְהֹוָה אֵלְיו לֵךְ שׁוּב לְדַרְבְּךָ מִדְבֹרָב בּמֶשֶׁל וּבָאת וּלְשִׁחִתְּ אֶת־חַוֹאֵל לְכָּלְרִ עַל־ אָרֶם: מו וָאֵת יַהַוּא בָן־נִמְיִאִי תִּמְשַׁח לְבֶּלְרָּ עַל־יִשְׂרָאֵל וָאָת־אֵלִישָׁע בָּן־שָׁפָּט מִאָבֵל מְחוֹלֶת תִּמְשֵׁח לְנָבִיא תַּחְתֵּיך: יו וְהָנָה עניללת מערב עוֹזָאל יִמֹרת געוּא וֹעוּנִלְמ מַתֶרֶב יֵהָוּא יָמִית אֱלִישְׁע: יח וְהִשְׁאַרְתִּי בִישְׂרָאֵל שִׁבְעַת אֲלָפִים בָּל־הַבִּרְבַּיִם אֲשֶׁר 75 Pinchas

his mantle about his face and went out and stood at the entrance of the cave. Then a voice addressed him: "Why are you here, Elijah?" 14. He answered, "I am moved by zeal for the LORD, the God of Hosts; for the Israelites have forsaken Your covenant, torn down Your altars, and have put Your prophets to the sword. I alone am left, and they are out to take my life." 15. The LORD said to him, "Go back by the way you came, [and] on to the wilderness of Damascus. When you get there, anoint Hazael as king of Aram. 16. Also anoint Jehu son of Nimshi as king of Israel, and anoint Elisha son of Shaphat of Abelmeholah to succeed you as prophet. 17. Whoever escapes the sword of Hazael shall be slain by Jehu, and whoever escapes the sword of Jehu shall be slain by Elisha. 18. I will leave in Israel only seven thousand every knee that has not knelt to Baal and

לא־בֶּרָעוּ לַבַּעַל וְבָל־תַבֶּּה אֲשֶׁר לִא־נְשַׁק לוֹ: ים וַיַּלֵּה מִשְּׁם וַיִּמְצָא אֶת־אֵּלישָׁע בֶּן־ שָׁבְּט וְהַוּא חֹרֵישׁ שָׁנֵים־עָשָׁר צִּמְדִים לְפְּנִיוּ וְהָנִא בִּיִּשְׁנֵים הֶנְעָשָׁר וַיְּעֲבֶר אֵלְיָּהוּ אֵלְיִרוּ וַיִּשְׁלֵרָ אַרַרְתִּוֹ אֵלְיוֹ: כ וַיְּעֲוֹב אָת־הַבְּלָר וֹנָרָץ אַחַרֵר אֵלִיָּהוּ וַיּאִמֶּר אָאֲבָר לְאַבְּי וּלְאִמִּׁי וָאֵלְבָה אַחֲבֶרֶךְ וַיָּאמֶר לוֹ לֵךְ שׁוּב בֵּי באָיתי לָדִּ: כא וַנִּשָׁב מִאַּחַרָיו וַיִּקַּח אָת־ בּבלר וֹיוֹבְּטָרוּ וּבִלְלִי הַבָּלָר בִּשְּׁלָם תַבְּשָּׁר וַיִּתֵּן לָעָם וַיּאִבֵּלוּ וַיָּלָם וַיִּלֶּה אַחֲרֵי אַליָהוּ וַיִּשְׁרָתִהוּ: 76 Pinchas

every mouth that has not kissed him." 19. He set out from there and came upon Elisha son of Shaphat as he was plowing. There were twelve yoke of oxen ahead of him, and he was with the twelfth. Elijah came over to him and threw his mantle over him. 20. He left the oxen and ran after Elijah, saying: "Let me kiss my father and mother good-by, and I will follow you." And he answered him, "Go back. What have I done to you?" 21. He turned back from him and took the yoke of oxen and slaughtered them; he boiled their meat with the gear of the oxen and gave it to the people, and they ate. Then he arose and followed Elijah and became his attendant.

# מטות

בירמיה סימן א' ואם מטות מסעי מחוברות אז קורין שמעו דפ' מסעי ואפילו הוא ר"ח

א א בּבְרֵר יִנְמִינְהוּ בּּוֹ-חִלְּלִינְהוּ מִוֹ-חַבְּנִים אָשֶׁר בַּנְנְתוֹת בָּאֶרֶץ בִּנְיָמְן: ב אֲשֶׁר דְיָרֶ דָבַר־יָהוָה אַלְיו בִּיבֵי יְאִשִּׁיָהוּ בֶּן־אָמְוֹן בָּלֶרְ יָהוּדֶה בִּשִׁלִשׁ־עָשְׁרָה שָׁנָה לְבָּלְרְוֹּ: ג וֹנְהָי בִּימֵי יִהְוֹנְצֵים בֶּן־יְאִשִּׁיָהוּ מֶלֶּה יְהוּדְה עַר־תם עִישְׁתֵּי־עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְצִּדְקִיָּהוּ בֶּן־ יְאִשִּׁיָהוּ בֶּלֶּהְ יִהוּדָה עַר־וְּּלָוֹת יִרְוּשָׁלַם בַּחָבָשׁ הַהָּבִישִׁי: ר וַיִּתִּי דְבַר־יִהֹוָהָ אֵלֵי לָאמְר: הּ בְּטָּרֶם אָצְּרָךְּ אצורך כתיב בַבָּטֶּן וֹבֹגִּעִירָ וּלִמֶּנֶם תִּצֵא מֵנֶטִם הַלְּבַיִּמְתִּרְ

## MATTOT (Alone)

**JEREMIAH 1:1-2:3** 

1. The words of Jeremiah son of Hilkiah, one of the priests at Anathoth in the territory of Benjamin. 2. The word of the LORD came to him in the days of King Josiah son of Amon of Judah, in the thirteenth year of his reign, 3. and throughout the days of King Jehoiakim son of Josiah of Judah, and until the end of the eleventh year of King Zedekiah son of Josiah of Judah, when Jerusalem went into exile in the fifth month. 4. The word of the LORD came to me: 5. Before I created you in the womb, I selected you; before you were born, I consecrated you; I appointed you a

נָבְיא לַגּוֹיָם נִתַתִּיך: ו וָאֹמֵר אֲהָה אֲדֹנְי יָהוֹה הַנֵּה לְא־יָדַאָתִּי הַבֵּר בִּי־נַעַר אָנְכִי: י וַיָּאמֶר יִהוָה אֵלֵי אַל־תּאמַך נַעַר אָנְכִי ַבּי עַל־בָּל־אָשֶׁר אֶשְׁלְחַדְּ תֵּלֵדְ וְאֵתְ בָּל־ אַשֶּׁר אָצַוּּךּ תִּרַבֶּר: ח אַל־תִּירָא מִפְּנִיהֶם פֿר־אִנִּצּ אָנִי לְתַצִּלֶבּ נְאָם־יְתוֹּת: מּ וֹיִאָּלַח יִהוָה אֶת־יָדוֹ וַיַּנַאָ עַל־פָּר וַיִּאמֶר יְהוָֹה אֵלֵי הַנֵּר נְתַתִּי דִבְרֵי בִּפִידְ: י רָאֵה הִפְּקַרְתִּיךְ הַיִּוֹם הַנָּה עַל־הַגּוֹיִם וְעַל־הַמַּמְלְבׁוֹת לִּנְתְוֹשׁ וְלִנְתְוֹץ וּלְהַאֲבִיר וְלְהַרְוֹם לִבְנִוֹת וְלִנְמְוֹעֵ: יא וַיִּהֶי דְבַר־יִהוָּה אֵלֵי לֵאמֹר מְה־אַתְּה ראָה יִרְבִינְתָה וָאִבֶּר בַּמָּל שָׁאָר אֲנִי ראָה: יב וַיַּאמֶר יְהֹנֶת אֵלֵי הֵישַׂבְתָּ לִרְאָוֹת בִּי־שֹׁלֵך אֲנֵי עַל־ בַּבָרִי לַּצְּשׁׁתְוֹּ: יג וַיִּהָי דְבַר־יִהֹנְיָה וֹאַלַי שִׁנְיֵת

prophet concerning the nations. 6. I replied: Ah, Lord GOD! I don't know how to speak, for I am still a boy. 7. And the LORD said to me: Do not say, "I am still a boy," but go wherever I send you and speak whatever I command you. 8. Have no fear of them, for I am with you to deliver you — declares the LORD. 9. The LORD put out His hand and touched my mouth, and the LORD said to me: Herewith I put My words into your mouth. 10. See, I appoint you this day over nations and kingdoms: to uproot and to pull down, to destroy and to overthrow, to build and to plant. 11. The word of the LORD came to me: What do you see, Jeremiah? I replied: I see a branch of an almond tree. 12. The LORD said to me: You have seen right, for I am watchful to bring My word to pass. 13. And the word of the LORD came to me a second time: What do

לֵאמֹר מָת אַתָּה רֹאֶה וְאֹמַר מֵיר נְפֹּוּחַ אֵנְי ראָה וּפְנָיו מִפְּנֵי צְפִוֹנָה: יר וַיָּאמֶר יִהוְּהָ אֵלְיִ בְּצָפוֹן תִּפְּתַח הָרָצָּה עֵל בְּל-יְשָׁבֵי הָאָרֶץ: מו בִּי | הִנְנִי קֹבָא לְבֶל־מִשְׁפְּחֶוֹת מַמְלְכָוֹת צָפָוֹנָת נָאָם־יִהוָּתָ וּבְּאוּ וְנָתְנוּ אִישׁ כִּסְאׁוֹ פָּתַח | שֵׁצְרֵי יִרְוּשָׁלֵם וְעַלְ בָּל-חְוֹמֹתָיהָ סְבִּיב וְעַל בָּל־עָּרֵי יִהוּדֶה: מו וְדִבַּוְתִּי מִשְׁפְּמֵי אוֹתָם עַל בָּל־רֶעָתִם אֲשֶׁר עֲוָבֹוּנִי וַיְּקִמְרוּ לאלהנים אָחַרִים וַיְּשִׁתְּחָוָוּ לְבַוְצַשֵּׂי יִבִיהֶם: " וֹאַתָּר תָּאִוֹר בְּתִנִּיך וְקַמְנִיך וְקַמְתֹּ וִדְבַּרְתְּ אֲלֵיהָם אָת בָּל־אֲשֶׁר אָנֹכִי אֲצַוֶּךְ אַל־תַחַת ׁמִפְּנֵיהָם פּוֹ־אַחִתְּךּ לִפְנִיהֶם: יח וַאֲצִי הִנָּהְ נְתַתְּיךּ הַיֹּוֹם לְצִיר מִבְצָּר וּלְצַמְוֹד בַּרְזֶלֶ וּלְחֹמְוֹת יָּחָשֶׁת עַל־בָּל־הָאָרֶץ לְמַלְבֵי יִהוּדָה לְאָבֶיה

79 Mattot

you see? I replied: I see a steaming pot, tipped away from the north. 14. And the LORD said to me: From the north shall disaster break loose upon all the inhabitants of the land! 15. For I am summoning all the peoples of the kingdoms of the north—declares the LORD. They shall come, and shall each set up a throne before the gates of Jerusalem, against its walls roundabout, and against all the towns of Judah. 16. And I will argue My case against them for all their wickedness: They have forsaken Me and sacrificed to other gods and worshiped the works of their hands. 17. So you, gird up your loins, arise and speak to them all that I command you. Do not break down before them, lest I break you before them. 18. I make you this day a fortified city, and an iron pillar, and bronze walls against the whole land — against Judah's kings and officers, and against its גִּאְשָׁמִּי רָמָּר מִּכָּא אֲלִיהֶם יִאָּם־יִהֹנְה:
 גִּאְרָאֵל לַיִּהֹנְה תַּכָּא אֲלִיהֶם יִאָּם־יִהֹנָה לְּבַּיּלְּה לְּבִּר בְּאָרָץ לִא זְרוּמְּה: ג כַּלְּהָע לְּבִּר בְּאָרָץ לָא זְרוּמְה: ג כַּלְּהָע לְּבַּרְתִּי בְּלִּילְנִיךְ לָא זְרוּמְה: ג כַּלְּהָע לְבִּיתְּר בַּרְ־יִּהֹנְה לָא זְרוּמְה: ג כַּלְּהָע לְּבִּיתְ בָּלְיּלֹנְיִרְ לָא זְרוּמְה: ג כַּלְּהָע לְבִּיתְ הַבְּר בְּאָרָץ לִא זְרוּמְה: ג כַּלְּהָע לְבְּרְתִּי הְבַרְיִּנְיה לְבִּרְתִּי לְא זְרוּמְה לְבִּרְתִּי לְבִּיתְ לְּצִּלְי וְלִיתְּלֹם לִאמֹר בַּה אָבְיֹרְוֹ לְא זְרוּמְבוֹ הַלְּבְיֹם לֵאמֹר בְּלִיתְ לְא זְרוּמְבוֹ הְנְיְבְּיֹם לִאמֹר בִּרְיִנְיְה וְלְבְּרְתְּיִבְּים לִאְמִר בְּבִר-יִהְנָּוֹת לִאְבּיר בְּאָבְיֹן לִא זְרוּמְבוֹ הְנִיְנְה וְלְבְּרְתִּי לְבִי בְּעִבְּי בְּבְּר בְּאָבְיִן לְא זְרְוּלְתְּה בְּלְּיִבְּי לְבְיִבְּיוֹ לְבְיִבְּי בְּבְּיבְיוֹ בְּבְיר בְּאָבִין לְא זְרְיִבְיְר בְּרְיִנְיְה וְלְבְּבְר בְּאָבְיץ: מּן וְנִלְּחַבְיוֹ בְּלְיִבְי וְלִיבְוֹ בְּבְר בְּאָבְיץ: מּן וְנִלְחֲבוֹם בְּאבֹבְי בְּבְּר בְּאָבְין בְּבְר בְּאָבְין: מְם הְאָבְרְאִים בְּיִבְּיִבְּיוֹ בְּבְיבוֹ בְּבְיר בְּאָבְיוֹן בְּבְר בְּאָבְיִין לְיִי בְּבְי בְּבְּבְיִבְיוֹ בְּלְבִים בְּאָבְיין לִיוֹ בְּעִים הְנִבְּבְּר בְּאָבְיוֹ בְּיִבְיוֹ בְּבְיר בְּבְּעָבוֹי בְּבְיר בְּבָּאָבְיוֹ בְּבְי בְּבְּיִבְּיוֹ בְּבְּיִבְיוֹ בְּבְּיִים בְּבְּבְיוֹבְיוֹ בְּבְּים בְּבְּבְּבְיוֹב בְּרְבִּים בְּבְּבְיבוֹי בְּבְּבְיוֹי בְּבְיבְיוֹבְיוֹי בְּיִים בְּבְּבְיוֹבְיוֹי בְּבְיוֹבְיוֹי בְּבְּבְיוֹבְיוֹי בְּבְיוֹם בְּאבְיוֹבְיוֹ בְּבְּבְיוֹי בְּבְּיוֹבְיוֹבְיוֹי בְּבְיוֹבְיוֹבְיוֹי בְּבְּבְיוֹבְיוֹם בְּבְּבְיוֹבְיוֹם בְּבְּבְיוֹבְיוֹבְיוֹבְיוֹבְיוֹי בְּבְיוֹבְיוֹבְיוֹבְיוֹם בְּבְּבְיוֹבְיוֹבְיוֹבְיוֹי בְּבְיוֹבְיוֹבְיוֹי בְּבְיוֹבְיוֹבְיוֹבְיוֹי בְּבְיוֹבְיוֹי בְּבְיוֹבְיוֹבְיוֹבְיוֹבְיוֹי בְּבְיוֹבְיוֹבְיוֹבְייוּ בְּבְיוֹבְיוֹבְיוֹבְיוֹי בְּבְיוֹבְיוֹבְיוֹי בְּבְיוֹבְיבְיוֹי בְבְיוֹבְיוֹבְיוֹי בְּבְיוֹבְיוֹבְיוֹבְיוֹבְיוֹי בְּבְבְּבְּיוֹבְיוֹי בְּבְיוֹבְיוֹבְיוֹבְיוֹי בְבְיוֹבְיוֹבְיוֹבְיוֹים בְּבְבְבְיוֹבְיוֹבְבְיוֹם בְּבְבְיוֹבְיוֹבְיוֹבְיוֹבְיוֹבְיוֹם בְּבְבְּב

# מסעי

בירמיה סימן ב׳, ג׳

מָּגִאָּוּ אֲבוִתִּיכֵּם בּּי מְּנִלְ כִּי רְנִתְלִּי מִעְּלִי וֹיִלְכִּוּ מִאָּפְּטְוֹת בִּית יִאָּרָאֵלִ: הַכְּה וְאָמַר יִהְנָׁה מַה־ ב ר אַמְעִנּי דָבַר־יִהנָּה בִּית יִצְּלְב וְכְּלִּ priests and citizens. 19. They will attack you, but they shall not overcome you; for I am with you — declares the LORD—to save you. 2 1. The word of the LORD came to me, saying, 2. Go proclaim to Jerusalem: Thus said the LORD: I accounted to your favor the devotion of your youth, your love as a bride—how you followed Me in the wilderness, in a land not sown. 3. Israel was holy to the LORD, the first fruits of His harvest. All who ate of it were held guilty; disaster befell them—declares the LORD.

## **MASEI**

(Alone and Combined with Mattot)

For Ashkenazim: JEREMIAH 2:4-28; 3:4

For Sephardim: JEREMIAH 2:4-28; 4:1-2

2 4. Hear the word of the LORD, O House of Jacob, every clan of the House of Israel! 5. Thus said the LORD: What wrong did your fathers find in Me that they abandoned Me

אַחָרֵי הַהֶּבֶל וַיֶּהְבְּלוּ: וּ וְלָא אֶמְרֹוּ אַיֵּה יְהוְּה הַמַּנְלָה אֹתָנוּ מֵאֶבֶץ מִצְרָיִם הַמּוֹלִיךְ אֹתְנוּ בַּמִּדְבָּר בְּאֶּרֶץ צֵּרְבֶּה וִשׁוּחָה בְּאֶּרֶץ צִיְּהֵ וְצַלְבָּׁנֶת בָּאָָרֶץ לֹא־עָבַר בָּהֹ אִׁישׁ וְלְא־יָשַׁב אָרָם שָׁם: זּ וָאָבִיא אָתִכֶּם אֶל־אָרֶץ תַבַּרְכֶּּל לָאֶכָל פִּרְיָה וְשוּבָה וַתְּבֹאוֹ וַתְּשַׁמְאוּ אֶת־ אַרְצִּׁי וְנְחֲלָתִי שֵׁמְתָּם לְתְוֹצֵבְה: ח הַבְּהָנִים לָא אָמָרוּ אַיֵּה יָהוָּה וְתִפְּשֵׂי הַתּוֹרָה לָא יִדְעַׁוּנִי וְהָרִעִים בְּשִׁעוּ בִי וְהַנְּבִיאִים נִבְּאוּ בַבַּעַל וֹאַחַרֵי לְאַ־יוֹעָלוּ הָלָבוּ: מּ לָבֹן עָּד אָרִיב אָתְכֶם נָאָם־יִהֹוָהָ וָאָת־בְּנֵי בְנֵיכֶם אָרִיב: י בִּי מִבְרוּ אִיֵּי בִתִּיִם וּרְאוּ וְקַרֶר שִׁלְחֵוּ וְהִתְבְּוֹנְנְוּ בְּאָר וּרָאוּ הֵן הָיִתָה בְּוֹאת: יא הַהֵימִיר נּוֹי אֱלֹהִים וְהַפְּה לָא אֱלֹהֵים וְעַמָּי הַמְיר כְּבוֹדְוֹ 81 Masei

and went after delusion and were deluded? 6. They never asked themselves, "Where is the LORD, who brought us up from the land of Egypt, who led us through the wilderness, a land of deserts and pits, a land of drought and darkness, a land no man had traversed, where no human being had dwelt?" 7. I brought you to this country of farm land to enjoy its fruit and its bounty; but you came and defiled My land, you made My possession abhorrent. 8. The priests never asked themselves, "Where is the LORD?" The guardians of the Teaching ignored Me; the rulers rebelled against Me, and the prophets prophesied by Baal and followed what can do no good. 9. Oh, I will go on accusing you — declares the LORD — and I will accuse your children's children! 10. Just cross over to the isles of the Kittim and look, send to Kedar and observe carefully; see if aught like this has ever happened: 11. Has any nation changed its gods even though they are no-gods? But My people has exchanged

בְּלִוֹא יוֹמְילֹ: יב שָׁמוּ שָׁמַיִם עַל־וָאת וְשִׂצְרָוּ חָרָבָוּ מְאָר וָאָם־יִהֹוָה: יג בִּי־שְׁתַּיִם רָעִוֹת עַנְיִם עַמָּר אַתָּר עָוֹבוּ מְקוֹר | מַיִם חַיִּים לַחְצָּבׁ לָהֶם בּארוֹת בּארוֹת נִשְּבְּרִים אֲשֶׁר לא־יָבָלוּ הַמְּיִם: יר הַעָּבֶר יִשְּׁרָאֵל אִם־יִלִיר בֿינע ענא פֿרּוּע הָיָה לָבִוּג פּר עָלָיוּ יִשְּׁאֲנְוּ בְפִּרִים נְתְנָהּ קוֹלָם וַיִּשְׁיתוּ אַרְצוֹ לְשַׁבְּּה עָרֶיוֹ נִאָּתוּ נצתה כתיב מִבְּלֵי יאֵב: מו בַּם־ בְּנִי־לְף וְתַחְפּּוֹתֵלֵם ותחפנס כתיב יִרְעִּוּרְ לֵּוֹלְרֹב: יי הַלוֹא־זָאת תַּנְצָשָּׁה־לָּרְ עָוְבַרְּ אָת־יִהֹוְהַ אָלהַיִר בִּצָּת מְוֹלִבֶּר בַּדְּרָר: יח וְצַתְּה מַה-לָּרָ לְבֶרֶרְ מִצְרַיִם לִשְׁתִות מֵר שִׁהְחוֹר וּמַה-לָּבְּ לְנֶנֶרְ אַשׁׁוּר לִשְׁתִוֹת מֵי נְהָר: ישׁ תִּיִפְּנֵךְ רְצָתַר וּמְיִאֶבוֹתַיִר מְוֹכִחָׁר וּרְצִי וּרְאִי כִּי-רֵע its glory for what can do no good. 12. Be appalled, O heavens, at this; be horrified, utterly dazed!—says the LORD. 13. For My people have done a twofold wrong: they have forsaken Me, the Fount of living waters, and hewed them out cisterns, broken cisterns, which cannot even hold water. 14. Is Israel a bondman? Is he a home-born slave? Then why is he given over to plunder? 15. Lions have roared over him, have raised their cries. They have made his land a waste, his cities desolate, without inhabitants. 16. Those, too, in Noph and Tahpanhes will lay bare your head. 17. See, that is the price you have paid for forsaking the LORD your God while He led you in the way. 18. What, then, is the good of your going to Egypt to drink the waters of the Nile? And what is the good of your going to Assyria to drink the waters of the Euphrates? 19. Let your misfortune reprove you, let your afflictions rebuke you; mark well how bad and bitter it is that you forsake the LORD your

וָבָּר עָוָבָר אָת־יִהוָה אֶלהָיִר וֹלָא פַּחְדָּתי אַלַיִד נָאָם־אָדנָן יֶהוָה צְּבָאוֹת: כּ כִּי מֵעוֹלָם שָׁבַרָתִי עִּצֵּׁךְ נִתַּקְתִּי מְוֹסְרוֹתַיִרְ וַתְּאִמְרִי לָא אָנֶבְוֹר אעבוד כתיב בָּי עַל־בָּל־נִּבְעָה נְּבֹיהָה וְתַתַת בָּל־מֵץ רַעֲנָן אַתְּ צֹעָה זֹנְה: כא וְאָנֹכִי נְטַעְתֵּיך שׁוֹבֵׁל בָּלָה זָרֵע אֲמֶת וְאֵידְ נָהְפַּבְהִּ לָי סוּרֵי הַנָּכָּן נְכִרִיּה: כב כִּי אָם־תִּבַבְּסִי בַנָּתָר וְתַרָבִּי־לָךְ בּרֶית נִכְתָּם עֲוֹנֵה לְפָנֵי נְאָם אֲדֹנָי יָהוְה: כּג אֵיךָ הְאִמְרִי לָא נִמְּמָאתי אַחֲרֵי תַבְעָלִים לָא תָלֵבְתִּי רָאֵי דַרְבֵּה בַּנַּיִא הָעָי בֶּוֹר עָּאָית בִּלָּרָה קַלָּה מְשָּׁרֶכָּת דְּרָכֶיהָ: כּר פָּרָה לִמָּר מִדְבָּר בְּאַנַּת נַפְּשָׁה נפשו כתיב שְׁאָבָּה רוח תּאָנָתָה מִי יִשִׁיבֵנָה בְּל־מְבַקְשָּׁיתָ לָא יִינְפוּ בְּחָרִישָׁה יִמְצְאוּנְהָ: כה מִנְעֵּי רַנְּלֵךְ

God, that awe for Me is not in you—declares the Lord GOD of Hosts. 20. For long ago you broke your yoke, tore off your yoke-bands, and said, "I will not work!" On every high hill and under every verdant tree, you recline as a whore. 21. I planted you with noble vines, all with choicest seed; alas, I find you changed into a base, an alien vine! 22. Though you wash with natron and use much lye, your guilt is ingrained before Me—declares the Lord GOD. 23. How can you say, "I am not defiled, I have not gone after the Baalim"? Look at your deeds in the Valley, consider what you have done! Like a lustful she-camel, restlessly running about, 24. or like a wild ass used to the desert, snuffing the wind in her eagerness, whose passion none can restrain, none that seek her need grow weary—in her season, they'll find her! 25. Save your foot from

מִיָּחַף וּנְרוֹגַן וגורנך כתיב מִצִּמְאָה וַתְּאמְרֵי נוֹאָשׁ לוֹא כִּי־אָתַבְתִּי זָרָים וְאַחֲרֵיהָם אֵלֶהְ: כו בְּבָשֶׁת גַּנְבֹ בִּי יִמְצֹא בֵּן הֹבִישׁוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל הַמָּת מַלְבִיהָם שְּׂרֵיהֶם וְכְהַנֵיהֶם וּנְבְיאֵיהֶם: כּז אִמְרִים לָעֵׁץ אָבִי אַתָּה וְלָאָבֶן אַתִּ יִלְדְתְּנוּ ילדתני כתיב בִּי־בָּנָוּ אֵלַיָ עָרֶף וְלָא בְּנִים וּבְעֵּת רָצָתָם יְאִמְרֹּנ קּנְמָה וְהְוֹשִׁיצֵנוּ: כח וְאַיֵּה אַלהָרד אַשֶּׁר נְשִׁיתָ לָּד יָלוּמוּ אִם־יְוֹאִיעָּוּד בְּצֵר רְנְעָתֶך בֵּי מִסְפַּר נְעָרֶד הָיָּוּ אֱלֹהֶיךּ יְהוּדְהֹג (האשכנזים מוסיפים) ג ר הַלְוֹא מֵעַתְּה בָּרָאת קראתי כתיב לָי אָבִי אַלִּוּף נְעָרַי אָתָּה: (הספרדים מוסיפים) ד א אִם־תְשׁוּב יִשְׂרָאֵל ו לִאָם־יָהוָנֶה אַלַי תִּשְׁוּב וְאִם־תָּמִיר שִׁלֹי תִּאָוּב מִפְּנֵי וֹלָא תָנִר: ב וִנִשְׁבַּנְתְּ חֵי־יִהוְּה בֶּאֶמֶת going bare, and your throat from thirst. But you say, "It is no use. No, I love the strangers, and after them I must go." 26. Like a thief chagrined when he is caught, so is the House of Israel chagrined—they, their kings, their officers, and their priests and prophets. 27. They said to wood, "You are my father," to stone, "You gave birth to me," while to Me they turned their backs and not their faces. But in their hour of calamity they cry, "Arise and save us!" 28. And where are those gods you made for yourself? Let them arise and save you, if they can, in your hour of calamity. For your gods have become, O Judah, as many as your towns! 3 4. Just now you called to Me, "Father! You are the Companion of my youth. [SEPHARDIM ADD]

4 1. If you return, O Israel — declares the LORD — if you return to Me, if you remove your abominations from My presence and do not waver, 2. and swear, "As the LORD lives,"

יִתְהַלְּלִיּ: יִתְהַלְּלִיּ:

## דברים

בישעיה סימן א׳

א א חֲזוֹן יִשַׁנְיָהוּ בֶּן־אָמֹוֹץ אֲשֶׁר חָזָֹה עַל־יִהוּדָה וִירְוּשָׁלֶם בִּימֵׁי עָוּיְדָה יוֹתָם אָחָז יִחוֹלִינְהוּ מַלְבֵּי יִהוּדָה: ב שִׁמְעַוּ שָׁמַיִם וְהַאָּוֹיִנִי אֶׁרֶץ כִּי יָהוָדָה הַבֵּר בָּנִים גִּדַּלְתִּי וְרוֹמַמְתִּי וָהֶם בָּיִשְׁעוּ בִי: ג יָדַע שׁוֹר קבֹּהוּ וְחֲקוֹר אֵבְוּם בְּעָלָיו יִשְׂרָאֵל לָא יָרַע עַבִּי לָא הִתְבּוֹנָן: ר הוי ונוי חמא עם בָּבֶר עָוֹן וָרַע מְרֵעִים בָּנִים בַיִּשְׁחִיתִים עָּוְבָּוּ אֶת־יִהוָּה נְאֲצְוּ אֶת־קְרוֹשׁ יִשְׂרָאֵל נָזָרוּ אָחְוֹר: הּ עַל מָה תִכְּוּ עִוֹר

**Devarim** 

in sincerity, justice, and righteousness — nations shall bless themselves by you and praise themselves by you.

#### **DEVARIM**

**ISAIAH 1:1-27** 

1 1. The prophecies of Isaiah son of Amoz, who prophesied concerning Judah and Jerusalem in the reign of Uzziah, Jotham, Ahaz, and Hezekiah, kings of Judah. 2. Hear, O heavens, and give ear, O earth, for the LORD has spoken: "I reared children and brought them up—and they have rebelled against Me! 3. An ox knows its owner, an ass its master's crib: Israel does not know, My people takes no thought." 4. Ah, sinful nation! People laden with iniquity! Brood of evildoers! Depraved children! They have forsaken the LORD, spurned the Holy One of Israel, turned their backs [on Him]. 5. Why do

תוֹפֵיפוּ פָרָה בָּל־רָאשׁ לְחָלִי וִבְל־לַבָּב דַּנְי: ו מִבַּף־רָגָל וְעַד־רֹאשׁ אֵין־בָּוֹ מְתֹם בָּצַע וְחַבוּרָה וּמַבָּה מִריָּה לא־זֹרוּ וְלֵא חֻבְּשׁוּ וְלֹא רַבְּבָה בַּשְּׁמֶן: ז אַרִינְכֶם שְׁמְלָה עֲרֵיכֶם שָׂרָפַוֹת אֵשׁ אַדְמַתְּכָּם לְנָנְדְּכֶם זְרִים אְּכְלִים אֹלְה וּשְׁמְמָה בְּמַהְפֵּבַת זָרִים: ח וְנְוֹתְרָה בַת־צִיָּוֹן בְּסֵבְּה בְבָרֶם בִּמְלוּנָת בְמִקּשָׁה בְּעִיר נְצוּרֶה: מּ לוּלֵי יְהוֹנֶה צְּבָאוֹת הוֹתִיר לָנוּ שָׂרִיד בִּמְעֵמ בִּסְרֵם הָיִינוּ לַאֲמֹרָה דָּמִינוּ: י שִׁמְעִּי דְבַר־יִהוָּהָ קִצִינֵי סְדָם הַאָּזִיָנוּ תּוֹרַת אָלהֻינוּ עַם עֲמֹרֶה: יא לְמָּה לֵּי רְב־זִּבְחֵיכֶם יאפַר יְהוָּה שָּׁבֶּנְתִּי עֹלְוֹת אֵילִים וְחֵלֶב מְרִיאִים וְדַׁם פָּרֵים וּכְבָשִׂים וְעַתּוּדִים לָא חָפְּצְתִי: יב כָּר תָבֹאוּ לֵרָאוֹת פָּנָי מִי־בִקּשׁ

86 Devarim

you seek further beatings, that you continue to offend? Every head is ailing, and every heart is sick. 6. From head to foot no spot is sound: all bruises, and welts, and festering sores-not pressed out, not bound up, not softened with oil. 7. Your land is a waste, your cities burnt down; before your eyes, the yield of your soil is consumed by strangers a wasteland as overthrown by strangers! 8. Fair Zion is left like a booth in a vineyard, like a hut in a cucumber field, like a city beleaguered. 9. Had not the LORD of Hosts left us some survivors, we should be like Sodom, another Gomorrah. 10. Hear the word of the LORD, you chieftains of Sodom; give ear to our God's instruction, you folk of Gomorrah! 11. "What need have I of all your sacrifices?" says the LORD. "I am sated with burnt offerings of rams, and suet of fatlings, and blood of bulls; and I have no delight in lambs and hegoats. 12. That you come to appear before

זָאת מִיָּדְבֶם רָמָם חֲצֵרֶי: יג לָא תוֹסִיפוּ הָבִיא מִנְחַת־שָּׁוָא קְשַׂרֶת תְּוֹצֵבֶּה הָיא לִי חַבָּשׁ וְשַׁבָּת קְרָא מִקְרָא לְא־אוּכַל אָוֶן וְצַצְרָה: יר חָרָשׁיכֶם וּמְוֹצֵרִיכֶם שְּׁנְאָר נַפְּשִׁי דָרָני נְצַלַי לָמְרַח נִלְאֵיתִי נִשְׂא: מו וּבְבְּרִישְׂבֶּם בַּפֵּיבֶׁם אַנְלִים עֵינֵי מִבֶּׁם נַּם בִּי־תַרְבָּוּ תִפְלָּה אַינְנִּי שַּׁמְעַ יִבִיכֶּם דָּמָים מְלֵאוּ: מוּ רַחֲצוּ הוֹבֹּנ הָמִירוּ רָצֵ מִצְלְלֵיכֶם מִנְּנֶּר צִינְּי, חִדְּלְוּ הָרֵעַ: יו לִּמְרָוּ הֵימֵבְ הִּרְשׁוּ מִשְׁפָּט אַשְּׁרְוּ חָמֶוֹץ שִׁפְּשֵׁוּ יָתֹוֹם רָיבוּ אַלְמָנְה: יח לְבוּ־ בָּאָ וְנִוֶּּכְחָה יֹאמַר יִהֹנְהְ אִם־יִהְיֹּה חֲמְאֵיכֶּם בַּשָּׁנִים בַשָּׁלֶג יַלְבִּינוּ אִם־יַאִּדִיםוּ בַתּוֹלָע בַּצָּמֶר יְהְיִוּ: ישׁ אִם־תֹאבִוּ וּשְׁמַנְתָם שִוּב הָאָרֶץ תֹאבֶלוֹ: < וְאִם־תִּבְאַנִוּ וּמְרִיתֵם חָרֵב

**Devarim** 

Me—who asked that of you? Trample My courts 13. no more; bringing oblations is futile, incense is offensive to Me. New Moon and Sabbath, proclaiming of solemnities, assemblies with iniquity, I cannot abide. 14. Your new moons and fixed seasons fill Me with loathing; they are become a burden to Me, I cannot endure them. 15. And when you lift up your hands, I will turn My eyes away from you; though you pray at length, I will not listen. Your hands are stained with crime—16. Wash yourself clean; put your evil doings away from My sight. Cease to do evil; 17. Learn to do good. Devote yourself to justice; aid the wronged. Uphold the rights of the orphan; defend the cause of the widow. 18. "Come, let us reach an understanding"—says the LORD. "Be your sins like crimson, they can turn snow-white; be they red as dyed wool, they can become like fleece. 19. If, then, you agree and give heed, you will eat the good things of the earth; 20. But if you refuse and disobey, you will be devoured [by] the

תְּאָבְּׁלוּ בִּי בִּי יִהֹוָה דִבֵּר: כא אֵיכָה הַיִּתָה לְזוֹנְת קרָיָה נֶאֶבְנָה מְלֵאָתִי מִשְׁפַּׁמ צֵּדֶרן יַלִין בָּה וְעַתָּה מְרַצְּחִים: כב בַּסְבָּה הָיָה לְסִיגִים סַבָּאֵר מָתוּל בַּמָּיִם: כּג שָּׁרֵיִר סְוֹרָרִים וְחַבְּרֵי בַּנְבִים בָּלוֹ אֹהֵב שׁחֵד וְרֹדֵף שֵׁלְמֹנִים יָתוֹם לָא יִשְׁפֹּשׁוּ וְרָיב אַלְמָנָה לְא־יָבְוֹא אֲלֵיהֶם: כר לָבֹן נָאָם הָאָדוֹן יְהֹנָה צְבָאוֹת אָבִיר יִשְׂרָאֵל רוֹי אָנְחֵם מִצְּרֵי וֹאִנְּקְמָח מֵאוֹיָבֵיי כע וֹאָאָלּבֹר יָבִי עָבַיִּה וְאָצְּרָה כַּבִּר סִינְיִּה וֹאָםֹינִת בָּלְ-בִּנִילִינִי: מּו וֹאָאֵמֹיבָת אֵפִּׁתַּינִּ בַּבָרָאשׁנְּה וִיְצַצַיִּה בְּבַתִּחִלְּה אַחֲבִי־בֹּן יָקְבֵא לָרֹ עִיר הַצָּׁנֶק קרִיָה נְאָמְנְה: כּי צִיוֹן בְּמִישְׁפְּט יּשְּׁבֶרֶת וְשְׁבֶּירָ בִּצְּרָקְתֹּ: 88 Devarim

sword."—For it was the LORD who spoke. 21. Alas, she has become a harlot, the faithful city that was filled with justice, where righteousness dwelt-but now murderers. 22. Your silver has turned to dross; your wine is cut with water. 23. Your rulers are rogues and cronies of thieves, every one avid for presents and greedy for gifts; they do not judge the case of the orphan, and the widow's cause never reaches them. 24. Assuredly, this is the declaration of the Sovereign, the LORD of Hosts, the Mighty One of Israel: "Ah, I will get satisfaction from My foes; I will wreak vengeance on My enemies! 25. I will turn My hand against you, and smelt out your dross as with lye, and remove all your slag: 26. I will restore your magistrates as of old, and your counselors as of yore. After that you shall be called City of Righteousness, Faithful City." 27. Zion shall be saved in the judgement; her repentant ones, in the retribution.

## ואתחנן

בישעיה סימן מ׳

מ א לְחַמָּוּ נְחַמָּוּ עַּמָּי יאמַר אֶּלְהֵיבֶם: ב דַּבְּרוּ מַל-נֹב יֹרוּ הָּהַבָּׁם וֹלוֹנִאוּ אֹבֶּינִ כֹּּ כֹּלְאַת אָבָאָה כִּי נִרְצָה מִּוֹנְהֵ כִּי לַקְחָה מִיֵּר יִהוָּה בּפָלִים בְּכָל־חַמּאתֶיהָ: ג קוֹל קוֹרָא בַּמִּדְבֶּר פַּנָּר נֶרֶר יִהֹנְת יַשִּׁרוּ בְּעֲרָבָת מְסִלָּת לֵאלהֵינוּ: ר בָּל־נָּיא יִנְּשֵׂא וְבָל־תַר וְנִבְעָה יִשְׁפַּלוּ וְתַיַה הָצָקבׁ לָמִישׁוֹר וְהָרְבָסִים לְבִקְנְּה: הּ וְנִגְּלָה בּרוֹר יִתוֹנֻת וֹרָאַוּ בָּרִ-בְּשָּׁר יַחִּדְּׁו בִּי פִּי יִתוֹנֻת דַּבֶּר: ו קוֹל אֹמֵר קְרָא וִאָמַר מָה אָקְרָא בָּל־תַבְּשָׂר חָצִיר וְבָל-חַסְהָוֹ בְּצִיץ תַשְּׁרֶת: ז יָבֻשׁ חָצִיר נָבֶל צִּיץ כִּי רָוּחַ יִהֹוָה נְשִׁבְה בְּוֹ אָבֵן חָצִיר הַנְּמְם: ח יָבִשׁ חָצִיר נְבֵּל צִיץ

### **VA-ETCHANAN**

**ISAIAH 40:1-26** 

40 1. Comfort, oh comfort My people, says your God. 2. Speak tenderly to Jerusalem, and declare to her that her term of service is over, that her iniquity is expiated; for she has received at the hand of the LORD double for all her sins. 3. A voice rings out: "Clear in the desert a road for the LORD! Level in the wilderness a highway for our God! 4. Let every valley be raised, every hill and mount made low. Let the rugged ground become level and the ridges become a plain. 5. The Presence of the LORD shall appear, and all flesh, as one, shall behold—for the LORD Himself has spoken." 6. A voice rings out: "Proclaim!" Another asks, "What shall I proclaim?" "All flesh is grass, all its goodness like flowers of the field: 7. Grass withers, flowers fade when the breath of the LORD blows on them. Indeed, man is but grass: 8. Grass withers, flowers fade — but the word

וּדְבַר אֶלהֻינוּ יָקוּם לְעוֹלְם: מ עַל הַר-נְּבְהַ אָלִי־לְהָ מְבַשֶּׁרֶת צִּיּוֹן הְרֵימִי בַבּוֹן קוֹלֵה בְּבַשֶּׁרֶת יִרְוּשְׁלֶם הָרִימִי אַל־תִּילָאִי אִמְרִי לְצָרֵר יְהוּלָה הִגַּה אֱלְהֵיכֶם: י הַנֵּה אֲדֹנְיַ יֶהוֹה בְּחָזָכֵן יָבֹוֹא וּזְרֹעָוֹ מִישְׁלָה לִוֹ הִגַּּה שְּׁבְרוֹ אָתֹוֹ וּפְּעָלָתוֹ לְפַנְיוֹ: יא בְּרֹעָה עָדְרַוֹ יִרְעָה בּוֹרעוֹ יִלַבֵּץ שְׁלָאִים וּבְחֵיקוֹ יִשָּׂא עְּלִוֹת יָנַתֵּל: יב מִי־מָרַד בְּשָׁצְלוֹ מַיִם וְשָׁמַיִם בַּוָּרֵת תֹבֶּן וְבָל בַּשָּׁלִשׁ מֲפַר הָאָרֶץ וְשְׁלַל בַּפָּלָם הָרִים וּנְבָעוֹת בְּמְאוֹנְיִם: יג מִי־תִבֵּן אָת־רְוּחַ יְהֹנְהַ וְאָישׁ עֲצָתוֹ יְוֹרִיעֶנוּ: יר אֶת־מֵי נוֹעֵץוֹ וֹיִבִינִהוּ וַיִּלַמְּהָהוּ בְּאָרַח מִשְׁפָּמ וַיִּלַמְּהֵרוּ דַׁצַת וְבֶרֶךְ תְּבוּנְוֹת יְוֹדִיעֶנוּ: מּוֹ הַן גּוֹיִם בְּבֵּר מִדְלֵי וּכְשַׁחַק מְאוַנִיִם נָחְשָׁבוּ הֵן אִיָּים כַּדַּק

of our God is always fulfilled!" 9. Ascend a lofty mountain, O herald of joy to Zion; raise your voice with power, O herald of joy to Jerusalem — raise it, have no fear; announce to the cities of Judah: Behold your God! 10. Behold, the Lord GOD comes in might, and His arm wins triumph for Him; see, His reward is with Him, His recompense before Him. 11. Like a shepherd He pastures His flock: He gathers the lambs in His arm and carries them in His bosom; gently He drives the mother sheep. 12. Who measured the waters with the hollow of His hand, and gauged the skies with a span, and meted earth's dust with a measure, and weighed the mountains with a scale and the hills with a balance? 13. Who has plumbed the mind of the LORD, what man could tell Him His plan? 14. Whom did He consult, and who taught Him, guided Him in the way of right? Who guided Him in knowledge and showed Him the path of wisdom? 15. The nations are but a drop in a bucket, reckoned as dust on a balance; the very

יִמְוֹלֹ: מוּ וּלְבָבוֹן אֵין הֵי בְּעֵּר וְחַיָּתוֹ אֵין הֵי עוֹלְה: יו בְּל־הַגּוֹיָם בְּאַיִן נָנְהְוֹ מֵאֶפֶם וְתִהוּ בּוֹישָׁבוּ־לוֹ: יח וְאָל־מִי תִּדַמְּיוּן אֵל וּמַה־ דְּמָוּת תַּעַרָבוּ לְוֹ: יש הַפָּּטֶל נְסֵךְ הְלִישׁ וְצֹרֵךְ בַּזְּהָב יִרַקּעָנוּ וּרָתִקוֹת בֶּפֶף צוֹרֵף: כ הַמְּפָבְן הָרוּבָּה צֵץ לֹא־יִרָקב יִבְחָר חָרָשׁ חָבָם יָבַקּשׁ־לוֹ לְהָכִין פֶּסֶל לָא יִמְוֹט: כא הַלְוֹא תַרְעוּ הַלָּוֹא תִשְּׁבְּעוּ הַלָּוֹא הָנַּר מֵרָאשׁ לְבֶּם הַלוֹא הַבְינוֹתֶם מְוֹסְדְוֹת הָאָבֶץ: כב הַיּיִשֵּב עַל־תוּג הָאָָרֶץ וִיְשְׁבֶיהָ בַּחֲנָבִים הַנּוֹשֶּׁה כַרּק שְׁמַיִם וַיִּמְתָּחֵם בָּאָהֶל לְשְׁבֶת: כּג הַנּוֹתֵן רוֹזְנִים לְאָיִן שִׁפְּמֵי אָרֶץ בַתּהוּ נְשְׂה: כר אַף בַּל־נִשְּׁעוּ אַף בַּל־זֹדְעוּ אָף בַּל־שֹׁרֵשׁ בָּאָרֶץ גּוְעָם וְגַם נְשַׁף בָּהֶם וַיִּבְשׁוּ וּסְעָרָה בַּקִּשׁ coastlands He lifts like motes. 16. Lebanon is not fuel enough, nor its beasts enough for sacrifice. 17. All nations are as naught in His sight; He accounts them as less than nothing. 18. To whom, then, can you liken God, what form compare to Him? 19. The idol? A woodworker shaped it, and a smith overlaid it with gold, forging links of silver. 20. As a gift, he chooses the mulberry — a wood that does not rot — then seeks a skilled woodworker to make a firm idol, that will not topple. 21. Do you not know? Have you not heard? Have you not been told from the very first? Have you not discerned how the earth was founded? 22. It is He who is enthroned above the vault of the earth, so that its inhabitants seem as grasshoppers; who spread out the skies like gauze, stretched them out like a tent to dwell in. 23. He brings potentates to naught, makes rulers of the earth as nothing. 24. Hardly are they planted, hardly are they sown, hardly has their stem taken root in earth, when He blows upon them and they dry up, and the storm bears them off like straw.

יִּלְרָׁא מֵרָב אוֹנִים וְאַמְּיִץ בֹּחַ אִישׁ לָא נָעִּדְר: אַלָּה הַמּוֹצִיא בִמִסְפָּר צִּבָאָם וֹרָאוֹ מִי־בָרָא אַלָּה הַמּוֹצִיא בִמִסְפָּר צִּבָאָם וֹרָאוֹ מִי־בָרָא יִּלְרָא מֵרָב אוֹנִים וְאַמִּיץ בֹּחַ אִישׁ לָא נָעִּדְר:

# **עקב** בישעיה סימן מ״ט

לֶבְ חַי־אָנִי נִאָם-יִחְנָה כֹּי כִּלָּם פִּמִּרֵי תֹּלְבָּאִי יו אָאִי-סַבֹּיב תִּנִּיבׁ וּנִאִי כִּלָּם נִלְבָּצִּוּ בֹּאִי-מו דֵלו תַּלְ-כַּפַּים חַפִּעִיב וּמְחַבִּיב לִא אָאִפְּחַב: פִּמְּנְעִ נִּם-אַנְּי תִּאָּבְּּחִנִי וֹאָנִכִי לָא אָאִפְּחַב: בּמְּנְעִ נִּם-אַנָּי תִּאָבְּחִנִי וֹאָנְיִי לָא אָאִפְּחַב: בּמְנְעִ נִּם-אַנָּי תִּאָבְּחִנִי וֹלִי עִנְּלָּה מִנְרָה נִּאָרִי: ממ יד וַתִּאמֶר צִיּוֹן צִּזְבַנִי יְהֹנְיָה תִּלְּבָּי תִּלְבָּאוּ: 25. To whom, then, can you liken Me, to whom can I be compared? — says the Holy One. 26. Lift high your eyes and see: Who created these? He who sends out their host by count, who calls them each by name: because of His great might and vast power, not one fails to appear.

#### **EKEV**

ISAIAH 49:14-51:3

49 14. Zion says, "The LORD has forsaken me, my Lord has forgotten me." 15. Can a woman forget her baby, or disown the child of her womb? Though she might forget, I never could forget you. 16. See, I have engraved you on the palms of My hands, your walls are ever before Me. 17. Swiftly your children are coming; those who ravaged and ruined you shall leave you. 18. Look up all around you and see: they are all assembled, are come to you! As I live — declares the LORD — you shall don them all like jewels, deck yourself

וּעַלאָבׁים כּכּבָּע: ים כֹּי חַנְבתַנִּה וֹאֲבִׁמִיתִּיה וָאָרֶץ הַרְםָתֵּךְ כִּי עַתָּה ֹתִצְרֵי מִיוֹשֵׁב וְרְחַקוּ מְבַלְּצִיִה: כּ עָוֹד יְאִמְרֵוּ בְאָוֹבִיה בְּנֵיְ שִׁבְּלֵיִה צַר־לָי הַמָּקוֹם נִשְׁה־לִי וְאֵשֵׁבְה: כא וְאָבֵוֹרִתְּ בּלְבָבֶר מִי יָלַד-לִי אָת־אֵּלֶה וַאֲנִי שְׁבוּלָה וֹנֹלְמוּבָת נּלָת | וֹסוּלָת וֹאֵכָּת מֵי נִהַּל בֹּן אֲנִי נִישָׁאַרָתִּי לְבַדִּי אֵלֶה אֵיפָה הֵם: כב כְּה־אָבֵּר אַרנָר יֵהוֹת הַנַּה אֶשָׂא אֶל־נּוֹיִם יָדִי וְאֶל־ עַּמָים אָרֵים נִפֹּי וְהַבְּיאוּ בְנַיִּהְ בְּחֹצֵּן וּבְנֹתַיִּה עַל־בָּתָף תִּנְּאֶאנָה: כּג וְהָיֹנּ מִלְכִׁים אִמְנִיּה וְשָּׂרְוֹתֵיהֶם מֵינְיַלְתַׁיִךְ אַפַּׁיִם אֶבֶיץ יִשְׁתַּחְווּ־ לָךְ וְצָפַר רַנְלֵיךִ יִלַחֵבוּ וְיָרַצִּתְּ בִּי־אָנִי יְהֹוָה אַשֶּׁר לא־יִבְשׁוּ לוְיִ: כר הַיָּקַח מִּנְבְּוֹר מַלְקְוֹחַ וָאִם־יִשְׁבִי צַדָּיק יִפְּלֵמ: כה כִּי־בָה אָמַר יְהֹוָה

with them like a bride. 19. As for your ruins and desolate places and your land laid waste - you shall soon be crowded with settlers, while destroyers stay far from you. 20. The children you thought you had lost shall yet say in your hearing, "The place is too crowded for me; make room for me to settle." 21. And you will say to yourself, "Who bore these for me when I was bereaved and barren, exiled and disdained — by whom, then, were these reared? I was left all alone — and where have these been?" 22. Thus said the Lord GOD: I will raise My hand to nations and lift up My ensign to peoples; and they shall bring your sons in their bosoms, and carry your daughters on their backs. 23. Kings shall tend your children, their queens shall serve you as nurses. They shall bow to you, face to the ground, and lick the dust of your feet. And you shall know that I am the LORD — those who trust in Me shall not be shamed. 24. Can spoil be taken from a warrior, or captives retrieved from a victor? 25. Yet thus said the LORD:

בּם-יִּמְבֵּי נִבּוּר יַבָּּח וּכַיּלְקוֹחַ עָּרִיץ יִפְּלֵמ וְאָת־ יָרִיבֵרְ אָנִבְי אָרִיב וְאָת־בְּנַיִרְ אָנִבִי אוֹאִיעַ: בי וְהַאָבַלְתַּי אֶת־מוֹנִידִּ אֶת־בְּשְׁרָׁם וְבֶעְּסִים בַּבֶּם יִשְּׁבְּרִוּן וְיָדְעוּ בָל־בָּשָׁר בִּי אֲנִי יְהֹוָה קוֹשִׁיעִּה וְגְאָלֵה אָבִיר יַנְצַקֹב: נ א כָּה ו אָמֵר יָתֹוָה אֵי זֶה מֵפֶר כְּרִיתַוּת אִמְּכֶם אֲשֶׁר שַׁלַחְתִּידְ אַוֹ מִי מִנוֹשֵׁי אֲשֶׁר־מְבַרְתִּי אֶתְבֶּם לִוֹ הַן בַּעֲוֹנְתִיכֶם נִמְבַּרְתֶּם וּבְפִּשְׁעֵיכֶם שִּׁלְּחָה אִמְכֶבו: ב מַדּוּעַ בָּאתִי וְאֵין אִישׁ קָרָאתִי וְאֵין עוֹנֶה הַקַצור קַצְרֶה יָדִי מִפְּדוֹת וְאִם־אֵין־בִּי כְהַ לְהַצִּיל הַן בְּגַעֲּרָתִי אֲחֲרֵיב יָם אָשֵׂים נְּדָרוֹת מִדְבָּר תִּבְאַשׁ דְּנְתָם מֵאֵין מַׁיִם וְתָּמִת בֹּבְּלָא: גּ אַלְבָּישׁ שָׁמַיִם קֹדְרָוּת וְשַׂק אָשִׁים בְּסוּתֶם: ר אֲדֹנְי יֵהוֹה נָתַן לִי לְישׁוֹן לְמוּדִים

Captives shall be taken from a warrior and spoil shall be retrieved from a tyrant; for I will contend with your adversaries, and I will deliver your children. 26. I will make your oppressors eat their own flesh, they shall be drunk with their own blood as with wine. And all mankind shall know that I the LORD am your Savior, the Mighty One of Jacob, your Redeemer. 50 1. Thus said the LORD: Where is the bill of divorce of your mother whom I dismissed? And which of My creditors was it to whom I sold you off? You were only sold off for your sins, and your mother dismissed for your crimes. 2. Why, when I came, was no one there, why, when I called, would none respond? Is my arm, then, too short to rescue, have I not the power to save? With a mere rebuke I dry up the sea, and turn rivers into desert. Their fish stink from lack of water; they lie dead of thirst. 3. I clothe the skies in blackness and make their raiment sackcloth. 4. The Lord GOD gave me a

לָרֵעַת לָעִוּת אֶת־יָאַף דָּבָר יָאָיר וּ בַּבְּקֶר בּבָּכֶּר יָעֵיר לִי אֹנֶן לִשְׁמִעַ בַּלְּמוּדְים: ה אֲדֹנְיַ יֶהוֹה פֶּתַח־לָי אֹזֶן וְאָנֹכִי לָא מָרֶיתִי אָחוֹר לָא נְסוּנְתִי: וּ זִּוֹתְ דַּעַעִּה לְמַבְּתם וּלְחַבֹּי לְמִיְרִמֹּים פָּנֵל לָא הִסְתַּרְתִּי מִכְּלִמְוֹת וָרְק: זּ וַאִּדנְיַ יָהוֹה יְצִוֹר-לִי עַל־בֵּן לָא נִבְלָבְהִי עַל־בֵּן שַּׂמְתִּי בְּנֵי בַּחַלְּמִישׁ וְאֵרֵע כִּי־לָא אֵבִושׁ: ח לַרוֹב מַצְּהִילִי מִי־יָנִיב אִתִּי נַצַּמְיְדָה יָחֲד מִי־בַעַל מִשְׁפָּטִי יִבּנִשׁ אֵלְי: מ הֵן אֲדֹנְי יֵהוֹה וֹאַזָר-לָּר כִּר-הָּגּא וֹרְיִאִּרְאֵנִי עֹּלְ כִּלָּם כַּבּבֶּר יִבְלֹּוּ עָשׁ יְאַבְלֵם: י מֵי בָבֶם יִרֵא יְהֹוָה שֹׁמֵעַ בְּקוֹל עַבְרְוֹ אֲשֶׁר ו הָלַךְ חֲשׁבִים וְאֵין נֹנַהֹּ לוֹ יִבְמַחֹ בְּמֵּם יִהנְּה וִישְׁמֵן בֵּאלֹהָיו: יא הֵן בִּלְבֶם קֹדִחֵי אֵשׁ מְאַזְּרֵי זִיקְוֹת לְבָוּ | בְּאַוּר

skilled tongue, to know how to speak timely words to the weary. Morning by morning, He rouses, He rouses my ear to give heed like disciples [are taught]. 5. The Lord GOD opened my ears, and I did not disobey, I did not run away. 6. I offered my back to the floggers, and my cheeks to those who tore out my hair. I did not hide my face from insult and spittle. 7. But the Lord GOD will help me therefore I feel no disgrace; therefore I have set my face like flint, and I know I shall not be shamed. 8. My Vindicator is at hand — Who dares contend with me? Let us stand up together! Who would be my opponent? Let him approach me! 9. Lo, the Lord GOD will help me — Who can get a verdict against me? They shall all wear out like a garment, the moth shall consume them. 10. Who among you reveres the LORD and heeds the voice of His servant? — though he walk in darkness and have no light, let him trust in the name of the LORD and rely upon his God. 11. But you are all kindlers of fire, girding on firebrands.

אָשְׁבֶׁם וּבְזִיקוֹת בְּעַרְהֶּם מִיְּדִי הְיָתְה־וַּאת לָבֶׁם לָמַמְצַבָּה תִּשְׁבְּבוּו: נא א שִׁמְעוּ אֵלֵי רַדְפַּי צָבֶרן מְבַקְּשֵׁי יְהֹנָתְ הַבִּישׁוּ אֶל־צִוּר חָצַּבְתָּם וְאֶל־מַקֶבֶת בִּוֹר נָקַרְתֵּם: ב חַבִּישוּ אָל־אַבְרָהָם אָבִיבֶּם וְאֶל־שָׂרָה תִּחְוֹלֶלְכָבֵם בּי־אֶתְר קָרָאתִׁיו וַאֲבֶרְבָהוּ וָאַרְבֵּהוּ: גּ בִּי־ נְחַם יְהֹנָה צִּיּוֹן נְחַם בְּל-חְרָבֹתִיהְ וַיְּשֶׂם מִרְבָּרָהֹ בְּעֵּרֶן וְעַרְבָתָה בְּנֵן־יְתוֹּהְ שְּׁשְׂוֹן וְאַמְחָה יִפְּצֵא בָה תוֹדָה וְקוֹל זִמְרָה: Walk by the blaze of your fire, by the brands that you have lit! This has come to you from My hand: You shall lie down in pain. 51 1. Listen to Me, you who pursue justice, you who seek the LORD: Look to the rock you were hewn from, to the quarry you were dug from. 2. Look back to Abraham your father and to Sarah who brought you forth. For he was only one when I called him, but I blessed him and made him many. 3. Truly the LORD has comforted Zion, comforted all her ruins; He has made her wilderness like Eden, her desert like the Garden of the LORD. Gladness and joy shall abide there, thanksgiving and the sound of music.

## ראה

## בישעיה סימן נ"ד

ואם היום ר״ח או מחר חדש נוהגים בק״ק פפד״מ להפטיר בשל ר״ח או מחר חדש. אבל בהרבה קהלות נוהגים להפטיר עניה סערה ולדחות של מחר חדש, אבל של ר״ח אין דוחין, ויש קהלות דוחין גם של ר״ח

מאועי מו-גֹר אִשָּׁב הֹלִיב יִפּוּן; מו הַצָּע נו כעיב כֹּי לִאַ-עֹלְרַב אַלָּיב: מו דֵּוֹ צִּוָר יָצִּנִר אָפָׁם עֹפוּנְינִי רַחַלֵּר מִלְּאָׁלְ כִּי-לָאַ עֹילָאִי וּכִּשְׁחַשְּׁנִ לְפוּדֵר יִהְנָע וֹלַכִּל בִּצְּלָנִה וֹמְלָּוֹם בַּנְינִה: יד בּצִּבְלֵּע אָלְנָה וֹכְּלְ-נִּכִּרְ אָמִלְנִים בַּנְינִה: יד בּצִּבְלֵע אָלְנִי וֹחָלֵע וֹכְלְ-נִּכִּרְ אָמִיְמִילִי בִּיּלִי וְלִּיר וְלָּצִר וְבִּילִר וְבִּילִר בְּבִּיּר מַרְבִּיץ בַּפּוּבְ אָבְּנְיִה וְמִלְיִם בְּנִיר וֹמְלִיתִּי בְּפִּנִיך וְנִבְּרְבִייִּה וְבָּלְ-בָּבַיִּ מַרְבִּיץ בַּפּוּדְ אָבְנְיִה לְאִלְיִם בְּנִיר וֹמְלִיתִּי בְּפִּנִיר וְבִּילִיךְ בְּפִּנִיךְ וְלִּאַרְנִיךְ בַּפּנִילִים: מַרְבִּיץ בַּפּוּדְ אָבְּנְיִה לְאִבְינִיך וְמִלְּנִיךְ בְּפִּנִּיךְ בְּפִּנִּיךְ בַּפּנִילִים:

#### RE'EH

ISAIAH 54:11-55:5 (Except if Re'eh falls on Rosh Chodesh)

54 11. Unhappy, storm-tossed one, uncomforted! I will lay carbuncles as your building stones and make your foundations of sapphires. 12. I will make your battlements of rubies, your gates of precious stones, the whole encircling wall of gems. 13. And all your children shall be disciples of the LORD, and great shall be the happiness of your children; 14. You shall be established through righteousness. You shall be safe from oppression, and shall have no fear; From ruin, and it shall not come near you. 15. Surely no harm can be done without My consent: whoever would harm you shall fall because of you.

אָנֹכִי בָּרָאתִי חָלָשׁ נֹפַּׁחַ בְּאֵשׁ פָּחְׁם וּמוֹצִיא בְלִי לְבִוֹצֵימֵהוּ וָאָנֹכֵי בְּרָאתִי בִישְׁחָית לְחַבֵּל: יו בּֿלַ-בֹּגֵּר נוּגַּר מָנִינִי לָא יֹגִּלָּט וֹבֹּלְ-לָאָוֹן הַקום־אִתָּר לַמִּישְׁפָּט תַּרִישִׁינִי זֹאת נְחַלַת עַבְבֵר יִהֹנְדֻ וְצִּרְקָתָם מֵאִתִּי נְאָם־יִהֹנְה: נה א קוֹי בָּל־צָמֵא לְבָוּ לַמַּיִם וַאֲשֶׁר אֵין־לִוּ בָּסֶף לְכַּוּ יִּשִּׁבְרוּ וָאֱבֹלוּ וּלְבֵוּ יִשִּׁבְרוּ בְּלוֹא־בֶּטֶף וּבְלוֹא מְחָיר יַיִן וְחָלֶב: בּ לֻּמָּה תִּשְׁקְלוּ־ בָּסֶף בְּלוֹא־לֶחֶם וִיגִימֲבֶם בְּלְוֹא לְשָׂבְעָה יִשִׁמְלוּ שָׁמְוֹעַ אֵלֵי וְאִבְלוּ־מוֹב וְתִתְעַנַּגְ בַּדֶּשֶׁן נַפִּישָׁכֶּם: גּ תַשַּׁרּ אָזְנָכֶם וּלְכֵר אֵלֵי שִׁמְעִּרּ וּתְתֵי נַפִּשְׁבֶח וָאֶבְרָתָה לָבֶם בְּרֵית עוֹלָם חַסְבֵי דָוָד הַגָּאָבְיִנִים: ר הָן צִר לְאוּפִים נְתַתִּיו נְגִיד וּמְצַוּהְ לְאָמִים: ה הֵן נְּוֹי לְא־תַדַע ֹתִּקְרָא וְנְוֹי

16. It is I who created the smith to fan the charcoal fire and produce the tools for his work; so it is I who create the instruments of havoc. 17. No weapon formed against you shall succeed, and every tongue that contends with you at law, you shall defeat. Such is the lot of the servants of the LORD, such their triumph through Me—declares the LORD. 55 1. Ho, all who are thirsty, come for water, even if you have no money; come, buy food and eat: Buy food without money, wine and milk without cost. 2. Why do you spend money for what is not bread, your earnings for what does not satisfy? Give heed to Me, and you shall eat choice food and enjoy the richest viands. 3. Incline your ear and come to Me; hearken, and you shall be revived. And I will make with you an everlasting covenant, the enduring loyalty promised to David. 4. As I made him a leader of peoples, a prince and commander of peoples, 5. so you shall summon a nation you did not וֹלְלְרָוֹשׁ יִשְּׁרָאֵל כִּי מַּאֲרָה: לְאַ־יִדְעִּוּך אֵלֶיך יָרִוּצוּ לְמַעֵּן יִהֹנְה אֱלְהָיךּ

## שפטים

בישעיה סימן נ״א

נא יב אָנֹבִי אָנֹבִי הוּא מְנַחֶמְבֶּם מִי־אַתִּ וַתְּירָאִי מֵאָנִוֹשׁ יָמוּת וּמִבֶּן־אָדָם חָצִיר יּנְתְן: יג וַתִּשְׁבַּח יִתֹּוָר עֹשֶׁךּ נוֹמֶר שְׁבַּים וִיםֵר אָּרֶץ וֹתְפַחֵׁר תְּאִיר בְּל-הַיּוֹם מִפְּנֵי חֲמַת הַמֵּצִיק בְּאֲשֶׁר בּוֹגֵן לְהַשְּׁחֻית וְאַיֵּה חֲמַת הַמֵּצִיק: יר מִהָר צֹּעָה לְהִפְּתִחַ וְלְאֹ־יָמְוּת לַשַּׁחַת וֹלָא נִחְסַר לַחְמִוּ: מּוּ וֹאָנִכִּי יִתּוְרֵה אֵׁלְהָּיבְּ רֹגַע הַיָּׁם וַיֵּהֶהָה נַּלָּיו יִהֹוָה צְּבָאוֹת שְׁמְוֹ: מו וֹאָאֵלֶם דָּבָרֵר בָּפִּיך וּבְצֵל יָדִי כִּפִּיתְּיך לִנְשְׁעֵ

**Shofetim** 

know, and a nation that did not know you shall come running to you—for the sake of the LORD your God, the Holy One of Israel who has glorified you.

### **SHOFETIM**

ISAIAH 51:12-52:12

51 12. I, I am He who comforts you! What ails you that you fear man who must die, mortals who fare like grass? 13. You have forgotten the LORD your Maker, who stretched out the skies and made firm the earth! And you live all day in constant dread because of the rage of an oppressor who is aiming to cut [you] down. Yet of what account is the rage of an oppressor? 14. Quickly the crouching one is freed; he is not cut down and slain, and he shall not want for food. 15. For I the LORD your God — who stir up the sea into roaring waves, whose name is LORD of Hosts — 16. have put My words in your mouth and sheltered you with My hand; I, who planted the

יְשָׁמַיִם וְלִיםֶר אָרֶץ וְלֵאמֶר לְצִיוֹן עַמִּי־אָתְּת: יי התְעוֹרָרֵי הְתְעוֹרָרִי קוּמִי יְרֵוּשְׁלֵּם אֲשֶׁר שָׁתֶית מִיַּדְ יָהוֹּןָה אֶת־בְּוֹם חֲמְתְוֹ אֶת־קֻבַּעַת בַּוֹם הַתַּרְצַלָּה שָׁתִית בְּצִית: יח אֵין־מְנַהֵל בְּה מִבְּל־בָּנִים יָלֶדָה וְאֵין מְחֲזִיל בְּיָדָה מִבְּל־ בָּנִים נִּבֵּלָה: ישׁ שְׁתַּיִם הַנְּה קֹרָאתִיך אָ יַנְוּד לֶרְ הַשַּׁר וְהַשָּׁבֶר וְהָלָעב וְהַחֶבֶב מִי אֲבַחֲמֵר: בּבַיִּר עָלְפִּוּ שֶׁבְבֶוּ בְּרָאשׁ בָּל־חוּצְוֹת בְּתוֹא מִבְמָר הַמְּלִאָים חֲמַת־יִהֹנָה גַּנְצַרָת אֱלֹהָיִה: בא לָבֶן שִׁמְעִי־נָא זָאת עֲנִיָּהְ וּשְׁבָרַת וְלָא מֹנְיוֹן: כב בְּתַּבְּמֵּר אֲבִנְיִהְ יְתֹּלָה יְתִּלְה יְרִב עַמֹּוֹ הַנֵּה לָקָחָתִי מִיָּהֵךְ אֶת־בְּוֹם הַתַּרְעֵלְה אָת־קַבַּעַת בוֹם חֲבָתִי לְא־תוֹפֵיפִי לִשְׁתוֹתָה עור: כג וְשַׂמְתִּידָ בִּיַר־מוֹנֵיךָ אֲשֶׁר־אֶמְרָוּ 100 Shofetim

skies and made firm the earth, have said to Zion: You are My people! 17. Rouse, rouse yourself! Arise, O Jerusalem, you who from the LORD's hand have drunk the cup of His wrath, you who have drained to the dregs the bowl, the cup of reeling! 18. She has none to guide her of all the sons she bore; none takes her by the hand, of all the sons she reared. 19. These two things have befallen you: Wrack and ruin — who can console you? Famine and sword — how shall I comfort you? 20. Your sons lie in a swoon at the corner of every street — like an antelope caught in a net drunk with the wrath of the LORD, with the rebuke of your God. 21. Therefore, listen to this, unhappy one, who are drunk, but not with wine! 22. Thus said the LORD, your Lord, your God who champions His people: Herewith I take from your hand the cup of reeling! The bowl, the cup of My wrath; you shall never drink it again. 23. I will put it in the hands of your tormentors, who have

לְנַפְּאֵרָ יִשְׁתֵר וְנִגְצְבְרָת וַתְּשִּׂימִי בְאָּבִיץ גֵּוֹר וְבַחָוּץ לַעְּבְרִים: נב א עוּרֵי עוּרֵי לִבְיִשֵי אָנוֹר גֹּנוֹן לִבְּאָר | בּנְבֵר תִפְּאַרְתִּר יִרוּשָׁלַם עִיר הַלֹּדָשׁ בִּי לָא יוֹמָיף יָבא־בָּךְ עִוֹד עָרֵל וֹמָמֵא: ב הִתְנַנְיֵרִי מִנְּפָּרָ קוּמִי שָׁבִי יִרְוּשָׁלֵם הְתָפַתְּחִל התפתחו כתיב מְוֹסְרֵי צַנְּאַרֵּךְ שְׁבִיּהָ בַּת־צִיּוֹן: ג כִּי־כֹה אָמַר יְהֹנָה חִנָּטְ נִמְכַּרְתָּם וְלְא בְבֶבֶםְף תִּנְּאֵלוּ: ר כִּי כָה אָמַר אֲדֹנְי יֵהוֹּה בִּצְרֵיִם יָרַד־עַמִּי בָרְאשׁנָה לְנְוּר שָׁם וְאַשׁוּר בְּאֶפֶם זְצִשְׁקוֹ: הּ וְעַתָּה מַה־לִּי־פֹה נְאָם־יִהוְוֹה בּי־לַקּח עַּפִּי חִנָּם מְשִׁלְי יִהֵילִילוּ נְאֵם־יִהוְּה וְתָמֶיד בָּל־הַיָּוֹם שְׁמִי מִנּאָץ: וּ לְבֵן יֵדַע עַמִּי שָׁמֵי לָבֵן בַּיִּוֹם הַהֹוּא בִּי־אָנִי־הָוּא הַקְבַּר הגני: ז מַה־נָּאוֹנ עַל־הֶהְרִים רַנְלֵי מְבַיּשֵׁר 101 Shofetim

commanded you, "Get down, that we may walk over you" — so that you made your back like the ground, like a street for passersby. 52 1. Awake, awake, O Zion! Clothe yourself in splendor; put on your robes of majesty, Jerusalem, holy city! For the uncircumcised and the unclean shall never enter you again. 2. Arise, shake off the dust, sit [on your throne], Jerusalem! Loose the bonds from your neck, O captive one, Fair Zion! 3. For thus said the LORD: You were sold for no price, and shall be redeemed without money. 4. For thus said the Lord GOD: Of old, My people went down to Egypt to sojourn there; but Assyria has robbed them, giving nothing in return. 5. What therefore do I gain here? declares the LORD — for My people has been carried off for nothing, their mockers howl declares the LORD — and constantly, unceasingly, My name is reviled. 6. Assuredly, My people shall learn My name, assuredly [they shall learn] on that day that I, the One who promised, am now at hand. 7. How welcome on the mountains are the footsteps of the

בּוֹמְלִינִ שָׁלְוֹם מְבַמֵּר שִוֹב מַיִּשְׁלִיתַ יִשׁוּעָת אֹמֵר לְצִיּוֹן מְלַהְ אֱלֹהָיה: ח קוֹל צֹפֵיִה נְשִׂאוּ קוֹל יַחְבָּו יִרַנֵּגָה כִּי עַיִן בְּעַין יִרְאוּ בְּיִשׁוּב יְהוֹוְה אֹנְוֹן: מּ פֹּאַתוּ רַנְּנוּ יַחְבָּׁוּ חַרְבוּת יִרְוּשְׁלֵם בּי־נִתַם יִהֹוָה עַמִּוֹ נְּאַל יִרְוּשָׁלָם: י חְשֵׁף יְהֹנָה אָת־זְרָוֹעַ קָרְישׁוֹ לְעֵינֵי בָּל־תַּנִּוֹיֻם וְרָאוּ בְּל־אַפְּםֵי־אָָרֶץ אָת יִשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ: יא סְוּרוּ סורוֹ צְאָוּ מִשָּׁם שָמֵא אַל־תִנְּעֵוּ צִאָּוּ מִתוֹבָה הַבְּרוּ נִשְּׁאֵי כְּלֵי יִהֹוְה: יב כִּי לָא בְחִפְּזוֹן עּקָאוּ וּבִלְנוּסָת לָא עלְכְנוּן בֹּי-ענִלְּה לִפְנִיכֶם יָתֹנְת וּמְאַסִּפְבֶם אֱלֹהֵי יִשְּׂרָאֵל: 102 Shofetim

herald announcing happiness, heralding good fortune, announcing victory, telling Zion, "Your God is King!" 8. Hark! Your watchmen raise their voices, as one they shout for joy; for every eye shall behold the LORD's return to Zion. 9. Raise a shout together, O ruins of Jerusalem! For the LORD will comfort His people, will redeem Jerusalem. 10. The LORD will bare His holy arm in the sight of all the nations, and the very ends of earth shall see the victory of our God. 11. Turn, turn away, touch naught unclean as you depart from there; keep pure, as you go forth from there, you who bear the vessels of the LORD! 12. For you will not depart in haste, nor will you leave in flight; for the LORD is marching before you, the God of Israel is your rear guard.

## כי תצא

בישעיה סימן נ״ד

נר א רָנִי זְצַקְרָה לָא יָלֶרָה פִּצְּחִי רִנְּהַ וְצַּהְלִי לא־חָלָה בִּי־רַבִּים בְּנִי־שׁוֹמֵמְה מִבְּנֵי בְעוּלָה אָמַר יִהוָה: ב הַרְחַיבִי | מְקוֹם אָהָלֵּה וְירִישְׁוֹת מִשְׁבְנוֹתֵיִךְ יַשִּׁרּ אַל־תַּחְשָׁבִי הַאָּבִיכִי מֵיתְרַיִּךְ וִיתֶרתַיִּהְ חַוּּקִי: ג בִּי־נָמִין וּשְׂמָאול תִּבְּרָצִי וַיְרַצֵּהְ גּוֹיָם יִילָשׁ וְעָרִים נְשַׁמְוֹת יוֹשִׁיבוּ: ר אַל־תִּירָאִי כִּי־לָא תַבוֹישִׁי וְאַל־תִּבְּלְטִי כִּי לָא תַחָפָּיִרִי כִּי בְשֶׁת עֲלוּמַיִּהְ תִּשְׁבָּחִי וְחֶרְפַּת אַלְמְנוּתֻיִּדְ לָא תִוְבְּרִי־עְוֹד: ה בֵּי בְעֲלֵיִדְּ עשַׁיִּךְ יִהֹנָת צְבָאוֹת שְׁמִוֹ וְגְאֲלֵךְ קְרֵוֹשׁ יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵי בָל־הָאָרֶץ יִקְּרֵא: ו בִּי־בְאִשְׁה אַזוּבָה וַאֲצִוּבַת רָוּחַ קּרָאָרְ יִהֹנְת וְאֵשֶׁת

#### **KI-TETZE**

ISAIAH 54:1-10 (If Re'eh (p. 96) was pre-empted by Rosh Chodesh, its Haftarah [54:11-55:5] is added on here)

54 1. Shout, O barren one, you who bore no child! Shout aloud for joy, you who did not For the children of the wife forlorn shall outnumber those of the espoused said the LORD. 2. Enlarge the site of your tent, extend the size of your dwelling, do not stint! Lengthen the ropes, and drive the pegs firm. 3. For you shall spread out to the right and the left; your offspring shall dispossess nations and shall people the desolate towns. 4. Fear not, you shall not be shamed; do not cringe, you shall not be disgraced. For you shall forget the reproach of your youth, and remember no more the shame of your widowhood. 5. For He who made you will espouse you — His name is "LORD of Hosts." The Holy One of Israel will redeem you — He is called "God of all the Earth." 6. The LORD has called you back as a wife forlorn and forsaken. Can one cast off the wife of his youth? —

ּנְעוּרֶים כִּי תִּמְאֵם אָמַר אֱלֹהָיִה: זּ בְּרֶנַע קְמִן מַזַבְתִּיֶר וּבְרַחֲמִים וְּדֹלִים אֲלַבְּצֵּרְ: ח בְּשֶׁצֶּר לָצֶף הִסְתַּרְתִּי פְנֵי הָנֵע מִמֵּה וּבְחֶסֶר עוֹלָם רְחַמְתִּירָ אָמַר נְּאָצֵרְ יְהֹנְה: מּ כִּי־מֵי נֹחַ זָאת לִּי אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִי מֵנְבִר מֵי־נֶחַ עִּוֹד עַל־ הַאָּרֶץ בֵּן נִישְׁבֵּנְתִּי מִקְצִר עְלֵיִה וּמִנְעָר־בְּּה: י כַּי הֶהָרִים יָמֹוּשׁוּ וְהַנְּבְעִוֹת תְּמוּשֶׁינָה וְחַסְּדִי מֵאתֵּך לא־יָמוּשׁ וּבְרֵית שְׁלוֹמִי לְא תָמׁוּשׁ אָמַר מִרְחֲמָך יִהֹנְהֹי

ואותן הקהלות, ובתוכן ק"ק פפד"מ שמנהגן לדחות עניה סערה של פ' ראה מפני הפטרת ר"ח או מחר חדש, מוסיפים כאן עניה סערה אם היתה נדחת מפ' ראה 104 Ki-Tetze

said your God. 7. For a little while I forsook you, but with vast love I will bring you back. 8. In slight anger, for a moment, I hid My face from you; but with kindness everlasting I will take you back in love — said the LORD your Redeemer. 9. For this to Me is like the waters of Noah: as I swore that the waters of Noah nevermore would flood the earth, so I swear that I will not be angry with you or rebuke you. 10. For the mountains may move and the hills be shaken, but my loyalty shall never move from you, nor My covenant of friendship be shaken — said the LORD, who takes you back in love.

# כי תבוא

בישעיה סימן ס׳

ם א קומי אורי כִּי בָא אוֹרֶךְ וּכְבוֹד יְהֹוָה מְּלֵינִה זָּלָח: ב פּֿיַבוּנֹע בֿעָמָּנִ יַבַּפּּע־אָּבׁא וְצַרָבֶּל לְאֵמִים וְעָלֵיה יִוֹרֵח יְהוְּה וּכְבוֹדְוֹ עַלֵיָה יֵרָאֶה: גּ וְהָלְכָּוּ גוֹיִם לְאוֹרֵהְ וּמְלָבִים לְנְצַה זַרְתַה: ר שָּׁאִי־סְבִיב מֵינַיִה וּרָאִי בִּלָּם נִקְבְצֵוּ בָאוּ־לֶךְ בְּנִיהֵ מִרְחוֹק יָבֹאוּ וּבְנֹתַיִה עַל־צַר תִּאָמַנְה: הּ אָז תִּרְאִי וְנְהַרִּתְּ וּפְחַר וֹרָתַב לְבָבֵר בִּי־וֹרָפַּר עָלֵיה הַבְּוֹן יָם תִיל נּוֹים יָבָאוּ לָדִּ: וּ שִּׁפְעַּת וְּמַלִּים תִּכַפַּד בִּכְרֵי מִדְיָן וְצֵיפָׁה כִּלָּם מִשְּׁבָא יָבְאוּ זְהָב וּלְבוֹנְה יִשְּׁאוּ וּתְהַלְּוֹת יְהֹנָהְ יָבַשֵּׂרוּ: ז בְּל־צָּאוֹ בֵדְר יִבְּוֹבְני לָך אַילֵי וָבְיוֹת יִשְׁיִתְוּנֶךְ יַנְצַלְוּ עַל־רָצוֹן

#### **KI-TAVO**

ISAIAH 60:1-22

60 1. Arise, shine, for your light has dawned; the Presence of the LORD has shone upon you! 2. Behold! Darkness shall cover the earth, and thick clouds the peoples; but upon you the LORD will shine, and His Presence be seen over you. 3. And nations shall walk by your light, kings, by your shining radiance. 4. Raise your eyes and look about: they have all gathered and come to you. Your sons shall be brought from afar, your daughters like babes on shoulders. 5. As you behold, you will glow; your heart will throb and thrill — for the wealth of the sea shall pass on to you, the riches of nations shall flow to you. 6. Dust clouds of camels shall cover you, dromedaries of Midian and Ephah. They all shall come from Sheba; they shall bear gold and frankincense, and shall herald the glories of the LORD. 7. All the flocks of Kedar shall be assembled for you, the rams of Nebaioth shall serve your needs; they shall be welcome offerings on My מִוֹבְּחִׁי וֹבֵית תִּפְאַרְתִּי אֲפָאֵר: ח מִי־אֵלֶּה בְּנָב תִּעוּבֶּינָה וְכַיוֹנִים אֶל־אֲרֻבְּתֵיהֵם: מ כִּי־ לָר וֹ אִינִם יִקוּוּ וְאָנִיּוֹת תַּרְיִשׁישׁ בְּרָאשׁנְּה לְּדָבֶיא בְנַיִּדְ מִרְחֹוֹק כַּסְפָּם וּזְדְבָם אִתָּם לָּאֵם יִהֹנָה אָלהַיִּה וְלִקְרָוֹשׁ יִשְּׂרָאֵל כִּי בּאָרָה: י וּבְנֵּוֹ בְנֵי־נֵבֶר חְמֹתֹיִה וּמַלְבֵיהֶם יִאֲיְרְתְוּנֶךְ בִּי בְּלִצְפִּי הִבִּיתִיהְ וּבִרְצוֹנִי רְחַמְתִּיהְ: יא וּפִתְּחוּ אָעָבַרָיִר הָמָּיר יוֹמָם וָלַיִּלָה לָא יִפְּגַרְוּ לְהָבִיא אַלַיִּהְ תַרָּל גּוֹיָם וּמַלְבֵיהָם נְתוּגְים: יב בִּי־ תַנְיי וְהַמַּמְלָבֶת אֲשֶׁר לא־יַעַבְרוּף יאבֶרוּ וְתַּגוֹיִם חָרָב יָחֶרֶבוּ: יג כְּבְוֹד הַלְּבְנוֹן אֵלַיִּה יָבוֹא בְּרָוֹשׁ תִּדְתָר וּתִאַשׁוּר יַחְדָּוֹ לְפָּאֵר מְקוֹם מִקְדָּיִשִׁי וּמְקוֹם רַגְּלֵי אֲבַבֵּר: יר וְהְלְבׁוּ אַלַיִּר שָׁחוֹת בָּנֵי מְעַנִּיִּר וְהִשְּׁמִּחְוֹנְ עַל־בַּפְּוֹת 106 Ki-Tavo

altar, and I will add glory to My glorious House. 8. Who are these that float like a cloud, like doves to their cotes? 9. Behold, the coastlands await me, with ships of Tarshish in the lead, to bring your sons from afar, and their silver and gold as well — for the name of the LORD your God, for the Holy One of Israel, who has glorified you. 10. Aliens shall rebuild your walls, their kings shall wait upon you — for in anger I struck you down, but in favor I take you back. 11. Your gates shall always stay open — day and night they shall never be shut — to let in the wealth of the nations, with their kings in procession. 12. For the nation or the kingdom that does not serve you shall perish; such nations shall be destroyed. 13. The majesty of Lebanon shall come to you — cypress and pine and box tree — to adorn the site of My Sanctuary, to glorify the place where My feet rest. 14. Bowing before you, shall come the children of those who tormented you; prostrate at the

בוֹלְלֵינוּ בָּרְבּילִיאָּגִינּ וֹלֹנִאוּ לָנִּ מִּר יִהוְּׁה ציון קרוש ישָּרָאֵל: מו תַּחַת הֵיוֹתֵּך צַוּבְּה וּשְׂנוּאָה וָאֵין עוֹבֵר וְשַׂמְתִיהִ לִּנְאוֹן עוֹלֶם לְאָוֹשׁ דְּוֹר וְדְוֹר: מו וְיָנַקְתְּ חֲלֵב גּוֹיִם וְאַד לְלָכִים תִּינָקִי וְיָדַעַתְּ בְּי אֲנֵי יְהוָֹה מְיֹשִׁיעֵׁה וֹנְאָלֵךְ אָבְיר יַנְצַקֹב: יי תַּחַת הַנְּחֹשֶׁת אָבִיא זָהָב וְתַּחַת הַבַּרָזֶל אֲבִיא בֶּטֶף וְתַּחַת הְצִּצִים ּנְׁחָמֶּת וֹתַתַת לֵאֲבָנִים בַּרָוֹלְ וֹמֻּמְׁמֹּי פַּׁלֹבַתׁבְּ שָׁלוֹם וְנְגְשַׁיִרְ צִּרָקָת: יח לְא־יִשְׁמַע עַוֹר חָמָם בְּאַרְצִּׁרְ שָׁר וְשֶׁבֶּר בִּנְבוּלֻיִּרְ וְלָרָאת יְשׁוּעָּׁת חוֹמתֹיה וּשְׁבְּרֵיה הִתִּלְה: יש לא־יִהְיה-לָּה עוֹר תַּשֶּׁמֶשׁ לְאוֹר יוֹמֶם וּלְנֹנֵה תַיָּרָח לְאַ-יָאָיר לֶהְ וְהָיָה־לֶּהְ יִהֹנָה לְאֵוֹר עוֹלֶם וֵאְלִהַיִּה לְתִפְאַרְתֵּדְ: כּ לְאִ־יָבָוֹא עוֹד שִׁמְשֵׁדְּ וְיִרַחֵךְּ

107 Ki-Tavo

soles of your feet shall be all those who reviled you; and you shall be called "City of the LORD, Zion of the Holy One of Israel." 15. Whereas you have been forsaken, rejected, with none passing through, I will make you a pride everlasting, a joy for age after age. 16. You shall suck the milk of the nations, suckle at royal breasts. And you shall know that I the LORD am your Savior, I, The Mighty One of Jacob, am your Redeemer. 17. Instead of copper I will bring gold, instead of iron I will bring silver; instead of wood, copper; and instead of stone, iron. And I will appoint Wellbeing as your government, prosperity as your officials. 18. The cry "Violence!" shall no more be heard in your land, nor "Wrack and ruin!" within your borders. And you shall name your walls "Victory" and your gates "Renown." 19. No longer shall you need the sun for light by day, nor the shining of the moon for radiance [by night]; for the LORD shall be your light everlasting, your God shall be your glory. 20. Your sun shall set no more,

וְהַצָּמִיר לְנְוֹי עֲצִוּם אֵנִי יְהְנָה בְּעִתְּה אֲחִישׁבְּה: בְּאֲמֵלְה יְדֵי לְהִתְּפָּאֵר: כב הַפְּמִן יְהְנֶה לְאָלָם לְאוֹלָם יִיִרְשׁוּ אָבֶרן גַצֶּר כַּמְּמִן יְהְנֶה לָאֶלָּף וְאֲלְטִוּ יְבֵי לְהִתְּפָּאֵר: כב הַפְּמִן יְהְנֶה לָאֶלָף הַאָּבְיר לְנִוֹי עֲבְּוֹר יְהְנָה בְּתִּהְה אֲחִישׁבְּה:

# נצבים

בישעיה סימן ס״א, ס״ב, ס״ג

בֵּן וּ אַרֹּנָי יָהוֹה יַצְּמִיחַ צִּרָלְה נִתְּהָלְּה יַצְּמִיחַ בְּאָרֶץ תּוֹצִיא צִּמְּהָה וּכְנַנְּה תַּעְּהָה בַּלְיה: יא כִּי בָּחְתָן יִכַתַּן פִּאֵר וִכַכַּלָּה תַּעְּהָה בֹּלִיה: יא כִּי כַּי הִלְּבִיאַנִי בִּנְדִי־יָּשֵׁע מְעִיל צִּדְקָה יִעְּמְיִח בַּי הֹלְבִיאַ אָשִׁישׁ בַּיִהוָּה וּכְנַנְּה וֹרִיעֶיהְ תַצְּמִיחַ 108 Nitzavim

your moon no more withdraw; for the LORD shall be a light to you forever, and your days of mourning shall be ended. 21. And your people, all of them righteous, shall possess the land for all time; they are the shoot that I planted, My handiwork in which I glory. 22. The smallest shall become a clan; the least, a mighty nation. I the LORD will speed it in due time.

#### **NITZAVIM**

(Alone and combined with Va-Yelech) ISAIAH 61:10–63:9

61 10. I greatly rejoice in the LORD, my whole being exults in my God. For He has clothed me with garments of triumph, wrapped me in a robe of victory, like a bridegroom adorned with a turban, like a bride bedecked with her finery. 11. For as the earth brings forth her growth and a garden makes the seed shoot up, so the Lord GOD will make victory and renown shoot up in the presence

בָּל־הַגּוֹיִם: סב א לְבַשׁן צִיוֹן לָא אֶחֲשֶׁה וּלְבַעון יִרְוּשָׁלַם לָא אֶשְׁקוֹט עַר־יִצָּא כַנֹּנַה צִּיְלָה וֹישׁוּעָתָה בְּלַפִּיד יִבְעָר: ב וְרָאַוּ גוֹיִם צִּרְלֵּך וְבָל־מְלָבִים בְּבוֹדֵךְ וְקַרָא לָךּ שֵׁם חָדָשׁ אֲשֶׁר פָּי יְהוָֹה יִמֶּבֶנוּ: גּ וְהָיִיֶת עֲמֶנֶת תִּפְּאֶנֶת בְּיַר־ יְהֹנְתְ וּצְנִיף וצנוף כתיב מְלוּכָה בְּבַף־אֱלֹהְיִהְ: ר לא־גַאָבֶר לָך עור עווּבָה וּלְאַרְצֵּה לא־ וֹאָמֶר עוֹד שְׁמְלְה בִּי לָדְ יִקְרֵא חָפְּצִי־בְּה וּלְאַרְצֵּךְ בְּעוּלָתְ בִּי־חָבֵּץ יִהֹוָה בְּׁךְ וְאַרְצֵּךְ תּבְּצֵל: ה בִּי־יִבְעַל בָּחוּר בְּתוּלָה יִבְעַלוּה בַּנְיִה וּמְשִׁישׁ חָתָן עַל־כַּלָּה יָשִׂישׁ עָלַיִה אָלֹדְוּרָ: ו עַלַ-חוֹמִתְּיִר יִרְוּשְׁלַם הִפְּלַוְתִּי אָמִרִים בָּל-תַיָּוֹם וְבָל-תַלֵּיִלָּת תָּמִיר לָא יָחָשָׁוּ תַפַּוְבִּירִים אָת־יִהנְה אַל־הַּטִּי לָכֶּם:

**Nitzavim** 

of all the nations. 62 1. For the sake of Zion I will not be silent, for the sake of Jerusalem I will not be still, till her victory emerge resplendent and her triumph like a flaming torch. 2. Nations shall see your victory, and every king your majesty; and you shall be called by a new name which the LORD Himself shall bestow. 3. You shall be a glorious crown in the hand of the LORD, and a royal diadem in the palm of your God. 4. Nevermore shall you be called "Forsaken," nor shall your land be called "Desolate"; but you shall be called "I delight in her," and your land "Espoused." For the LORD takes delight in you, and your land shall be espoused. 5. As a youth espouses a maiden, your sons shall espouse you; and as a bridegroom rejoices over his bride, so will your God rejoice over you. 6. Upon your walls, O Jerusalem, I have set watchmen, who shall never be silent by day or by night. O you, the LORD's remembrancers, take no rest 7. and give no rest to Him, until He establish Jerusalem and make her renowned on earth.

ז וֹאַלַ-עֹתְנוּ דָבִי לִוּ עַר־יִבוֹצֵן וְעַר-יָאַים אָת־יִרוּשָׁלַם תִּהֹלָה בְּאָרֶץ: ח נִשְׁבַע יְהֹוָה בְּימִינִוֹ וּבִוְרֵוֹעַ עָּוֹוֹ אִם־אָתֵן אֶת־דְּנָנֵךְ עַּוֹר בְּאַבְל לְאִיָבַיִה וְאִם־יִיִשְׁתַּוּ בְנִי־נִבְר תִּירוֹישֵׁה אַשֶׁר יָגַעַתְּ בִוֹּ: מּ בִּי מִאַסְפִּיוֹ יִאכְלָּהוּ וְהִלְּלִּוּ אָת־יִהוָֹה וּמְקּבְצִיו יִשְׁתֻהוּ בְּחַצְרוֹת קְּדִישִׁי: י אַבְרָוּ אִבְרוּ בַּיִּשְׁעֲרִים פַּנִּוּ דָרֵדְ הָעָם סְלּוּ סַלּנִּ נַלְמִסְלָּת סַכְּּלְנִּ מֵאֶבֶוּ נְתְרִימוּ גַסְ עַּלִּ-הְעַמְים: יא הַנֵּה יְהֹנָה הִשְׁמִיעַ אֶל־קְצֵה הָאָבֶץ אִמְרוּ לְבַת־צִּיּוֹן הִנֵּה יִשְׁצֵּךְ בָּא הִנֵּה שְּׁבֶרוֹ אִתֹּוֹ וּפְּעֻלְּתוֹ לְפַנְיוֹ: יב וְקְוִראַוּ לְהֶם מַם־הַקּוֹנִי יְהוֹנִת יְּאוּלֵי יִהוֹנָת וְלְהֹּ יִקּוֹנִת בְּאוּלֵי יִהוֹנָת בְּיוֹלָה בְרוּיִשְׁה אָיר לָא נֶעָזְבָה: סג א מִי־זֶה | בָּא מֵאֶדׁוֹם חַמָּוּץ בְּנָרִים מִבְּצִּרָה ֻזָה הְרֵוּר בִּלְבוּשׁׁוֹ צֹעֶה 110 Nitzavim

8. The LORD has sworn by His right hand, by His mighty arm: Nevermore will I give your new grain to your enemies for food, nor shall foreigners drink the new wine for which you have labored. 9. But those who harvest it shall eat it and give praise to the LORD; and those who gather it shall drink it in My sacred courts. 10. Pass through, pass through the gates! Clear the road for the people; build up, build up the highway, remove the rocks! Raise an ensign over the peoples! 11. See, the LORD has proclaimed to the end of the earth: Announce to Fair Zion, your Deliverer is coming! See his reward is with Him, His recompense before Him. 12. And they shall be called, "The Holy People, the Redeemed of the LORD," and you shall be called, "Sought Out, A City Not Forsaken." 63 1. Who is this coming from Edom, in crimsoned garments from Bozrah—who is this, majestic in attire, pressing forward in His great might? "It is I, who contend victoriously, powerful to give

בְּרָב בֹחֶוֹ אֲנִי מְדַבֵּר בִּצְּדָקָה רַב לְהוֹשִׁיעַ: ב מַרָּוּעַ אָרָם לִלְבוּאֶר וּבְנְנֶיךְ בְּרֹנֵיךְ בְּנַתִּי ג פּוּרֶה | דָרַבְּתִּי לְבַדִּי וּמִעְמִים אֵין־אָישׁ אָתִּׁי וָאֶדְרָכֵם בְּאַפִּי וָאֶרְמְםֵם בְּחֲמָתִי וְיֵין נֹצְׁחֶם עַל־בִּנְדֵי וְכָל־מֵלְבוּשֵׁי אָנְאֶלְתִי: ר כֵּי יוֹם נָקָם בְּלִבְּי וּשְׁנַת וְּאוּלֵי בְּאָה: ה וְאַבִּים וְאֵין עוֹר וְאָשְׁתּוֹמֵם וְאֵין סוֹמֵך וַתְּוֹשֵׁע לִי זְרֹצִׁי וַחֲבְהָי הָיא סְבְּבְתִנִי: וּ וְאָבַוּם עַּמִּיםׂ בָּאַפִּי וְאֲשֵׁבְּרֵם בַּחֲמָתִי וְאוֹרֵיד לָאָרֶץ נִצְּחָם: י חַסְבֵי יִהנְהַ | אַזְבִיר תִּהִלְּת יִהנְּה בְּעֵּל כְּל אָשֶׁר־נְּמָלְנוּ יְהֹנְתְ וְרַב־שוּב לְבֵית יִשְּׂרָאֵל אָשֶׁר־וּּמָלֶם בְּרַחֲמָיו וּכְרָב חֲסְדִיו: ח וֹיָאמֶר אַר־עַמָּר הַמָּר בָּנִים לָא יִשַּׁמֶרוּ וַיִּהָי לָהָם לְמוֹיִמְיעַ: מּ בְּבָל־צְּרָתָם | לְוֹ לֹא כתיב צָּר 111 Nitzavim

triumph." 2. Why is your clothing so red, your garments like his who treads grapes? 3. "I trod out a vintage alone; of the peoples no man was with Me. I trod them down in My anger, trampled them in My rage; their lifeblood bespattered My garments, and all My clothing was stained. 4. For I had planned a day of vengeance, and My year of redemption arrived. 5. Then I looked, but there was none to help; I stared, but there was none to aidso My own arm wrought the triumph, and My own rage was My aid. 6. I trampled peoples in My anger, I made them drunk with My rage, and I hurled their glory to the ground." 7. I will recount the kind acts of the LORD, the praises of the LORD—for all that the LORD has wrought for us, the vast bounty to the House of Israel that He bestowed upon them according to His mercy and His great kindness. 8. He thought: Surely they are My people, children who will not play false. So He was their Deliverer. 9. In all their troubles He

וּמַלְאַךְ הַנְינִשְּׁלִם וַיְנַשְּׁלִם וַיְנַשְּׁלִם הַלְּבִין הְנִשְּׁלִם וַיְנַשְּׁאַם בְּלְ־יִמֵי עוֹלְם:

# וילך

הושע סימן יד, סוף מיכה, (יואל ב׳) כשהפרשיות נפרדות קוראים וילך בשבת שובה, ומפטירין שובה ישראל, אבל כשהן מחוברות מפטירין שוש אשיש של פ׳ נצבים, ומפטירין שובה בפ׳ האזינו

יד כ שובה ישָּׁרָאֵל עַד יְהֹוָה אֱלֹהֶיְךּ כִּי לְטֵשְׁלְתָּ בַּעֲוֹנֶך: ג קְחָנ עִפָּכֶם דְּבָלִים וְשׁוּבוּ אָל־יִהוֹוֶה אִּטְרִנּ אֵלְיוֹ כָּל־תִּשְׂא עָוֹן וְקַחִם מִׁלּ זְּלְשֵׁלְּכָת כָּרִים שְׂפָתִינוּ: דְאַשׁוּר | לְא יְוֹשִׁיעֵנוּ עַל־סוּם לְא נִרְבָּב וְלֹא־נָאמֵר עוֹד אֱלֹהֻינוּ לְמִעְיֵה בְּיִנוּ אֲשָׁרִבּבְּ וְלֹא־נָאמֵר עוֹד אֱלֹהֻינוּ לְמִעְיֵה בְּיִנוּ אֲשָׁרִבְּבָּ וְלֹא־נָאמֵר עוֹד אֵלְהַינוּ לְמִעְיֵה אָהָבָם וְדְבָּה כִּי שָׁב אַפִּי מִפְּנוּוּ: 112 Va-Yelech

was troubled, and the angel of His Presence delivered them. In His love and pity He Himself redeemed them, raised them, and exalted them all the days of old.

#### **VA-YELECH**

When Va-Yelech coincides with Shabbat Shuvah, the Following Haftarah is Read: HOSEA 14:2–10; MICAH 7:18–20; JOEL 2:15–27

#### **HOSEA 14:2-10**

14 2. Return, O Israel, to the LORD your God, for you have fallen because of your sin. 3. Take words with you and return to the LORD. Say to Him: "Forgive all guilt and accept what is good; instead of bulls we will pay [the offering of ] our lips. 4. Assyria shall not save us, no more will we ride on steeds; nor ever again will we call our handiwork our god, since in You alone orphans find pity!" 5. I will heal their affliction, generously will I take them

ו אָנְיָר כִּמַּל לִיאָרָאֵל יפְרַח כִּאֲוֹאֵבָּה וְיַרָּ יַשְׁרִישׁיו בּלְבְנוֹן: ז יֵלְכוּ יְוֹנְקוֹלִיו וִיתִי בַזּיֻת תוֹדוֹ וְרֵיחַ לִוֹ בַּלְבְנוֹן: ח נִאָּבוּ יִשְׁבֵּי בִּצִּלּוֹ יְחַיְּנִּ בַגָּן וִיפִּרְתוּ בַנְּפָּן זִבְרוֹ בִּיֵין לְבַנְוֹן: מּ אֶפְּרֵים בַה־לָּי עָוֹד לְעֲצַבִּים אֲנִי עָנְיתִי וַאֲשׁוּרֶנוּ אֲנִי בֹּבְרוֹשׁ רַעֲּבָוֹ מִמֶּנִי פָּרִיֹךְ נִמְצְא: י מֵי חָבְם וֹנְבֵן אֵבֶּה נְבִוֹן וְנִדְעֵם בִּי־יִשְׁרִים דַּרָבֵי יִהוָֹה וְצַדִּקִים יַלֶּכוּ בָם וּפִישִׁעִים יִבְּישׁלוּ בֶם: ז יח מִי־אֵל בְּמוֹך נִשָּׂא עְוֹן וְעֹבֵר עַל־בָּעֹע לִאָאַרָית גַּוְחַלָּתִוֹ לא־הֶחָוֹיֵלן לְעַר אַפּוֹ בִּי־ חַפֿג טַמָר היא: ים נָאֵנר יִרְטַמָנוּ יִלְבָּאַ זְּנְנִתְנִנּ וְתַשְׁלְיִךְ בִּמְצִלְוֹת יָם בְּל־חַמּאִתְם: ב תַּתֵּן אֲבֶת לְיַצֵּלִב חֶפֶר לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר־ נִשְׁבַּנְתְּ לַאֲבֹתֵינוּ מִימֵי קֶדֶם: 113 Va-Yelech

back in love; for My anger had turned away from them. 6. I will be to Israel like dew; he shall blossom like the lily, he shall strike root like a Lebanon tree. 7. His boughs shall spread out far, his beauty shall be like the olive tree's, his fragrance like that of Lebanon. 8. They who sit in his shade shall be revived: they shall bring to life new grain, they shall blossom like the vine; his scent shall be like the wine of Lebanon. 9. Ephraim [shall say]: "What more have I to do with idols? When I respond and look to Him, I become like a verdant cypress." Your fruit is provided by Me. 10. He who is wise will consider these words, he who is prudent will take note of them. For the paths of the LORD are smooth; the righteous can walk on them, while sinners stumble on them.

MICAH 7:18–20 7 18. Who is a God like You, forgiving iniquity and remitting transgression; Who has not maintained His wrath forever against the remnant of His own people,

ב מו תקעו שופר בְּצִיון קַדְּשׁוּ־צִוֹם קרָאוּ זְצַבֶּרֶה: מוֹ אִסְפוּ־עָם קַרְּשׁׁוּ קְדָל ֹקבְצְוּ זְקִנִים אִסְפוּ עִוֹלְלִים וְיְוֹנְקֵר שָׁדְיִם יֵצֵא חְתָן מֵחְדִרוֹ וֹכֹבָּעׁ מִּטִׁפַּׁעַה: מִ כֹּגוֹ לֵאוּלָם וֹלַמִּוֹבָּטַ יִבְּכוּנִ תַבְּנִנִים מִשְּׁרָתֵי יִהֹנְתְ וִיְאִמְּרֹנ חֲיִּפְה יִהֹנְתַ תַל־מַפָּׁב וֹאַלַ-שִּמֵּן דְּוֹדְלְתַבּ לְחָרָפָּת לִמְשָׁלִ בָּם גּוֹיִם לַפָּה יִאִמְרֵוּ בְעַפִּׁים אַיֵּה אֵלְהֵיהֶם: יח וַיִּקְבָּא יְהֹוָה לְאַרָצִוֹ וַיַּחְטִל עַל־עַמְוֹ: ים וַיַּעַן יִהוְָה וַיִּאמֶר לְעַמוֹ הִנְנִי שׁלֵחַ לְבֶם אָת־הַנְּנְן וְהַתִּירָוֹשׁ וְהַיִּצְהָר וּשְׂבַעְהֵם אֹתְוֹ וְלֹא־אָתֵוֹ אָתִבֶם עָוֹד חֶרְפָּה בַּנּוֹיְם: כּ וְאָת־ הַצְּפוֹנִי אַרְחָיק מֵצְלִיכָּם וְהִדַּחְתִיוֹ אֶל־אָרֶץ צִיָּר וּשְׁמְמָה אֶת־פָּנִיו אֶל־הַיָּם הַקּרְמּנִי וְסֹפִוֹ אֶל־הַיָּם הָאַחֲרָוֹן וְעָלָה בָאִשׁוֹ וְתַעַל` 114 Va-Yelech

because He loves graciousness! 19. He will take us back in love; He will cover up our iniquities, You will hurl all our sins into the depth of the sea. 20. You will keep faith with Jacob, loyalty to Abraham, as You promised on oath to our fathers in days gone by.

JOEL 2:15-27 2 15. Blow a horn in Zion, solemnize a fast, proclaim an assembly! Gather the people, bid the congregation purify themselves. Bring together the old, gather the babes and the sucklings at the breast; let the bridegroom come out of his chamber, the bride from her canopied couch. 17. Between the portico and the altar, let the priests, the LORD's ministers, weep and say: "Oh, spare Your people, LORD! Let not Your possession become a mockery, to be taunted by nations! Let not the peoples say, 'Where is their God?'" 18. Then the LORD was roused on behalf of His land and had compassion upon His people. 19. In response to His people the LORD declared: "I will grant you the new grain, the צַּחֲנָתוֹ כָּי הִנְּהָיל לְצִישְׂוֹת: כא אַל־תִּירָאִי אַרָבָה גִּילִי וּשְּׂבָחִי בִּי־הִנְּדִיל יְהֹנָה לִצְשְׁוֹת: כב אַל־תִּירָאוּ בַּהָבְיוֹת שָׂבִי כִּי דָשְׁאוּ נְאַוֹת מִדְבָּר כִּי־עֵץ נִשָּׂא פִרְיוֹ תִּאֵנָה וָנֻפָּן נְתִנִּי חֵילָם: כג וּבְנֵי צִיּוֹן נִּיְלוּ וְיִשִּׁמְחוּ בִּיהֹוָה אֶלְהֵיכֶּם בִּי־נָתַן לָכֶם אֶת־הַמּוֹרֶה לִּצְּדָקֵה וַיַּוֹרֶר לָבֶׁם גָּשֶׁם מוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ בְּרָאשׁוֹן: כר וּבְּלְאוּ הַגְּּרָנוֹת בָּר וְהֵיִשִּׁיקוּ הַיְּלְבִים תּירוֹשׁ וְיִצְהָר: כה וְשִׁלַּמְתִּי לָכֶם אֶת־ תַשָּׁנִים אֲשֶׁר אָכַל הָאַרְבָּה תַיֶּלֶק וְהֶחְסִיל וֹנַלּוֹם נוּלָת נַלְּרָוּל אֲאָב אָלָּטְתִּי בְּכִּם: כי וַאֲבַלְתֶּם אָבוֹל וְשָׂבוֹע וְהַלַּלְתָּם אָת־יַשֵּׁם יָהוָה אֶלְהֵיבֶּם אֲשֶׁר־עָשָׂה עִמְּבֶם לְהַפְּלִיא וְלֹא־יֵבְשׁוּ עַפִּי לְעוֹלָם: מּ וְיַדַעְהָם בְּי בְקַרֶב

new wine, and the new oil, and you shall have them in abundance. Nevermore will I let you be a mockery among the nations. 20. I will drive the northerner far from you, I will thrust it into a parched and desolate land — its van to the Eastern Sea and its rear to the Western Sea; and the stench of it shall go up, and the foul smell rise." For [the LORD] shall work great deeds. 21. Fear not, O soil, rejoice and be glad; for the LORD has wrought great deeds. 22. Fear not, O beasts of the field, for the pastures in the wilderness are clothed with grass. The trees have borne their fruit; fig tree and vine have yielded their strength. 23. O children of Zion, be glad, rejoice in the LORD your God. For He has given you the early rain in [His] kindness, now He makes the rain fall [as] formerly—the early rain and the late — 24. And threshing floors shall be piled with grain, and vats shall overflow with new wine and oil. 25. "I will repay you for the years consumed by swarms and hoppers, by

וְלִא־יֵבְשׁר עַפִּי לְעוֹלְם: יִאִּרְאֵל אָנִי וַאָּגִי יְתְוֹלְם:

# וילך

בישעיה סימן נ״ה, נ״ר

כמנהג קצת קהילות אשכנז. ובק"ק פפד"מ מפטירים שובה כשהפרשיות נפרדות ומוסיפים בסוף תקעו שופר בציון עד ולא יבשו עמי לעולם דלהלן בפ' האזינו אבל כשהפרשיות נצבים וילך מחוברות מפטירים שובה בפ' האזינו

ם פּּוּ־נְּבָׁנֵי שָׁמָּיִם מִאָּרֵץ פֿן נִּבְּנִי וֹלָא בַּרַכִּי מִאָּרֵץ פֿן נִּבְּנִי וֹלָא בַּרַכִּיכִם בַּלָּאַ הַּרְבֹּי נִאָּם יִבּוֹנִי בְּרַכִּי נִאָּם יִבּוֹנִי בְּרַכִּי נִאָּם יִבּוֹנִי בְּרַכִּי נִאָּם יִבּוֹנִי וֹלָא בֹּרַכִּי נִאָּם יִבְּנִי וֹלָא מִוֹשְׁבִּוֹתִי מֵּלְנִינִי פִּי-וֹנְפָּנִ לָּא מִּטְהָשְׁכּוִתִּי מִּטְהָשְׁכּוִתִי בְּרָבִי וֹלָא מִטְהְשָׁכּוִתִי מֵּלְנִינִי נִינְיְשָׁכִּ בְּרָבִי נְאָלְ בַּרְכִּי נִאָּלְ בִּרְכִּי נִאָּלְ בִּרְכִּי וְאָלִי בְּרָבִּי וְאָּלִי בְּרָבִי וְאָלִי בְּרָבִּי וְאָלִי בְּרָבִי וְאָלִי בְּרָבִי וְאָלִי בְּרָבִיי וְאָּלִי בְּרָבִי בְּבְּעִי בְּבְּנִי וְאָלִי בְּרָבִּי נְאָּלְי בְּרָבִי בְּיִבְּעִי בְּרָבִי בְּיִבְּעִי בְּרָבִיי בְּיִבְּעִי בְּרָבִיי וְלָא בִּרְבִיי וְלָא בִּרְבִּי וְלָּא בִּינְהָוֹי בְּרְבִּי וְלָא בִּיְבְּבְיוֹנִי וְיִילְיִבְייִ בְּיִּבְיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְיּעִי בְּרְבִּיי בְּיִבְיּעִי בְּרְבִיי בְּיִבְיִי בְּיִבְיִי בְּיִבְייִבְיי בְּיִבְיִי בְּיִבְיִי בְּיִבְייִבְיי בְּיִבְיִי בְּבְּיִיתְּי בְּרְבִיי בְּיִבְיִים בְּבְּיִיתְיוֹ בְּּרְבִיי וְבְּיִבְייִ בְּיִי בְּבְּיִבְייִתְּוֹ בִּי בְּבְיִּבְייִבְיי בְּבְיּבְייִבְיי בְּבְיּבְייִבְיי בְּבְיִיתְּי בְּבְּיוֹי בְּבְיּבְייִבְיי בְּבְיּבְייִבְיי בְּיִבְייִבְיי בְּבְיּבְייִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְיּבְיי בְּבְּיִים בְּיִיבְייִים בְּיִבְייִבְיי בְּיִּבְייִים בְּיִבְיִיתְּיוֹ בְּיִיבְיי בְּבְיּבְיי בְּבְּיים בְּבְיבְייתִיוֹ בְּיבְיבְיתְיּי בְּבְּבְיתְיּי בְּבְּיוֹבְיי בְּיִים בְּבְיבְּיוֹי בְּיִים בְּיִבְּיוֹי בְּיִים בְּיבְיּבְיּבְיי בְּיִבְּיים בְּיִיבְּיִים בְּיִבְּיים בְּיִיבְּיִים בְּיִבְיבְיּבְיּבְיוֹים בְּיִים בְּיִיבְּיוֹם בְּיִבְיים בְּיִים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְבְּתְיוֹי בְּיבְבְּיוֹים בְּיבְבְּיוֹבְיים בְּיבְּבְיתְיוֹי בְּיבְּבְיתְייִים בְּיִיבְיים בְּיבְיבְיים בְּיבְיבְיים בְּיבְּיבְּים בְּיבְּיבְיים בְּיבְּיבְים בְּיבְּיבְיים בְּיבְּבְיים בְּיבְּיבְּיים בְּיבְּבְיים בְּיבְּבְיים בְּיבְּיבְיים בְּיבְּיבְּיים בְּיבְּיבְיבִיים בְּיבְּים בְּיבְּיבְיים בְּיבְיבְּיים בְּיבְּיבְיים בְּיבְּיבְים בְּיבְּבְיבְּיים בְּיבְיבְּיבּיים בְּיבְּבְּיבְים בְּיבְּיבְבְּים בְּיבְּים בְּבְּבְּבְּיבְּבְ

116 Va-Yelech

grubs and locusts, the great army I let loose against you. 26. And you shall eat your fill and praise the name of the LORD your God who dealt so wondrously with you — My people shall be shamed no more. 27. And you shall know that I am in the midst of Israel: that I the LORD am your God and there is no other. And My people shall be shamed no more."

### **VA-YELECH**

For Ashkenazim: ISAIAH 55:6-13—56:1-8

55 6. Seek the LORD while He can be found, call to Him while He is near. 7. Let the wicked give up his ways, the sinful man his plans; let him turn back to the LORD, and He will pardon him; to our God, for He freely forgives. 8. For My plans are not your plans, nor are My ways your ways — declares the LORD. 9. But as the heavens are high above the earth, so are My ways high above your ways

מִדַּרְבִיבֶּם וּמַחְשָׁבוֹתֵי מִמַּחְשָׁבְתִיבֶם: י בִּי כَّאُ אُلَّد تَدر يَوْشُو أَكَ هُٰذِهِ فَالْكُمْ فَالْمُوْلِ לָא יָשׁוּב בִּי אִם־הִרְוָה אֶת־הָאָבֶץ וְהְוֹלִירָה וְהִצְּמִיחָה וְנָתַן זָּרַעֹּ לַוּרֵעַ לַוּרֵעַ וֹלָחֶם לְאֹבֵל: יא בַּן יְהִיֶּה דְבָרִי אֲשֶׁר יִצֵא מִפִּׁי לְא־יָשׁוּב אָלַי רֵילֵם כִּי אִם־עָשָׁה אָת־אָשֶׁר חָפַּצְתִּי וְהִצְּלָיחַ אֲשֶׁר שְׁלַחְתִּיו: יב בִּי־בְשִׂמְחָה תֵצֵאוּ וּבְיַשְׁלִוֹם תְּוּבְלָוֹן הֶהָרֵים וְהַנְּבְעָוֹת יִפְּצְחָוּ לִפְנֵיכֶם רַנְּה וְכָל־אֲצֵי הַשְּׂדֶה יִמְחֵאוּ־בֶּף: יג פֿעת עלּנְגַצוּץ יִגְּלֶה בְרוֹשׁ וְתַחַת תחת כתיב הַסִּרְפַּר יִנְצֵלֶה הַדַּ,ם וְהָיָה לִיהֹוָה לְיִצֵׁם לְאִוֹת עוֹלָם לָא יִבְּרֵת: נו א בּה אָמַר יְהוָֹה שִׁמְרָוּ מִשְׁפָּט וְצֵשׁוּ צִּדְקָה בִּי־קְרוֹבָה יִשׁוּעָתִי לָבוֹא וִצִּדְקָתִי לְהַנְּלְוֹת: בּ אַשְׁרֵי 117 Va-Yelech

and My plans above your plans. 10. For as the rain or snow drops from heaven and returns not there, but soaks the earth and makes it bring forth vegetation, yielding seed for sowing and bread for eating; 11. So is the word that issues from My mouth: it does not come back to Me unfulfilled, but performs what I purpose, achieves what I sent it to do. 12. Yea, you shall leave in joy and be led home secure. Before you, mount and hill shall shout aloud, and all the trees of the field shall clap their hands. 13. Instead of the brier, a cypress shall rise; instead of the nettle, a myrtle shall rise. These shall stand as a testimony to the LORD, as an everlasting sign that shall not perish. 56 1. Thus said the LORD: Observe what is right and do what is just; for soon My salvation shall come, and my deliverance be revealed. 2. Happy is the man who

אָנוֹשׁ יַנְצַשָּׁה־וֹּאת וּבֶן־אָדָם יַחֲוֹיֵק בָּה שֹׁמֵּר שַׁבָּת מִחַלְּלוֹ וְשֹׁמֵר יָדִוֹ מִנְצִשׁוֹת בְּלֹ־רָע: ג וְאַל־יאמַר בָּן־הַנִּבְּר הַנִּלְוְה אָל־יִהוְה לֵאמֹר תַבְהַלַ יַבְרִילֵנִי יְהֹנָוֹה מִעֵּל עַמְּוֹ וְאַל־יאִמֵר הַפְּרִים הַן אָנִי עֵץ יָבִשׁ: ר כִּי־בְה ו אָמַר יְהֹנָה לַפְּרִיסִים אֲשֶׁר יִשְׁמְרוּ אָת־שַׁבְּתוֹתֵי וּבְחַרָוּ בַּאֲשֶׁר חָבָּצְתִּי וּמְחַזִיקִים בִּבְרִיתִי: ה וְנְתַתִּי לְהָם בְּבִיתֵי וּבְחְוֹמֹתֵי יָרַ וְשֵׁם שִׁוֹב מִבְנִים וּמִבְּנִוֹת שֵׁם עוֹלָם אֶתֶּן־לוֹ אֲשֶׁר לָא יִבְּרֵת: וּ וּבְנֵי הַנֵּבְּר הַנִּלְוֹיִם עַל־יִהוָה לְשָׁרְתׁוֹ וּלְאַהַבָּה אָת־שֵׁם יִהנָּה לְהָיָוֹת לְוֹ לַעֲבָרִים בְּל־שֹׁמֵּר שַׁבְּת מִחַלְּלוֹ וּמְחֲזִיקִים בִּבְרִיתִי: י וְהַבְיאוֹתִים אֶל־הַרְ קְדִישִׁי וְשִׂמַחְתִּים בְּבֵית תִּפִּלְתִׁי עוֹלְתִיהֶם וְזִבְחֵיהֶם לְרָצִוֹן עֵּלְ־בִּזְבְּחֵי

118 Va-Yelech

does this, the man who holds fast to it: Who keeps the sabbath and does not profane it, and stays his hand from doing any evil. 3. Let not the foreigner say, who has attached himself to the LORD, "The LORD will keep me apart from His people"; and let not the eunuch say, "I am a withered tree." 4. For thus said the LORD: "As for the eunuchs who keep My sabbaths, who have chosen what I desire and hold fast to My covenant — 5. I will give them, in My House and within My walls, a monument and a name better than sons or daughters. I will give them an everlasting name which shall not perish. 6. As for the foreigners who attach themselves to the LORD, to minister to Him, and to love the name of the LORD, to be His servants — all who keep the sabbath and do not profane it, and who hold fast to My covenant — 7. I will bring them to My sacred mount and let them rejoice in My house of prayer. Their burnt offerings and sacrifices shall be welcome on

אַכּבּּג בִּלָּר לְנִקְבָּבְּיו: חִ נְאָם אַרְנָי הֵּלְּר לְנִקְבְּצְיו: בִּיתִי בִּיתִּ הָבִּלְה יִפְּלָה יִפְּרָא לְכָל־הְעַפְים:

# האזינו

בשמואל ב׳ סימן כב כשפרשת האזינו אחר יוה״כ

יְבִצְתָנִי: ו חָבְלֵי שִׁאָוֹל סַבֻּנִי קִּדְּטָנִי מִקְּנִי הַּגְּאַת בְּיוֹם הָצִּיל יְהֹוָה אִתְוֹ מִבַּף בְּלִיעֵר הְּיָבְיוֹ וּמִבַּף שָׁאִוּלִ: ב וַיֹּאמֵר יְהֹוָה סֵלְעִי הְּיִבְיוֹ וּמִבַּף שָׁאִוּלִ: ב וַיֹּאמֵר יְהֹוָה סֵלְעִי הִּיְבִיּי וְקָבֶר יִשְׁאִילִי בִּישְׂנַבִּי וּמְנִהְי בְּוֹהְ מִשְׁבִּי הִּיְּבְיִי וְמָבָר יִשְׁאִילִי בִּישְׁנַבְי וּמְנִהְי בְּיִבְיִ בְּיִבְיִּר יִּמְלִּיְבִי בב א וַיְדַבֵּר בְּיִדֹּ לִּשְׁאִוֹל בַבְּנִי קִּנְיִםְל אָקְרָא יְהֹוָה וּמִאְיְבַי בב א וַיְדַבּּר בְּיִדֹּ לֵּיִהְלֵּי מִשְׁבָּי מִשְׁבָּי וְבְּבָּר בְּיִבְּלִי בְּיִבְּיִּי מְשְׁאִיבְּי בְּיִבְּיִּ מְּלִיבְי בְּיִבְּבְּי וְבְּבָּר בְּיִבְּרְ בִּיִּבְיִ בְּיִבְיִּי בְּבְּיִי בְּבְּרְ בְּיִבְּיִ בְּלִייִבְיִּן וְיִבְּבָּר בְּיִבְּלְ אָּבְּיִי בְּבְּבְיִי בְּבְּרְבִיּי בְּיִבְּלִי בְּבְּבְיִי בְּיִבְּבְיּי בְּיִבְּבְיּי בְּבְּבְּי בְּיִבְּבְיר בְּנִבְּרְבְי בְּבְּבְיּי בְּבְּבְיִי בְּבְּרְבְיִבְיִּבְיִי בְּבְּבְּר בְּיִבְּיִבְיּי בְּבְיִבְיִי בְּבְּבְיִי בְּבְּבְיִי בְּבְּבְיִי בְּבְּבְיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּבְּבְיִי בְּבְּבְיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִבְיי בִּיְבְּבְּרְ בְּיִבְּיִבְיי בִּיְבְּבְיִיבְיי בְּיִבְּבְיתְיִי בְּיִבְּרְ בְּיִבְּיִבְיִי בְּיִבְיְיִבְיי בְּיִבְּיְבְיִי בְּיִבְּרָי בְּיִבְּיִבְיִי בְּבְּיבְיִבְייִי בְּיִבְיְיִבְייִי בְּיִבְּיִבְייִי בְּיִבְּיִבְייִי בְּיִבְּבְייִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְיִי בְּיִבְּיִבְייִי בְּיִבְיִּבְירְבִּיְיִי בְּיִבְיִבְיִיי בְּיִבְּיִבְייִי בְּיִבְּיִבְיִּיְנִיי בְּיִבְיִי בְּיִבְיּבְבְּיִי בְּיִבְייִי בְּיִים בְּיִבְיּבְיְיִבְיִי בְּיִבְּיִיים בְּיִבְּיִבְּיי בְּבְּבְיִייִים בְּיבְּיבְיִיים בְּיבְּבְיבְייִים בְּיִבְייִי וְיִבְּיְבְּבְיּבְייִיים בְּיבְּבְיבְיבְיבְבְּיבְייִיים בְּיבְיבְיבְיבְייִייִי וּבְּיבְיבְייִיים בְּיבְיבְיבְייִייִייים בְּיבְּבְיבְייִייִייִיים בְּיבְּבְיבְייִיים בְּיבְיבְייִיים בְּיבְּבְיבְיבְייִים בְּיבְּיבְייִיים בְּיבְּייִבְּיי בְּיבְּבְיבְּיבְייי בּיּבְיבְּבְייי בְּבְיבְייִייִּייי בְּיבְייִיים בְּיבְּיבְייִבְּייִיים בְּבְּבְיבְייִיים בְּבְּיבְיייי בְּבְּיבְייִיבְייִיים בְּבְּיבְייִיים בְּיבְּיבְיי בְּבְּבְיבְיי

Ha'azinu

My altar; for My House shall be called a house of prayer for all peoples." 8. Thus declares the Lord GOD, Who gathers the dispersed of Israel: "I will gather still more to those already gathered."

### **HA'AZINU**

**II SAMUEL 22:1-51** 

22 1. David addressed the words of this song to the LORD, after the LORD had saved him from the hands of all his enemies and from the hands of Saul. 2. He said: O LORD, my crag, my fastness, my deliverer! 3. O God, the rock wherein I take shelter: my shield, my mighty champion, my fortress and refuge! My savior, You who rescue me from violence! 4. All praise! I called on the LORD, and I was delivered from my enemies. 5. For the breakers of Death encompassed me, the torrents of Belial terrified me; 6. the snares of Sheol encircled me, the toils of Death engulfed me. בְּצַר־לִי אֶקְרָא יְהֹוָה וְאֶל־אֶלֹהַיִּ אָקָרָא וַיִּשְׁמַע מִהֵיבָלוֹ קוֹלִי וְשׁוְעָּתִי בִּאָוְנֵיו: ח וַיִּתְנְּעַשׁ ותגעש כתיב וַתִּרְעַשׁ הָאָבֶץ מְוֹסְדְוֹת הַשְּׁבֻיִם יִרְנְּזֶוּ וַיִּתְנְּצִישׁוּ כִּי־חָרָה לְוֹ: מּ עָּלְה עָשָׁן בְּאַפֿוֹ וָאֵשׁ כִפִּיו תּאִכֵּל גָּחָלִים בְּצְרָוּ בוֹנְי י וַיִּמְ שָׁבַיִם וַיִּרֶד וַאֲרָפֶּל תַּחַת רַנְלְיו: יא וַיִּרְבַּב עַל־בְּרָוּב וַיָּעָה וַיִּרָא עַל־בַּנְפִּי־רְוּחַ: יב וַיָּשֶׁת חֶשֶׁךְ סִבְיבֹתִיו מֻבְּוֹת חֲשְׁרַת־מֵיִם בָּבֵר שָׁחָקִים: יג מִנְּנַה נָנְדְּוֹ בְּנִצְרוּ בְּחֲלֵי־אֵשׁ: יר יַרְצֵּם מִן־שָׁמַים יְהֹנָה וְעָלְיוֹן יִתֵּן קוֹלְוֹ: מו וַיִּשְׁלַח חִצִּים וַיִפִּיצֵם בָּרָק וַיָּהְם ויהמם כתיב: מי וַיִּרָאוֹ אֲפָּבֵי יָם יִנְּלִוּ מְסִרוֹת תַּבֵּלְ בְּנִצְרַת יְתְוָה מִנִּשְׁמַת רָוּחַ אַפְּוֹ: יי יִשְׁלַח מִפְּרִוֹם יַלְחֵנִי יַבְּיִשׁנִי בִּפַּיִם רַבִּים: יח יַצִּיבֵּנִי בִאְיִבִי עָז 120 Ha'azinu

7. In my anguish I called on the LORD, cried out to my God; in His Abode He heard my voice, my cry entered His ears. 8. Then the earth rocked and quaked, the foundations of heaven shook—rocked by His indignation. 9. Smoke went up from His nostrils, from His mouth came devouring fire; live coals blazed forth from Him. 10. He bent the sky and came down, thick cloud beneath His feet. 11. He mounted a cherub and flew; He was seen on the wings of the wind. 12. He made pavilions of darkness about Him, dripping clouds, huge thunderheads; 13. In the brilliance before Him blazed fiery coals. 14. The LORD thundered forth from heaven, the Most High sent forth His voice; 15. He let loose bolts, and scattered them; lightning, and put them to rout. 16. The bed of the sea was exposed, the foundations of the world were laid bare by the mighty roaring of the LORD, at the blast of the breath of His nostrils. 17. He reached down from on high, He took me, drew me out of the mighty waters; 18. He rescued me from my

מִשְּׂנְאֵר כִּי אָמְצִוּ מִמֶּוִי: יש יַקְדְּמָוִי בְּיוֹם אֵידִי וֹיָהֵי יִהוֹנֶה מִשְׁצָן לִי: ב וַיּצֵא לַמָּרְחָב אֹתֵי יִחַלְצֵנִי בִּי־חָבֵץ בִּי: כא יִנְּטְלֵנִי יְהֹנָה בִּצִּרְקָתְי בְּבִר יָדֵי יָשִׁיב לִי: כב בִּי שָׁבַּוְרִתִּי דַּרְבֵי יְהֹנָתְ וְלָא רָשַׁיְנִתִּי מֵאֶלֹהָי: כּג כִּי בָל־מִשְׁפְּשָׁוּ לְנָנְהֵי וְחָקֹתָיו לְא־אָסִוּר מִמֶּנְה: כר וָאֶהִיֶה תָּמִים לְוֹ וָאָשְׁתַמְּנְרָה מֵנְנִינִי כה וַיְּשָׁב יְהֹוָה לָי בָּצִּדְקָתִי בְּבֹּרִי לְנָנֶד צִינְיו: כו מִם־חָסִיד הֹלְחַפֶּׁר אָם־גִּבְוֹר הָּלִים תִּתַּמְּם: כּי אָם־נְבָר תִתְבֶר וִנִם־נִקִּשׁ תִתַּפְּלֹ: כח וָאָת־עַם עָנִי תוֹאֶיעַ וְעֵינֶיְךְ עַלְ־רָמִים תִּאָפְּילִ: כמ בִּי־ אַתָּה גִירָי יְהֹנְתְ וִיהֹנָה וַנִּיהַ חָשְׁבִּי: ל בִּי בְבָה אָרָוּץ וֹּּדְוּר בּאַלְנַיִּ אָדַנְּנִ-אַוּר: לא נַאַל תָּמִים דַּרָבָּוֹ אִמְרַת יְהֹוָה צְרוּפָּה מָגֵן הוא

121 Ha'azinu

enemy so strong, from foes too mighty for me. 19. They attacked me on my day of calamity, but the LORD was my stay. 20. He brought me out to freedom, He rescued me because He was pleased with me. 21. The LORD rewarded me according to my merit, He requited the cleanness of my hands. 22. For I have kept the ways of the LORD and have not been guilty before my God; 23. I am mindful of all His rules and have not departed from His laws. 24. I have been blameless before Him, and have guarded myself against sinning - 25. and the LORD has requited my merit, according to my purity in His sight. 26. With the loyal You deal loyally; with the blameless hero blamelessly. 27. With the pure You act in purity, and with the perverse You are wily. 28. To humble folk You give victory, and You look with scorn on the haughty. 29. You, O LORD, are my lamp; the LORD lights up my darkness. 30. With You, I can rush a barrier, with my God, I can scale a wall. 31. The way of God is perfect, the word of the LORD is

לְכִל הַחֹמִים בְּוֹ: לב בִּי מִי־אֵל מִבּלְצֵבֵי יִהוְה וּמָר צור מִבּלְצַבֵר אֱלֹהֵינוּ: לג הָאֵל מְעוּוּיִי חָיִל וַיַּתֵּר הָּמָים דַּרָבְי דרכו כתיב: לר מְשַׁוָּת רַגְלַי רגליו כתיב בָּאַיָּלְוֹת וְעַל־בָּמֹתֵי יַנְעַמִידֵי: לה מְלַמֵּר יָדֵי לַמִּלְחָבָּוֹת וְנִחַת בֵּישׁר יְנִתְּת בִּיחוּשָׁה זְרְעֹתֶי: לּוֹ וַתִּתֶּן־לִי בְּנֵן יִשְׁעֵּךְ וְצִּיְהָדָּ תִּרְבֵּנִי: לי תַּרְתִיב צַּנְצָרָי תַּחְתֵּנִי וְלָא בָּנְצַרָוּ כַּרְכִּלָּי: לח אֶרְדִּפָּה אִיָבִי וְאַשְׁמִיהֵם וְלֹא אָשׁוּב עַר־ בַּלּוֹתָם: לִּשׁ וָאֲבַלֵם וָאֶמִדְאֵב וֹלָא יִקוּמְוּן וַיִּפְּלִוּ שַּׁתַת רַגְּלֶי: מּ וַתּוֹרֵנִי חֻיִל לַפִּלְחָלֵּע תַּבְרֵיצַ לַבַּי תַּחָתֵּנִי: מא וְאִיָּבִי תַּתָּה לִּי עָנֶרְף מְשִׁנְאֵי וָאַבְּמִיתִם: מב יִשְׁעָוּ וָאֵין משִׁיעַ אֶל־יִהוָּה וְלָא עַנְם: מג וֹאֶשְׁחָקִם בַּנְצַבַּר־אָרֶץ בִּמִים־חוּצִות אַרָקם אָרָקִמֵם: מר וַתִּפַלְּמִנִי מִרִיבֵי עַמִּי 122 Ha'azinu

pure. He is a shield to all who take refuge in Him. 32. Yea, who is God except the LORD, who is a Rock except God — 33. the God, my mighty stronghold, who kept my path secure; 34. who made my legs like a deer's, and set me firm on the heights; 35. who trained my hands for battle, so that my arms can bend a bow of bronze! 36. You have granted me the shield of Your protection and Your providence has made me great. 37. You have let me stride on freely, and my feet have not slipped. 38. I pursued my enemies and wiped them out, I did not turn back till I destroyed them. I destroyed them, I struck them down; they rose no more, they lay at my feet. 40. You have girt me with strength for battle, brought low my foes before me, 41. made my enemies turn tail before me, my foes — and I wiped them out. 42. They looked, but there was none to deliver; to the LORD, but He answered them not. 43. I pounded them like dust of the earth, stamped, crushed them like dirt of the streets. 44. You have rescued me

הִישְׁמְרֵנִי לְרָאשׁ גּוֹיִם עַם לְא־יָדֻעְתִּי יַעַבְדֵוִי: מה בָנֵר נִבְר יִתְבַּחֲשׁוּ־לִי לִשְׁמִוֹעַ אָזֵן יִשְּׁמְעוּ לֵי: מוּ בְּגֵּי נַבָּר יִבְּלוּ וְיַחְנְּרָוּ מִמְּסְנְּרוֹתְם: מו חַי־יִהוָה וּבְרוּה צוּרֵי וְיָרֶם אֱלֹהֵי צוּר יִשְׁמִי: מח הָאֵל הַנֹתֵן נְקְמָת לֵי וּמֹרֶיר עַפִּים תַּחָתֵנִי: מש וּמְוֹצִיאָי מֵאִיָבָר וּמִקּוֹמֵי תְּרְוֹמְמֵנִי מִאָישׁ חֲמָסִים תַּצִּילֵנִי: נַ עַל־בֶּן אִוֹּדְדָּ יְהֹנָוָה בַּגוֹיָם וּלְיִשִׁמְּךָ אֲזַמֶּר: נא מִגְדִיל מגדיל כתיב יִשׁוּעֲוֹת מַלְבָּוֹ וְעְשֶׁה־חֶטֶּר לִמְיִשִׁיחֶוֹ לְדָוָר וּלְזַרְעִוֹ עַר־עוֹלָם:

from the strife of peoples, kept me to be a ruler of nations; Peoples I knew not must serve me. 45. Aliens have cringed before me, paid homage at the mere report of me. 46. Aliens have lost courage and come trembling out of their fastnesses. 47. The LORD lives! Blessed is my Rock! Exalted be God, the Rock who gives me victory; 48. the God who has vindicated me and made peoples subject to me. 49. You rescued me from my enemies, raised me clear of my foes, saved me from lawless men! 50. For this I sing Your praise among the nations and hymn Your name: 51. Tower of victory to His king, who deals graciously with His anointed, with David and his offspring evermore.

### V'ZOT HA-BRACHAH

See "Haftarot for Special Sabbaths, Festivals and Fast Days"